

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1979	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 289

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 998

Περὶ προστασίας τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων τῆς Χώρας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.
Σκοπός.

Σκοπὸς τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ὁ καθορισμὸς τῶν συγκεκριμένων μέτρων προστασίας διὰ τὴν διατήρησιν, ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων τῆς Χώρας ἐντὸς τοῦ πλαισίου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ὅλου φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἐν συναρτήσει πρὸς τὸ ἰδιαίτερον νομικὸν καθεστὼς τὸ διέπον τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τούτων, ὡς καὶ ὁ προσδιορισμός, κατὰ περίπτωσιν ἢ κατηγορίας περιπτώσεων, τῶν ὅρων καὶ προϋποθέσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐν γένει ἐκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν δύναται νὰ μεταβάλλουν τὴν κατὰ προορισμὸν χρῆσιν των ἢ νὰ ἐξυπηρετοῦν καὶ ἄλλας χρήσεις, διὰ λόγους ἐπιβαλλομένους ἐκ δημοσίου συμφέροντος.

Ἄρθρον 2.
Γενικαὶ ὑποχρεώσεις.

1. Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐν γένει ἐκτάσεις συνιστοῦν ἐθνικὸν κεφάλαιον, ἡ δὲ προστασία των ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν, τόσον τῶν κρατικῶν ὀργάνων ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἁρμοδιοτήτων των, ὅσον καὶ τῶν πολιτῶν.

2. Οὐδενὸς ἰδιωτικοῦ δικαιώματος ἡ ἄσκησις δύναται νὰ ἐνεργεῖται κατὰ παραβίασιν τῆς ὡς ἄνω ὑποχρεώσεως, πλὴν ἂν ἄλλως κατ' ἐξαίρεσιν ὁρίζει ὁ νόμος καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης.

Ἄρθρον 3.
Ἔκτασις ἐφαρμογῆς.

1. Ὡς δάσος νοεῖται πᾶσα ἔκτασις τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἡ ὁποία καλύπτεται ἐν ὅλῳ ἢ σποραδικῶς ὑπὸ ἀγρίων ξυλωδῶν φυτῶν οἱωνδήποτε διαστάσεων καὶ ἡλικίας, ἀποτελούντων ὡς ἐκ τῆς μεταξύ των ἀποστάσεως καὶ ἀλληλεπιδράσεως ὀργανικὴν ἑνότητα, καὶ ἡ ὁποία δύναται νὰ προσφέρῃ προϊόντα ἐκ τῶν ὡς ἄνω φυτῶν ἐξαγόμενα ἢ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς φυσικῆς καὶ βιολογικῆς ἰσορροπίας ἢ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν διαβίωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

2. Ὡς δασικὴ ἔκτασις νοεῖται πᾶσα ἔκτασις τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, καλυπτομένη ὑπὸ ἀραιᾶς ἢ πενιχρᾶς, ὑψηλῆς ἢ θαμνώδους, ξυλώδους βλαστήσεως οἱασδήποτε διαπλάσεως καὶ δυναμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ μίαν ἢ περισσοτέρας τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ λειτουργιῶν.

3. Εἰς τὰ δάση ἢ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις, ἀντιστοίχως, περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐντὸς αὐτῶν οἱασδήποτε φύσεως ἀσκεπεῖς ἐκτάσεις, χορτολιβαδικαὶ ἢ μή, βραχώδεις ἐξάρσεις καὶ γενικῶς ἀκάλυπτοι χῶροι, καθὼς καὶ αἱ ὑπεράνω δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀσκεπεῖς κορυφαὶ ἢ ἀλπικαὶ ζῶναι τῶν ὀρέων καὶ αἱ ἄβατοι κλιτύες αὐτῶν. Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις δὲν μεταβάλλουν τόν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, χαρακτῆρα αὐτῶν καὶ ὅταν ἀκόμη ἐντὸς αὐτῶν ὑφίστανται μεμονωμένα ἢ ἐγκατεσπαρμένα καρποφόρα δένδρα ἢ συστάδες τοιούτων δένδρων.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ αἱ ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ τῶν οἰκιστικῶν περιοχῶν εὑρισκόμεναι ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι καλύπτονται ὑπὸ δασικῆς βλαστήσεως φυσικῶς ἢ τεχνικῶς δημιουργουμένης (πάρκα καὶ ἄλση), ὡς καὶ αἱ ὁπουδήποτε δημιουργούμεναι δενδροστοιχίαι ἢ δασικαὶ φυτεῖαι.

5. Εἰς τάς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καί αἱ ἐκτάσεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι κηρύσσονται ἢ ἔχουν ἤδη κηρυχθῆ διά πράξεως τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς ὡς δασωτέαι ἢ ἀναδασωτέαι.

6. Δὲν ὑπάγονται ὁπωσδήποτε εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόνος νόμου: α) Αἱ γεωργικῶς καλλιεργούμεναι ἐκτάσεις, β) Αἱ χορτολιβαδικαὶ ἐκτάσεις, αἱ εὑρισκόμεναι ἐπί πεδινῶν ἐδαφῶν ἢ ἐπί ἀνωμάλου ἐδάφους ἢ λόφων, ἐφ' ὅσον δέν ἐμπίπτουν εἰς τάς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ δέν ἔχουν κηρυχθῆ ἕνεκα τοῦ προστατευτικοῦ αὐτῶν χαρακτῆρος ἢ ἐξ ἄλλου λόγου δασωτέαι κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 38 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, γ) Αἱ βραχώδεις ἢ πετρώδεις ἐκτάσεις, αἱ εὑρισκόμεναι ἐπί τῶν ὡς ἄνω πεδινῶν ἢ ἀνωμάλων ἢ λοφωδῶν ἐδαφῶν, δ) Αἱ ἀλυκαί, ε) Αἱ περιοχαὶ διὰ τὰς ὁποίας ὑφίστανται ἐγκεκριμένα ἔγκυρα σχέδια πόλεως ἢ καταλαμβάνονται ὑπὸ οἰκισμῶν προϋφισταμένων τοῦ ἔτους 1923 ἢ πρόκειται περὶ οἰκοδομησίμων ἐκτάσεων τῶν οἰκιστικῶν περιοχῶν τοῦ Ν. 947/1979 καὶ στ) Οἱ ἁρμοδίως χαρακτηρισθέντες ὡς ἀρχαιολογικοὶ χῶροι καὶ καθ' ὃν χρόνον διαρκεῖ ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς τοιούτων.

Ἄρθρον 4.
Κατηγορίαι δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, διὰ τὴν ἀποτελεσματικήν καί διαρκῆ προστασίαν των, διακρίνονται ἀναλόγως

πρός τήν ὠφελιμότητα καί τάς λειτουργίας τάς ὁποίας ἐξυπηρετοῦν ὡς ἀκολούθως:

α) Δάση καί δασικαί ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐπιστημονικόν, αἰσθητικόν, οἰκολογικόν, ἤ γεωμορφολογικόν ἐνδιαφέρον (ἐθνικοί δρυμοί, αἰσθητικά δάση, ὑγροβιότοποι, διατηρητέα μνημεῖα τῆς φύσεως).

β) Δάση καί δασικαί ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀσκοῦν ἰδιαιτέραν προστατευτικήν ἐπίδρασιν ἐπί τῶν ἐδαφῶν καί τῶν ὑπογείων ὑδάτων, ὡς αἱ κείμεναι ἐντός λεκανῶν ἀπορροῆς χειμάρρων, αἱ ὑπερκείμεναι πόλεων, χωρίων ἤ οἰκισμῶν, αἱ ἀσκοῦσαι προστασίαν ἐπί παρακειμένων φυσικῶν ἤ πολιτιστικῶν μνημείων ἤ σημαντικῶν τεχνικῶν ἔργων (προστατευτικά δάση καί δασικαί ἐκτάσεις).

γ) Δάση καί δασικαί ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν ἰδιαιτέραν σημασίαν ἀπό ἀπόψεως παραγωγῆς δασικῶν προϊόντων ἤ ἄλλων ἀγαθῶν πρωτογενοῦς παραγωγῆς (ἐκμεταλλεύσιμα ἤ παραγωγικά δάση καί δασικαί ἐκτάσεις).

δ) Δάση καί δασικαί ἐκτάσεις προσφερόμεναι δι' ἀναψυχὴν τοῦ πληθυσμοῦ ἤ ἀποτελοῦσαι παράγοντα συνθηκῶν διαβιώσεως αὐτοῦ ἐν τῇ περιοχῇ ἤ τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως ταύτης (δάση καί δασικαί ἐκτάσεις ἀναψυχῆς).

ε) Τά δάση καί αἱ δασικαί ἐκτάσεις, αἱ μή ἐμπίπτουσαι εἰς οἱανδήποτε τῶν κατηγοριῶν α' ἕως καί δ'.

2. Ἀπό τῆς ἀπόψεως τῆς θέσεως τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων ἐν σχέσει πρός τούς χώρους ἀνθρωπίνης ἐγκαταστάσεως καί δραστηριότητος, διακρίνονται:

α) Πάρκα καί ἄλση ἐντός τῶν πόλεων ἤ τῶν οἰκιστικῶν περιοχῶν.

β) Δάση καί δασικαί ἐκτάσεις κείμεναι ἐπί ζώνης πλάτους χιλίων (1.000) μέτρων ἀπό τῆς θαλάσσης, δι' ὅλας τάς παρακτίους περιοχάς τῆς Χώρας (παραλιακά δάση), πεντακοσίων μέτρων γύρωθεν τῆς ὄχθης τῶν λιμνῶν (παραλίμνια δάση) καὶ διακοσίων (200) μέτρων ἑκατέρωθεν τῆς ὄχθης τῶν ποταμῶν.

γ) Δάση καί δασικαί ἐκτάσεις κείμεναι ἐντός ζώνης πλάτους χιλίων (1.000) μέτρων ἑκατέρωθεν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ διακοσίων (200) μέτρων ἑκατέρωθεν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν.

δ) Δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς ἤ πέριξ τουριστικῶν περιοχῶν ἤ λουτροπόλεων καὶ εἰς ἀκτίνα τριῶν χιλιάδων (3.000) μέτρων ἀπὸ τοῦ κέντρου τούτων.

ε) Δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις κείμεναι πέριξ ἀρχαιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν χώρων ἤ μνημείων ἤ παραδοσιακῶν οἰκισμῶν καὶ εἰς ἀκτίνα τριῶν χιλιάδων (3.000) μέτρων ἀπὸ τοῦ κέντρου τούτων.

στ) Δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς βιομηχανικῶν ζωνῶν ἤ εἰς τὰς παρυφὰς βιομηχανικῶν περιοχῶν καὶ ἐντὸς ζώνης χιλίων (1.000) μέτρων ἀπὸ τῆς περιφερείας τούτων.

ζ) Δάση καὶ δασικαὶ ἐν γένει ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς.

3. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἶναι δυνατὸν ὅπως: α) προσαυξάνονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἀποστάσεις μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν αὐτόθι προβλεπομένων ὁρίων εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς Χώρας, β) προστίθενται καὶ ἕτεροι νομοὶ εἰς τὴν κατηγορίαν ζ' τῆς παραγράφου 2.

Ἄρθρον 5.

Καθορισμὸς ἁρμοδιοτήτων.

1. Ἡ προστασία τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ ἡ λῆψις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων εἰδικωτέρων μέτρων, ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργούσης κατὰ τὰς οἰκείας περὶ τούτων διατάξεις ἤ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, βελτίωσιν, ἀναδάσωσιν καὶ προστασίαν τῶν πάρκων, ἀλσῶν καὶ τῶν ἐντὸς τῶν πόλεων ἤ οἰκιστικῶν περιοχῶν δενδροστοιχιῶν ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἤ τοὺς ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆς πολεοδομικῆς μελέτης ἀναλαβόντας τὴν δημιουργίαν αὐτῶν οἰκιστικοὺς φορεῖς ἤ εἰς ἴδια νομικὰ πρόσωπα ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν διατάξεων. Ὡσαύτως ἡ ὡς ἄνω μέριμνα διὰ δάση ἤ δασικὰς ἐκτάσεις ἤ πάρκα, ἄλση καὶ δενδροστοιχίας εὑρισκομένας ἐντὸς ἀρχαιολογικῶν χώρων ἀνήκει εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ. Αἱ ὡς ἄνω ὑπηρεσίαι καὶ ὀργανισμοὶ δύνανται πάντως νὰ ζητοῦν τὴν συνδρομὴν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις. Αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι συνεργάζονται μετὰ τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἤ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ λήψεως μέτρων προστασίας, ἡ πραγματοποίησις τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὑπηρεσιῶν ἤ τῶν νομικῶν τούτων προσώπων.

3. Ἡ ἄσκησις τῶν ἁρμοδιοτήτων ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἤ ὑπηρεσιῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἤ τῶν δραστηριοτήτων δημοσίων ἤ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων δὲν δύναται νὰ ἐνεργῆται κατὰ τρόπον θίγοντα τά, ὑπὸ τὴν διαχείρισιν ἤ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εὑρισκόμενα δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις πέραν τῶν, διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἤ τῶν ἀποφάσεων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἤ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, τιθεμένων ὁρίων.

Ἄρθρον 6.

Ὑπολογισμὸς ἀξίας δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως προσδιορισθῇ ἡ ἀξία δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, ὁ προσδιορισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς θέσεως, τῆς μορφῆς καὶ τῆς συστάσεως, ὡς καὶ τῆς τυχὸν εἰς δασικὰ προϊόντα ἀποδόσεως τοῦ δάσους ἤ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, τῆς ἰδιοσυστασίας τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν λοιπῶν φυσικῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς, κατὰ νόμον, ἀδυναμίας χρησιμοποιήσεώς του πρὸς οἰκιστικοὺς σκοποὺς ἤ ἄλλην ἐκμετάλλευσιν ξένην πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ. Διὰ τὸν ἐν λόγῳ προσδιορισμὸν δὲν δύναται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν συγκριτικὰ στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς γειτονικὰς οἰκοπεδικὰς ἐκτάσεις ἤ ἕτερα στοιχεῖα ἐμφανίζοντα τὸ δάσος ἤ τὴν δασικὴν ἔκτασιν, ὡς ἔχοντα οἰκοπεδικὴν ἀξίαν.

2. Ἐφ' ὅσον, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, τμήματα δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως ἤθελον διατεθῆ πρὸς οἰκοδομικὴν ἤ ἄλλην, πλὴν τῆς δασοπονικῆς φύσεως ἐκμετάλλευσιν καὶ παρίσταται ἀνάγκη προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ταῦτα ἐκτιμῶνται ὡς ἔχοντα οἰκοπεδικὴν ἀξίαν, βάσει τῆς θέσεως εἰς ἣν εὑρίσκονται καὶ τῶν λοιπῶν προσδιοριστικῶν τῆς ἀξίας αὐτῶν στοιχείων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπαί.

Ἄρθρον 7.

Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς ὡς συμβουλευτικὸν καὶ γνωμοδοτικὸν ὄργανον ἐπὶ θεμάτων προστασίας καὶ ἀναπτύξεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἀσκήσεως τῆς δασικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους.

2. Εἰδικώτερον τὸ Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς γνωμοδοτεῖ:

α) Ἐπὶ πάσης φύσεως σχεδίων νόμων καὶ διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἀντικείμενον τὴν προστασίαν, τὴν ἐκμετάλλευσιν ἤ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δασικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

β) Ἐπὶ τῆς κηρύξεως περιοχῆς τινος ὡς αἰσθητικοῦ δάσους ἤ ἐθνικοῦ δρυμοῦ ἤ μνημείου τῆς φύσεως καὶ περὶ τῶν ληπτέων δι' αὐτὰ μέτρων.

γ) Ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως πολυετῶν ἐθνικῶν ἢ περιφερειακῶν προγραμμάτων δασικῆς ἀναπτύξεως.

δ) Διά τήν λῆψιν μέτρων προστασίας τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καί τῆς ἀγρίας πανίδος ἢ τήν λῆψιν μέτρων κατά τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

ε) Ἐπί παντός ἑτέρου θέματος τό ὁποῖον ρητῶς παραπέμπεται εἰς αὐτό κατά τάς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. ἢ ἤθελε παραπεμφθῆ εἰς αὐτό κατά τήν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ὡσαύτως, τό Συμβούλιον τοῦτο μελετᾶ τήν κατάστασιν τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων καί εἰσηγεῖται τήν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων ἐπί τῶν κατά τήν παράγραφον 1 θεμάτων.

3. Τὸ Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς ἀποτελεῖται ἀπό:

α) Τὸν Γενικόν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὡς Πρόεδρον.

β) Τόν νομικόν σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

γ) Τὸν Γενικόν Διευθυντήν Δασῶν.

δ) Τὸν Γενικόν Διευθυντήν Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως.

ε) Τόν ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἀθήναις γενικῶν ἐπιθεωρητῶν δασῶν.

στ) Τόν προϊστάμενον τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Περιβάλλοντος τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

ζ) Ἕνα καθηγητήν τοῦ τμήματος δασολογίας τῆς Γεωπονικῆς καί Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

η) Ἕνα καθηγητήν τῆς ζωολογίας, μιᾶς τῶν ἀνωτάτων σχολῶν.

θ) Ἕνα ἐκπρόσωπον τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

ι) Ἕνα ἰδιώτην δασοκτήμονα ἢ ἐκπρόσωπον δασοκτήμονος Δήμου ἢ Κοινότητος.

ια) Ἕνα ἰδιώτην βιομήχανον ξύλου.

ιβ) Ἕνα ἐκπρόσωπον τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν (ΠΑΣΕΓΕΣ).

ιγ) Ἕνα ἐκπρόσωπο τῶν σωματείων φίλων τῶν δασῶν καὶ τοῦ περιβάλλοντος.

Εἰς τό Συμβούλιον τοῦτο μετέχει ὡς εἰσηγητής μετά ψήφου καὶ ὁ οἰκεῖος πρὸς τὸ ἑκάστοτε συζητούμενον θέμα διευθυντής τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν. Ὁσάκις τό Συμβούλιον συζητεῖ θέμα ὑπαγόμενον εἰς τόν κύκλον τῶν ἁρμοδιοτήτων καί ἄλλου ἢ ἄλλων Ὑπουργείων, εἰς τήν συζήτησιν καλεῖται, μερίμνῃ τοῦ Προέδρου, ὑποχρεωτικῶς καί μετέχει μετά ψήφου ἐκπρόσωπος ἑκάστου τούτων. Ὁμοίως, ὅταν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου συζητεῖται θέμα θηρευτικῆς πολιτικῆς, καλεῖται καὶ μετέχει μετά ψήφου ὁ πρόεδρος τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος. Ὡς γραμματεύς τοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται ὑπάλληλος ἐπί βαθμῷ 5ῳ ἢ 4ῳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον Δασικῆς Πολιτικῆς συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Οἱ καθηγηταί τῶν ἀνωτάτων σχολῶν ὁρίζονται, μετά τῶν ἀναπληρωτῶν των, κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου συλλόγου τῶν καθηγητῶν. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ μετά τῶν ἀναπληρωτῶν των, ὁρίζονται κατόπιν προτάσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων αὐτῶν. Οἱ ἰδιῶται, ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς περιπτώσεως ιγ', ὡς τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικά μέλη, ἐπιλέγονται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Ἡ θητεία τῶν διοριζομένων μελῶν εἶναι διετής, δύναται δὲ νὰ ἀνανεοῦται ἐλευθέρως.

5. Τόν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ νομικός σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τόν τελευταῖον, ὡς μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας ὑπηρετούντων παρέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τόν Γενικόν Διευθυντήν Δασῶν καί τόν Γενικόν Διευθυντήν Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, οἱ οἰκεῖοι ἀναπληρωταί γενικοί διευθυνταί, τόν ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἀθήναις γενικῶν ἐπιθεωρητῶν δασῶν ὁ ἀμέσως νεώτερός του, τόν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας προστασίας περιβάλλοντος τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει ἐγκύρως παρόντων ἑπτά τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του.

6. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καί Γεωργίας καθορίζεται εἰδικώτερον ἡ ὀργάνωσις καί ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς.

Ἄρθρον 8.

Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν.

1. Διά τήν διοικητικήν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου τῆς κυριότητος ἢ ἄλλων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐπί δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, συνιστῶνται τέσσαρα Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν, ἔχοντα ἀντιστοίχως ὡς ἕδραν τάς Ἀθήνας, τόν Πειραιᾶ, τήν Θεσσαλονίκην καί τάς Πάτρας. Ἡ τοπική ἁρμοδιότης ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω συμβουλίων ἐκτείνεται: α) τοῦ πρώτου, εἰς τάς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Ἀθηνῶν, Λαρίσης καί Ναυπλίου, β) τοῦ δευτέρου, εἰς τὰς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Πειραιῶς, Κυκλάδων, Κρήτης καί Δωδεκανήσου, γ) τοῦ τρίτου, εἰς τάς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Θεσσαλονίκης καί Θράκης καί δ) τοῦ τετάρτου, εἰς τάς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Πατρῶν, Ἰωαννίνων καί Κερκύρας.

2. Ἕκαστον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν ἀποτελεῖται ἀπό: α) Τόν προϊστάμενον τοῦ Ἐφετείου τῆς ἕδρας τοῦ συμβουλίου πρόεδρον ἐφετῶν, ἀναπληρούμενον ὑπό τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς πρόεδρον. Ὡς πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δασῶν Ἀθηνῶν ὁρίζεται εἷς ἐκ τῶν προέδρων ἐφετῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τό Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, ἀναπληρούμενος ὑπό ἑτέρου προέδρου ἐφετῶν, β) δύο ἐφέτας, γ) ἕνα πάρεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καί δ) τόν Ἐπιθεωρητήν Δασῶν τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου, ἀναπληρούμενον ὑπό τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δασῶν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τά ὑπό στοιχεῖον β' μέλη πάντων τῶν ὡς ἄνω συμβουλίων ὁρίζονται, μετά τῶν ἀναπληρωτῶν των, διά κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καί Γεωργίας ἐπί διετῆ θητείᾳ, δυναμένη νά ἀνανεοῦται. Τό ὑπό στοιχεῖον γ' μέλος ὁρίζεται, μετά τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, διά κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐπὶ ὁμοίᾳ θητείᾳ. Τὰ ἀναπληρωματικά μέλη ἀναπληροῦν τὰ τακτικὰ εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος. Τὰ Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν συνεδριάζουν παρόντων πάντων τῶν μελῶν των.

3. Τὰ Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν ἐπιλαμβάνονται τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου, κρίνουν δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τούτου προσκομιζομένων, ὡς καί τῶν παρά τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ τηρουμένων στοιχείων, δυνάμενα νά ζητήσουν καί τήν παρ' ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀποστολήν παντός χρησίμου ἐγγράφου ἢ ἄλλου στοιχείου ἢ νά διατάξουν τήν διενέργειαν εἰδικῆς ἐρεύνης ἢ πραγματογνωμοσύνης πρός μόρφωσιν ἀσφαλοῦς κρίσεως περί τῶν προβαλλομένων ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων. Πλείονες αἰτήσεις ἀφορῶσαι τό αὐτό δάσος ἢ δασικήν ἔκτασιν ἢ συνεχόμενα τμήματα ἐξετάζονται ἀπό κοινοῦ. Τά ὡς ἄνω Συμβούλια, μετ' ἀνάγνωσιν τῆς εἰσηγήσεως τοῦ ὁρισθέντος εἰσηγητοῦ, γνωμοδοτοῦν ἠτιολογημένως ἐφ' ἑκάστης ὑποθέσεως. Ἡ κρίσις τῶν Συμβουλίων σχηματίζεται δι' ἐλευθέρας ἐκτιμήσεως τῶν ὡς ἄνω ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ἡ ἀπορριπτική τῆς αἰτήσεως ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου γνωμοδότησις εἶναι δεσμευτική διά τόν Ὑπουργόν, μή δυνάμενον νά προβῇ δι' ἀποφάσεώς του εἰς ἀναγνώρισιν δικαιώματός τινος τοῦ ἀσκήσαντος τήν αἴτησιν. Ἐφ' ὅσον τό Συμβούλιον ἤθελεν ἀποφανθῆ ὑπέρ τῆς ἀναγνωρίσεως ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων ἐπί δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ὁ Ὑπουργός δύναται εἴτε νά ἀποδεχθῇ τήν γνω-

μοδότησιν εἴτε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου δι' εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του εἴτε νά προσφύγῃ εἰς τό Ἀναθεωρητικόν Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν κατά τά κατωτέρω ὁριζόμενα.

4. Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Ἀναθεωρητικόν Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, ἀποτελούμενον ἀπό: α) ἕνα Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, β) ἕνα Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας, γ) ἕνα Ἀρεοπαγίτην, δ) ἕνα Νομικόν Σύμβουλον τοῦ Κράτους καί ε) τόν Γενικόν Διευθυντήν Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀναπληρούμενον ὑπό τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. Τά ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν μέλη καί ὁ Νομικός Σύμβουλος τοῦ Κράτους, μετά τῶν ἀναπληρωτῶν των, ὁρίζονται ὡς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλέπεται. Ὡς ἀναπληρωτής τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται ἕτερος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τὸ Ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων πάντων τῶν μελῶν του, ἐπιλαμβάνεται δέ τῶν ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἐξεδόθη γνωμοδότησις ἑνός ἐκ τῶν Συμβουλίων Ἰδιοκτησίας Δασῶν εἴτε κατόπιν προσφυγῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου ἐντὸς προθεσμίας ἕξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως ἐφ' ὅσον ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἀπεδέχθη τὴν θετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἢ ἐφ' ὅσον ἡ ἀρνητική γνωμοδότησις τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου ἐλήφθη διά ψήφων τριῶν κατά δύο, εἴτε κατόπιν παραπομπῆς ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς περίπτωσιν ἐκδόσεως θετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ πρωτοβαθμίου συμβουλίου. Αἱ ἀρνητικαί γνωμοδοτήσεις τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου, ὡς καί αἱ παμψηφεί λαμβανόμεναι θετικαί γνωμοδοτήσεις αὐτοῦ, εἶναι δεσμευτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν, ὑποχρεούμενον εἰς ἔκδοσιν ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου. Τάς λοιπάς θετικάς γνωμοδοτήσεις τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου δύναται ὁ Ὑπουργός νά μή ἀποδεχθῇ δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νά παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως τήν ἔρευναν καί κρίσιν περί τῆς ὑπάρξεως ἢ μή ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως εἰς τό οἰκεῖον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν. Ἅμα τῇ ἀνωτέρω παραπομπῇ προσκαλοῦνται οἱ διεκδικοῦντες ἢ προβάλλοντες δικαίωμα κυριότητος ἐπί τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, περί ἧς πρόκειται, ὅπως ἐντός προθεσμίας ἕξ μηνῶν ἀπό τῆς ἐπί ἀποδείξει προσκλήσεώς των ὑποβάλουν τά ἀποδεικτικά τοῦ ζητουμένου ὑπ' αὐτῶν δικαιώματος στοιχεῖα. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ταχθείσης ἀνωτέρω προθεσμίας τό Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν γνωμοδοτεῖ βάσει τῶν ὑπαρχόντων εἰς τήν ὑπηρεσίαν στοιχείων καί ὁ Ὑπουργός ἀποφαίνεται βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης.

6. Διά τήν ὑπό ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου συζήτησιν ἀσκηθείσης αἰτήσεως πρός ἀναγνώρισιν δικαιωμάτων ἐπί δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὑπό Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δασῶν, καταβάλλεται εἰδικόν τέλος ὑπέρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καί Δασῶν κλιμακούμενον ὡς ἀκολούθως: α) ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) διά δάση ἢ δασικάς ἐκτάσεις μέχρις εἴκοσι στρεμμάτων, β) ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) διά δάση ἢ δασικάς ἐκτάσεις μέχρι πεντήκοντα στρεμμάτων, γ) ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) διά δάση ἢ δασικάς ἐκτάσεις μέχρις ἑκατόν στρεμμάτων, δ) ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) διά δάση ἢ δασικάς ἐκτάσεις μέχρι τριακοσίων στρεμμάτων, ε) ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) διά δάση ἢ δασικάς ἐκτάσεις μέχρι χιλίων στρεμμάτων καί στ) ἐκ δραχμῶν ἑκατόν χιλιάδων (100.000) διά δάση ἢ δασικάς ἐκτάσεις ἐμβαδοῦ μεγαλυτέρου τῶν χιλίων στρεμμάτων. Ἐν περιπτώσει μή καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω τέλους μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τῶν κατά τήν παράγραφον 1 συμβουλίων, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος. Αἰτήσεις ἀναγνωρίσεως ὑποβαλλόμεναι ὑπό Δήμων καί Κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δέν ὑπόκεινται εἰς τήν καταβολήν τῶν ὡς ἄνω τελῶν.

7. Διά προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καί Γεωργίας, καθορίζονται εἰδικώτερον τά τῆς συγκροτήσεως καί ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τῶν κατά τό παρόν ἄρθρον Συμβουλίων, τά τῆς λειτουργίας καί τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας πρός κρίσιν τῶν ὑποθέσεων καὶ ἔκδοσιν τῶν γνωμοδοτήσεών των, περιλαμβανομένης καί τῆς ἐκπροσωπήσεως ἢ αὐτοπροσώπου παραστάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, τά τῆς συλλογῆς τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὑλικοῦ καί ἐξετάσεως μαρτύρων, τά τῆς κοινοποιήσεως τῶν γνωμοδοτήσεων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ τὰς δημοσίας ἀρχάς, τὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου καί τά τῆς ἐκδόσεως καί κοινοποιήσεως τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ὡς καί τά τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. Δι' ὁμοίου διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καί Γεωργίας δύναται νά ἀναπροσαρμόζωνται τά κατά τήν προηγουμένην παράγραφον εἰδικά τέλη ὑπέρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καί Δασῶν.

8. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαδικασία, ὡς καὶ ἡ τυχόν ἀρνητική γνωμοδότησις τῶν συμβουλίων ἢ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δέν παρακωλύει τούς ἐνδιαφερομένους πρός ἐπιδίωξιν τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν προβαλλομένων ὑπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Διὰ τῆς ἐκδόσεως θετικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀσκήσαντος τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἢ τῶν φερομένων ὡς δικαιοπαρόχων αὐτοῦ, δέν παρακωλύεται ἡ ὑπό τρίτου ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐπιδίωξις τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν αὐτῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπί τοῦ ὡς εἴρηται δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν πάντως φέρει εὐθύνην εἴτε ἔναντι τοῦ ἀσκήσαντος τήν κατά τήν παράγραφον 3 αἴτησιν ἐκ τῆς κατοχῆς ἢ διαχειρίσεως δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διά τόν μέχρι τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων χρόνον, εἴτε ἔναντι τρίτου, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ διά τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀληθής δικαιοῦχος.

9. Διά τῆς ἀσκήσεως αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 ὁριζόμενα, ὁ ὑποβαλὼν ταύτην ὡς καὶ οἱ καθολικοὶ ἢ εἰδικοί διάδοχοι αὐτοῦ θεωροῦνται ἀμαχήτως ὡς ἀποδεχθέντες τόν δασικόν χαρακτῆρα τῆς ἐκτάσεως, ἐφ' ἧς προβάλλονται τὰ ἰδιωτικὰ δικαιώματα, ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει ἐμβαδὸν μεῖζον τῶν ἑκατὸ (100) στρεμμάτων.

10. Μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν Συμβουλίων Ἰδιοκτησίας Δασῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου λειτουργεῖ τὸ ἤδη ὑφιστάμενον παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δασῶν Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν. Εὐθὺς μετὰ τὴν συγκρότησιν ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω Συμβουλίων ὅλαι αἱ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς συγκροτήσεως ἑνὸς ἑκάστου ἐκκρεμοῦσαι αἰτήσεις πρὸς γνωμοδότησιν εἰς τὸ Σ.Ι.Δ.Δ. ἀποστέλλονται εἰς τὸ κατὰ περιφέρειαν ἁρμόδιον Σ.Ι.Δ., ἀναλόγως τοῦ τόπου εἰς ὃν κεῖται ἡ δασικὴ ἔκτασις, ἐφ' ἧς ἀναφέρεται τὸ αἰτούμενον ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος δικαίωμα κυριότητος ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα.

11. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, εἶναι δυνατὸν ὅπως ἱδρυθοῦν τρία εἰσέτι Συμβούλια Ἰδιοκτησίας Δασῶν, ὁπότε θὰ καθορίζεται καὶ ἡ ἕδρα καὶ ἡ περιφέρεια ἑκάστου τῶν ἱδρυομένων Συμβουλίων.

Ἄρθρον 9.

Τεχνικόν Συμβούλιον Δασῶν.

1. Παρά τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας λειτουργεῖ Τεχνικόν Συμβούλιον Δασῶν ὡς γνωμοδοτικόν ὄργανον ἐπί θεμάτων διαχειρίσεως τῶν δασῶν καί ἐκτελέσεως τῶν δασικῶν ἔργων ὡς καί τῆς θηρευτικῆς οἰκονομίας.

2. Εἰδικώτερον τό Τεχνικόν Συμβούλιον Δασῶν γνωμοδοτεῖ:

Ἐπί τῆς ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως α) δασοπονικῶν μελετῶν ἀναφερομένων εἰς τήν διαχείρισιν δασῶν καί τήν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως ἔργων καί ἐργασιῶν καί ὑποκειμένων εἰς τήν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, β) γενικῶν προγραμμάτων πάσης φύσεως δασικῶν ἔργων καί ἐργασιῶν ἀναφερομέ-

νων εἰς περιοχάς μεγαλυτέρας τοῦ Νομοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐθνικῆς κλίμακος ἐτησίων ἢ πολυετῶν ἐν γένει προγραμμάτων, γ) ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων καὶ τοῦ πίνακος ἀμοιβῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, ὡς καὶ περὶ τοῦ χρόνου ἀσκήσεως ἢ περιορισμοῦ τῆς θήρας, δ) ἐπὶ τῆς μειώσεως τοῦ φόρου δασικῶν προϊόντων εἰς τὰς περιπτώσεις διανοίξεως δασικῶν ὁδῶν ἐντὸς ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ε) ἐπὶ παντὸς ἑτέρου θέματος, τὸ ὁποῖον παραπέμπεται εἰς αὐτὸ κατὰ εἰδικὴν διάταξιν τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου νόμου, ἢ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε ζητηθῆ ἡ γνώμη του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν ἀποτελεῖται ἀπό: α) τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὡς πρόεδρον, β) τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν, γ) τοὺς δύο ἀρχαιοτέρους ἐκ τῶν προϊσταμένων διευθύνσεων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν καὶ δ) ἕνα καθηγητὴν τοῦ Δασολογικοῦ Τμήματος τῆς Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

4. Τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Κράτους ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὁπότε τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Δασῶν. Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δασῶν, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς δασῶν, τοὺς προϊσταμένους διευθύνσεων οἱ ἀμέσως νεώτεροι τούτων καὶ τὸν καθηγητὴν ἕτερος καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ Τμήματος τῆς αὐτῆς Σχολῆς, ἀμφοτέρων τούτων ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου συλλόγου καθηγητῶν. Χρέη εἰσηγητῶν ἀσκοῦν οἱ καθ' ὕλην ἁρμόδιοι προϊστάμενοι διευθύνσεων ἢ τμημάτων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, χρέη δὲ γραμματέως ὑπάλληλος τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον 5ῳ. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει ἐγκύρως παρόντων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν του. Διὰ τὴν ὕπαρξιν πλειοψηφούσης γνώμης ἀπαιτεῖται πάντως ἡ ψῆφος τριῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

5. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γεωργίας καθορίζονται εἰδικώτερον τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος λειτουργεῖ τὸ ἤδη ὑφιστάμενον Συμβούλιον.

Ἄρθρον 10.

Περιφερειακὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπαί.

1. Παρὰ τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Νομοῦ λειτουργεῖ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον Δασῶν, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἐκ τῶν κάτωθι: α) τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν, β) ἑνὸς δασολόγου τῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, γ) τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας, δ) τοῦ Διευθυντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ε) ἑνὸς οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ στ) ἑνὸς Νομαρχιακοῦ Συμβούλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ἑτέρου Νομαρχιακοῦ Συμβούλου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πλείονες τοῦ ἑνός.

Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α', γ' καὶ δ' μελῶν, ταῦτα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν κυρίων καθηκόντων των. Εἰσηγητὴς ἐπὶ τῶν συζητουμένων θεμάτων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν δασάρχης ἢ ἕτερος δασικὸς ὑπάλληλος ὑπηρετῶν ἐν τῷ νομῷ, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ νομοῦ, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ταύτης.

2. Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον Δασῶν γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν θεμάτων, δι' ἃ ρητῶς προβλέπεται σχετικὴ γνωμοδότησις αὐτῶν ὑπὸ τῆς δασικῆς νομοθεσίας, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς ἑτέρου θέματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε ζητηθῆ ἡ γνώμη του ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου.

3. Παρὰ τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου νομοῦ συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ Ἐπιλύσεως Δασικῶν Ἀμφισβητήσεων, ἡ ὁποία εἶναι ἁρμοδία διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφορῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν χαρακτῆρα περιοχῆς τινος ἢ τμήματος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὡς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἢ εἰς τὰ ὅρια ταύτης. Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς ἑτέρου θέματος παραπεμπομένου εἰς αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἕδρας τοῦ νομοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ὡς προέδρου, τοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ γεωργίας τοῦ αὐτοῦ νομοῦ ὡς μελῶν, ἀναπληρουμένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν κυρίων καθηκόντων των. Προκειμένου περὶ τῶν διαμερισμάτων τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, οἱ πρόεδροι ἑκάστης ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των ὁρίζονται οἱ ἀρχαιότεροι Πρόεδροι Πρωτοδικῶν, τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας. Χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ νομοῦ, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ταύτης. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἑδρευούσης εἰς τὴν ἕδραν τοῦ οἰκείου Ἐφετείου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν, ὡς Προέδρου, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίας, ἀναπληρουμένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν κυρίων καθηκόντων του.

4. Παρ' ἑκάστῳ νομῷ, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει περιοχὰς κηρυχθείσας ἐπικινδύνους, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 25 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ Ἀντιμετωπίσεως Δασοπυρκαϊῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν, τοῦ διοικητοῦ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, τῶν ἀνωτέρων ἐν τῷ Νομῷ ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὡς καὶ ἐκπροσώπου τῆς ἐγγύτερον εὑρισκομένης εἰδικῆς μονάδος καταβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος. Εἰς ταύτην δύνανται νὰ καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ οἱ Δήμαρχοι ἢ Πρόεδροι Κοινοτήτων τῆς ἐπικινδύνου περιοχῆς, ὡς καὶ ἐκπρόσωποι πάσης ἄλλης στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς Ἀρχῆς ἢ Ὑπηρεσίας, ἡ συνδρομὴ τῆς ὁποίας τυγχάνει ἀπαραίτητος διὰ τὴν καλυτέραν δυνατὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν δασοπυρκαϊῶν. Ἡ Ἐπιτροπή, συνερχομένη τρὶς τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους χρονικὸν διάστημα, ἐνημεροῦται ἐπὶ τῶν ὑφ' ἑκάστης ὑπηρεσίας λαμβανομένων προληπτικῶν μέτρων καὶ διατιθεμένων μέσων, προβαίνει εἰς ἐπιθεωρήσεις τῶν ἐπικινδύνων περιοχῶν καὶ εἰς ὀργάνωσιν ἀσκήσεων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πυρκαϊᾶς καὶ εἰσηγεῖται τὰ περαιτέρω ληπτέα μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 27 μονάδων κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν εἰς κατάστασιν τῆς ἐνδεικνυομένης ἑτοιμότητος καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν. Περὶ τῶν συζητήσεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς ἐπιτροπῆς τηροῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Νομάρχου πρακτικά, φυλασσόμενα παρ' αὐτοῦ.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ρυθμίζεται πᾶν θέμα ἀναφερόμενον εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τὴν ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Μέτρα προστασίας.

Ἄρθρον 11.

Φωτογράφησις.

1. Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις τῆς Χώρας φωτογραφοῦνται: α) ἀπὸ ἀέρος ἐν τῷ συνόλῳ των ἢ κατὰ τὰ φυσικῶς διακεκριμένα τμήματα αὐτῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐμφαίνεται ὁ δασικὸς χαρακτὴρ τῆς φωτογραφιζομένης περιοχῆς

καὶ τὰ ὅρια μέχρι τῶν ὁποίων ἐξικνεῖται τὸ δάσος ἢ ἡ δασική ἔκτασις, καί β) ἐκ τοῦ σύνεγγυς κατ' ἐκλογήν, ὥστε νὰ ἐμφαίνεται ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ εἴδη τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐν τῇ περιοχῇ, καθώς καί τά τυχόν ἰδιαίτερα ἑκάστου τμήματος αὐτῆς χαρακτηριστικά.

2. Αἱ κατά τήν προηγουμένην παράγραφον φωτογραφίαι, ἐπί τῶν ὁποίων σημειοῦνται ἡ χρονολογία λήψεως, αἱ τοπωνυμίαι καί τά λοιπά προσδιοριστικά στοιχεῖα τῶν περιοχῶν, τάς ὁποίας ἀπεικονίζουν, ταξινομοῦνται καί φυλάσσονται μετά τῶν ἀρνητικῶν παρά τῇ κεντρικῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ. Πλήρης σειρά φωτογραφιῶν τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων φυλάσσεται κεχωρισμένως διά τήν περιοχήν ἑκάστου Δασαρχείου παρ' αὐτῷ.

3. Αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νά παρέχουν πᾶσαν ἀναγκαίαν συνδρομήν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός των εἰς τήν δασικήν ὑπηρεσίαν διά τήν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς φωτογραφήσεως. Τό ἔργον τοῦτο ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ἴδιον δημόσιον ὀργανισμόν.

4. Ἡ κατά τά ἀνωτέρω φωτογράφησις ἐνεργεῖται ὑπό τόν ὅρον τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων περί ἀσφαλείας ὀχυρῶν θέσεων, ἀμυντικῶν περιοχῶν καί λοιπῶν ἐγκαταστάσεων ἐθνικῆς ἀμύνης.

5. Διὰ τάς ἐν παραγράφῳ 1. περίπτ. β' φωτογραφίας τὸ σημεῖον λήψεως τούτων ἐξασφαλίζεται διὰ σταθερῶν σημείων, συνδεομένων μὲ τὸ τριγωνομετρικὸν δίκτυον τῆς Χώρας. Τὰ στοιχεῖα τοῦ σημείου λήψεως, ὡς καὶ τοῦ προσανατολισμοῦ τοῦ ἄξονος λήψεως τῆς φωτογραφίας, σημειοῦνται καὶ τηροῦνται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 12.

Χαρτογράφησις.

1. Διά τῆς χαρτογραφήσεως σκοπεῖται ἡ ὑπό ὡρισμένην κλίμακα ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀπεικόνισις καὶ ὁριοθέτησις τῶν ἐπιφανειῶν τῆς γῆς αἱ ὁποῖαι καταλαμβάνονται ὑπό δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς αὗται καθορίζονται ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 1 ἕως καί 5 τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἡ χαρτογράφησις τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ὑπό τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν τῇ συνδρομῇ τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν φορέων. Αἱ λοιπαί δημόσιαι ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νά παρέχουν τά εἰς τήν διάθεσίν των στοιχεῖα καί πᾶσαν ἐντός τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστης δυνατήν συνδρομήν. Οἱ ἔχοντες ἀνεγνωρισμένα ἐπί δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων δικαιώματα, ὡς καί οἱ ὁπωσδήποτε νεμόμενοι ἢ κατέχοντες δάση ἢ δασικάς ἐκτάσεις, ὑποχρεοῦνται νά διευκολύνουν τό ἔργον τῆς χαρτογραφήσεως, ἐπιτρέποντες τήν ἀκώλυτον διακίνησιν τῶν ὀργάνων ἢ συνεργείων τῆς χαρτογραφήσεως, τήν ὁριοσήμανσιν ἢ τοποθέτησιν διακριτικῶν σημείων ἢ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν διά τό ἔργον τῆς χαρτογραφήσεως ἐνέργειαν.

3. Ἡ χαρτογράφησις ἐνεργεῖται ἐπί τῇ βάσει προγράμματος καταρτιζομένου ὑπό τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν καί ἐγκρινομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετά γνωμάτευσιν ἐπί τούτου τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Τό πρόγραμμα καθορίζει τάς περιφερείας εἰς τάς ὁποίας ἐνεργεῖται κατά Νομόν καί κατά σειράν προτεραιότητος ἡ χαρτογράφησις. Τό ἔργον τοῦτο δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ἴδιον δημόσιον ὀργανισμόν.

4. Ἐπί τῇ βάσει τῶν ἐπί μέρους χαρτογραφικῶν ἐργασιῶν, τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στοιχείων τῆς φωτογραφήσεως, ὡς καὶ ὅλων τῶν ἐν γένει ὑφισταμένων στοιχείων, συντάσσεται ὁ δασικὸς χάρτης ἑκάστης περιοχῆς (δήμου ἢ κοινότητος ἢ πλειόνων δήμων καὶ κοινοτήτων), ὑπογραφόμενος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ χαρτογραφικοῦ συνεργείου καὶ τοῦ οἰκείου δασάρχου. Ὁ χάρτης οὗτος ἀποστέλλεται ὑπό τοῦ δασάρχου εἰς τούς εἰς οὓς ἀφορᾶ δήμους ἢ κοινότητας καί ἐκτίθεται ἐπὶ ἕνα μῆνα εἰς τά καταστήματα αὐτῶν καὶ τοῦ δασαρχείου, τοῦ κοινοῦ εἰδοποιουμένου περὶ τούτου διὰ σχετικῆς ἀνακοινώσεως, δημοσιευομένης εἰς δύο τοὐλάχιστον τοπικὰς ἐφημερίδας ἢ εἰς μίαν τοπικὴν καὶ μίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐάν ἐντός δύο μηνῶν ἀπό τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως δέν προβληθοῦν αἱ κατά τήν ἑπομένην παράγραφον ἀντιρρήσεις κατά τοῦ χάρτου, οὗτος καθίσταται ὁριστικός καί ὑποβάλλεται εἰς τήν κεντρικήν δασικήν ὑπηρεσίαν πρός κύρωσιν ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ.

5. Ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ δασολογικοῦ χάρτου καὶ τοῦ συνοδεύοντος αὐτόν ὑπομνήματος τῆς παρ. 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀφορῶσαι εἰς ἀμφισβήτησιν τοῦ δασικοῦ χαρακτῆρος τμημάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμφαινομένων ἐπιφανειῶν ἢ εἰς οὐσιώδη σφάλματα τῆς ὁριοθετήσεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, δύναται νὰ προβληθοῦν ἐνώπιον τῶν κατ' ἄρθρ. 10 παρ. 3 ἐπιτροπῶν παρ' οἱουδήποτε ἔχοντος ἔννομον συμφέρον φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δημοσιεύσεων. Ἐὰν ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ δεχθῇ τὰς ἀντιρρήσεις, ὁ χάρτης ἀναμορφοῦται συμφώνως πρός τά ἐν τῇ ἀποφάσει της ὁριζόμενα, ὑποβάλλεται δέ εἰς τήν κεντρικήν δασικήν ὑπηρεσίαν πρός κύρωσιν ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐάν αἱ ἀντιρρήσεις ἀπορριφθοῦν ὁ δασολογικός χάρτης ὑποβάλλεται πρός κύρωσιν ὡς ἔχει.

6. Ὁ Ὑπουργός, ἐντός ἕξ μηνῶν ἀπό τῆς εἰς αὐτόν ὑποβολῆς τοῦ χάρτου, δύναται νά ἀναπέμψῃ τοῦτον πρός συμπλήρωσιν ἢ νέαν ἔρευναν. Οἱ καθιστάμενοι ὁριστικοὶ χάρται κυροῦνται ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καί φυλάσσονται ἀριθμούμενοι καί ἀρχειοθετούμενοι παρά τῇ κεντρικῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ, ὡς καὶ παρ' ἑκάστῳ δασαρχείῳ καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν ἀποστέλλονται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δημόσια ὄργανα. Ἕκαστον δασολογικὸν χάρτην συνοδεύει ὑπόμνημα περὶ τῆς ταξινομήσεως τῶν ἀπεικονιζομένων τμημάτων κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος νόμου διακρίσεις. Ἡ κυροῦσα τοὺς ὁριστικοὺς χάρτας ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιεύεται εἰς τὸ Δ' Τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ φωτοσμικρύνσεως τῶν χαρτῶν.

7. Κατά τήν διαδικασίαν τῆς χαρτογραφήσεως δέν δύναται νά τεθοῦν ἢ προβληθοῦν θέματα ἰδιοκτησίας οὐδέ νά θιγοῦν δι' αὐτῆς ἰδιωτικὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἢ ἰδιωτῶν. Πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀντίτυπα χαρτῶν ἢ φωτογραφιῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, καταβάλλων τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ὡς καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ προσκομίσῃ τοιούτους χάρτας ἢ φωτογραφίας ἐνώπιον παντός δικαστηρίου ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς πρός θεμελίωσιν ἢ ὑπεράσπισιν δικαιωμάτων του. Αἱ δασικαί ὑπηρεσίαι δύνανται νά ἀρνηθοῦν τήν χορήγησιν φωτογραφιῶν ἢ ἀντιγράφων χαρτῶν, ἐφ' ὅσον συντρέχει λόγος ἀναγόμενος εἰς τήν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.

8. Ἀνὰ πενταετίαν μετὰ τήν τελείωσιν τῆς διαδικασίας χαρτογραφήσεως γίνεται ἔλεγχος πρός συμπλήρωσιν τοῦ χάρτου διὰ τῶν τυχὸν νέων ἐκτάσεων αἱ ὁποῖαι κατόπιν φυσικῆς ἀναγεννήσεως ἢ ἀναδασώσεως ἀπέκτησαν δασικὸν χαρακτῆρα, ὡς καὶ πρὸς διαπίστωσιν τυχὸν ἀλλοιώσεων ἢ μεταβολῶν ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐμφανῆ καὶ ἀδιαμφισβήτητα λάθη τοῦ δασικοῦ χάρτου εἶναι δυνατὸν νὰ διορθωθοῦν μόνον ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς κυρώσεώς του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Ἄρθρον 13.

Δασολόγιον.

1. Παρὰ τῇ Κεντρικῇ Δασικῇ Ὑπηρεσίᾳ καταρτίζεται καὶ τηρεῖται γενικὸν δασολόγιον εἰς τὸ ὁποῖον καταχωροῦνται, κεχωρισμένως κατὰ νομούς, τὰ ἐμφαινόμενα εἰς τοὺς δασικοὺς χάρτας δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις, προσδιοριζόμεναι διὰ τῶν γνωστῶν τοπωνυμιῶν, ὡς ἐπίσης τὰ διακριβωθέντα ὅρια καὶ ἡ εἰς στρέμματα συνολικὴ ἔκτασις τούτων. Εἰς τὸ δασολόγιον σημειοῦνται ἐπίσης τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ

τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἑκάστης περιοχῆς (κατηγορίαι δασῶν, εἶδος βλαστήσεως, πυκνότης, ἡλικία ἢ ἄλλαι προσδιοριστικαὶ λεπτομέρειαι).

Εἰς ἑκάστην μερίδα σημειοῦνται οἱ συνταχθέντες χάρται καὶ αἱ ληφθεῖσαι διὰ τὴν περιοχὴν φωτογραφίαι μετὰ τῶν στοιχείων αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συμπληρώσεις ἢ μεταβολαὶ τῶν δασολογικῶν χαρτῶν. Εἰς τὸ δασολόγιον καταχωρίζονται ἰδιαιτέρως αἱ εἰς ἑκάστην περιφέρειαν κηρυχθεῖσαι ἢ ἐφεξῆς κηρυσσόμεναι ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις. Ἐπίσης σημειοῦνται εἰς τὸ περιθώριον ἑκάστης ὑφισταμένης μερίδος δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως αἱ ἐν σχέσει πρὸς ταύτην κηρυσσόμεναι ὡς ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις λόγῳ καταστροφῆς ἢ ἀποψιλώσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως.

2. Παρ' ἑκάστῳ δασαρχείῳ τηρεῖται τοπικὸν δασολόγιον διὰ τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ εὑρισκόμενα δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις μετὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 στοιχείων, ἐνημερουμένων ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

3. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως. Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Γεωργίας καθορίζονται: α) τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν συνεργείων φωτογραφήσεως καὶ χαρτογραφήσεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, β) ἡ ὀργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας καταρτίσεως καὶ τηρήσεως τοῦ γενικοῦ δασολογίου. ὡς καὶ τὰ τῆς τηρήσεως τῶν τοπικῶν δασολογίων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασαρχείων, γ) ὁ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι λήψεως, ἐκτυπώσεως καὶ φυλάξεως τῶν φωτογραφιῶν ὡς καὶ συντάξεως, ἐκτυπώσεως καὶ ἀρχειοθετήσεως τῶν δασικῶν χαρτῶν, δ) ἡ ἀσφάλεια τῶν παραγομένων πάσης φύσεως φωτογραφικῶν καὶ χαρτογραφικῶν ὑλικῶν εἰς τὰ ὁποῖα περιέχονται ὀχυραὶ θέσεις, ἀμυντικαὶ περιοχαὶ ἢ ἄλλαι ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ε) αἱ λεπτομέρειαι καταρτίσεως καὶ τηρήσεως τοῦ γενικοῦ δασολογίου, ὡς καὶ χρησιμοποιήσεως τῶν στοιχείων αὐτοῦ ἢ παροχῆς τούτων εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον.

Ἄρθρον 14.

Προσωρινὴ ἐπίλυσις ἀμφισβητήσεων.

1. Ἐὰν δὲν ἔχει καταρτισθῆ εἰσέτι δασολόγιον, ὁ χαρακτηρισμὸς περιοχῆς τινὸς ἢ τμήματος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὡς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τούτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς κατηγορίας εἰς ἣν ἀνήκει δάσος ἢ δασικὴ ἔκτασις κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 διακρίσεις, ἐνεργεῖται κατ' αἴτησιν οἱουδήποτε ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ πράξεως τοῦ κατὰ τόπον ἁρμοδίου δασάρχου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρᾶξις, ἐρειδομένη ἐπὶ σχετικῆς εἰσηγήσεως ἁρμοδίου δασολόγου καὶ τῶν τυχὸν ὑφισταμένων στοιχείων φωτογραφήσεως καὶ χαρτογραφήσεως τῆς περιοχῆς ἢ παντὸς ἑτέρου σχετικοῦ στοιχείου, δέον νὰ εἶναι προσηκόντως ἠτιολογημένη δι' ἀναφορᾶς εἰς τὴν μορφολογίαν τοῦ ἐδάφους, τὸ εἶδος, τὴν σύνθεσιν, τὴν ἔκτασιν τῆς βλαστήσεως καὶ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ αὐτῆς, τὰς τυχὸν ἐπελθούσας προσφάτους ἀλλοιώσεις ἢ καταστροφάς. ὡς καὶ εἰς πᾶν ἕτερον χρήσιμον στοιχεῖον πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς ἐκτάσεως. Ἡ πρᾶξις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἰδιώτην ἢ νομικὸν πρόσωπον ἢ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀποστέλλεται δὲ εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ ἕνα μῆνα μερίμνῃ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα. Ἀνακοίνωσις περὶ τῆς συντάξεως τῆς ὡς ἄνω πράξεως καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα. μετὰ περιλήψεως τοῦ περιεχομένου της δημοσιεύεται εἰς δύο τοὐλάχιστον τοπικὰς ἐφημερίδας ἢ εἰς μίαν τοπικὴν καὶ μίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Θεσσαλονίκης.

3. Κατὰ τῆς πράξεως τοῦ δασάρχου περὶ ἧς αἱ προηγούμεναι παράγραφοι. ἐπιτρέπονται ἀντιρρήσεις τοῦ νομάρχου, ὡς καὶ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως. ἢ ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις κοινοποιήσεως, ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δημοσιεύσεων, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς τοῦ νομοῦ. εἰς ὃν εὑρίσκεται ἡ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἔκτασις ἢ τὸ μεγαλύτερον τμῆμα αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπή. ὡς καὶ ἡ δευτεροβάθμιος τοιαύτη, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν σχετικὸν φάκελλον καὶ τὰς προτάσεις τοῦ ἐνδιαφερομένου ὡς ἄνω ἰδιώτου, νομικοῦ προσώπου ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας, δυναμένη δὲ καὶ νὰ διενεργήσῃ αὐτοψίαν πρὸς μόρφωσιν ἀσφαλεστέρας γνώμης περὶ τῆς ὑφισταμένης ἐν τῇ περιοχῇ καταστάσεως. ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀντιρρήσεων.

4. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν, δι' ὧν χαρακτηρίζονται περιοχαί τινες ἢ τμήματα αὐτῶν ὡς δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν μεταγενεστέραν χαρτογράφησιν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ δασολογίου τῆς περιοχῆς ἢ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθροις 12 καὶ 13 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 15.

Δασικαὶ ὁδοί.

1. Δασικαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ κατασκευαζόμεναι ἐντὸς ἢ εἰς τὰς παρυφὰς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐξυπηρετοῦσαι τὴν προστασίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτων, ἢ τὴν πρόσβασιν πρὸς ὑφισταμένας τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ αἰσθητικὰ τοπία, ἢ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν δασικῶν ἔργων ἢ τὰς μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων καὶ μὴ συμπίπτουσαι μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ, ἐπαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Χώρας.

2. Ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ οἱ διακάτοχοι δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέπουν τὴν διὰ μέσῳ τούτων διάνοιξιν δασικῶν ὁδῶν, ἐφ' ὅσον αὗται κατασκευάζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου προγράμματος δασικῆς ὁδοποιΐας. Οἱ ἐν λόγῳ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς τὴν διάνοιξιν δασικῶν ὁδῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν ἢ τῶν διακατεχομένων ἐκτάσεων μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ δασῶν τοῦ νομοῦ, ἐκδιδομένης μετ' εἰσήγησιν τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου. διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τινὸς ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 σκοπῶν.

3. Κύριος ἢ διακάτοχος ἐδάφους, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καθίσταται ἀναγκαία ἡ διάνοιξις προσωρινῆς δασικῆς ὁδοῦ πρὸς διευκόλυνσιν μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων ἐξ ὑπερκειμένων ἢ παρακειμένων δασῶν, ὑποχρεοῦται νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν διάνοιξιν ταύτην κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς τιθεμένους ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, δικαιούμενος εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ κυρίου ἢ κατόχου τῶν προϊόντων ἢ τοῦ μεταφέροντος ταῦτα διὰ πᾶσαν θετικὴν ζημίαν προσγινομένην εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ῥηθείσης προσωρινῆς δασικῆς ὁδοῦ. Ἐν διαφωνίᾳ, τὰ τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου.

4. Δασικαὶ ὁδοί, τῶν ὁποίων ἡ διαδρομὴ συμπίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς τὴν διαδρομὴν ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν, διέπονται ἀπὸ τὰς περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν τελευταίων τούτων διατάξεις. Εἶναι πάντως δυνατή. κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Γεωργίας. ἡ ἀνάθεσις τῆς κατασκευῆς ἢ συντηρήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῶν ὁδῶν τούτων εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν.

5. Ἡ διάνοιξις δασικῶν ὁδῶν διερχομένων διὰ μέσου ἢ εἰς τὰς παρυφὰς ἀνεγνωρισμένων ἀρχαιολογικῶν χώρων εἶναι δυνατὴ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν. διδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους ταύτης.

6. Ὁ προγραμματισμός, ἡ μελέτη, ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν δασικῶν ὁδῶν ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον γενικῶς περὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν ἔργων ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 16.

Εἰδικὰ δασοτεχνικὰ ἔργα.

1. Αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι δασοτεχνικῶν ἔργων μεριμνοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πάσης φύσεως τεχνικῶν ἔργων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν προστασίας καὶ ἀναπτύξεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων. Εἰδικώτερον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν ἀνήκει ὁ προγραμματισμός, ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων καὶ ἐργασιῶν τῆς δασικῆς ὁδοποιΐας, ὡς αὕτη ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 15, τῶν δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ δασικῶν κτιρίων, τῆς δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων καὶ τῶν προστατευτικῶν ἀναδασώσεων, βελτιώσεως ὀρεινῶν βοσκοτόπων, τοποθετήσεως πινακίδων, κατασκευῆς ὑδατοδεξαμενῶν καὶ ὑδραγωγῶν, ὡς καὶ συντηρήσεως ἢ ἐπισκευῆς τῶν ἐν γένει τεχνικῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀναθέτη εἰς τὰς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας δασοτεχνικῶν ἔργων καὶ πᾶν ἕτερον ἔργον ἀναφερόμενον εἰς τὴν προστασίαν ἢ ἀνάπτυξιν τῶν δασῶν, ἀνῆκον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἑτέρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ὁμοίως, διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ἀνατίθενται εἰς τὰς ὡς ἄνω δασοτεχνικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἕτερα ἔργα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἄλλων Ὑπουργείων.

2. Εἰς τὰ δημόσια δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔργα ἐκτελοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει πενταετοῦς προγράμματος καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἕνα ἕκαστον νομὸν ἢ πλείονας συνορεύοντας νομοὺς καὶ καθορίζοντος τὴν ἱεράρχησιν τούτων ἀπὸ πλευρᾶς σπουδαιότητος καὶ ἐπείγοντος. Τὰ ἐν λόγῳ πενταετῆ προγράμματα ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, εἰς ὃ μετέχει μετὰ ψήφου διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν συζήτησιν καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἐγγείων Βελτιώσεων. Αἱ διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ἀναγκαιοῦσαι μελέται συντάσσονται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἴτε κατόπιν ἀναθέσεως κατὰ τὰς περὶ ἐκπονήσεως μελετῶν τοῦ Δημοσίου διατάξεις. Τὰ ἔργα δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων καὶ βελτιώσεως τῶν ὀρεινῶν ἐδαφῶν, ἅτινα ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ ἀντίστοιχα πεδινὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα ἢ ἄλλα μεγάλα δημόσια ἔργα (ἀεροδρόμια, τεχνηταὶ λίμναι, φράγματα, διάνοιξιν ἐθνικῶν ὁδῶν κλπ.), ἐντάσσονται κατὰ προτεραιότητα εἰς τὰ ὡς ἄνω πενταετῆ προγράμματα. Αἱ δαπάναι ἐκτελέσεως τῶν ὡς ἄνω ἔργων δύναται νὰ βαρύνουν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἀντιστοίχων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἢ ὑδροηλεκτρικῶν ἢ ἄλλων δημοσίων ἔργων κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Γεωργίας, ὡς καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ὡς ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ δημοσίου ἔργου ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

3. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 δασικὰ ἔργα καὶ ἐργασίαι ἐκτελοῦνται προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἴτε δι' αὐτεπιστασίας εἴτε δι' ἐργολαβίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ οἰκείου νομάρχου. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθορίζονται εἰδικώτερον καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ πάσης ἄλλης διατάξεως ἀφορώσης γενικῶς εἰς τὰ δημόσια ἔργα, τὰ τῆς χρηματοδοτήσεως αὐτῶν καὶ διαχειρίσεως τῶν σχετικῶν πιστώσεων, αἱ κατηγορίαι, κατὰ εἶδος ἢ ὕψος ἀπαιτουμένης δαπάνης, τῶν δι' αὐτεπιστασίας ἐκτελουμένων ἔργων, ὡς καὶ τῶν ἔργων ὧν ἡ ἐκτέλεσις εἶναι δυνατὴ ἄνευ διαγωνισμοῦ, τὰ τῆς προκηρύξεως, διενεργείας καὶ ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν διαγωνισμῶν, τὰ τῆς ἐπιβλέψεως καὶ παραλαβῆς, τὰ τοῦ τρόπου συντηρήσεως τῶν ὡς εἴρηται ἔργων, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δασοτεχνικῶν ἔργων.

4. Εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἢ διακατεχόμενα δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις τὰ ἀναγκαῖα προστατευτικὰ τεχνικὰ ἔργα πραγματοποιοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων συμφώνως πρὸς τὰς ἐγκεκριμένας δασοπονικὰς μελέτας ἢ σχέδια καὶ τὰ σχετικὰ προγράμματα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῶν ἔργων τούτων, οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι ἐπιδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους μέχρι ποσοστοῦ ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100%) τῆς πραγματοποιουμένης δαπάνης. Ἐν ἀδυναμίᾳ ἢ ἀρνήσει τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων, τὰ ἀνωτέρω ἀναγκαῖα προστατευτικὰ ἔργα ἐκτελοῦνται μερίμνῃ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξασφαλίζουν ἀκώλυτον τὴν διακίνησιν τῶν συνεργείων, μηχανημάτων καὶ ὑλικῶν καὶ νὰ μεριμνοῦν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν φυτευομένων δενδρυλλίων. Τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων καὶ εἰσπράττεται τμηματικῶς ἐντὸς τετραετίας ὡς δημόσιον ἔσοδον, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων μὴ ἀποφερόντων ἀποδεδειγμένως ἔσοδα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐτησίων δόσεων τῆς ὡς ἄνω δαπάνης, ὁπότε ἡ δαπάνη καλύπτεται συνολικῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 17.

Ἀνανέωσις καὶ βελτίωσις δασῶν.

1. Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς δασοπονίας καὶ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τῶν δημοσίων δασῶν, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν, λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς πρόνοια ἀνανεώσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν δι' ἀναγεννητικῶν καὶ ἀναγωγικῶν ὑλοτομιῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ ἐνδεικνυομένας καὶ ἐπιτρεπομένας ἐνρητινώσεις ἢ ἐπὶ μέρους ἀναδασώσεις, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται, ἐν ὄψει καὶ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ εἴδους τῆς δασικῆς βλαστήσεως, ἡ σπερμοφυὴς μορφὴ αὐτῶν.

2. Εἰς τὰς δασικὰς ἐκτάσεις καὶ εἰς τὰ πρεμνοφυῆ δάση λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς μέριμνα διὰ τὴν ἀνανέωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν δασικῶν συστάδων.

3. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ὑποχρεώσεις βαρύνουν: α) Τὸ Δημόσιον, ὡς πρὸς τὰ δημόσια καὶ μὴ ὑπὸ τρίτων διακατεχόμενα δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, β) τοὺς ἰδιοκτήτας, ὡς πρὸς τὰ ἀναγνωρισμένα ἰδιωτικὰ δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, γ) τοὺς διακατόχους, ὡς πρὸς τὰ διακατεχόμενα δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου. Αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἰσχύουν ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτάσεως ἑκάστης ἰδιοκτησίας.

4. Ἅπαντες οἱ ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων (δῆμοι, κοινότητες, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα) ὑποχρεοῦνται νὰ διαθέτουν κατ' ἔτος μέχρι τὰ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἐκμισθώσεως αὐτῶν καθαρῶν ἐσόδων διὰ τὴν μερίμνῃ τῶν ἰδίων ἐκτέλεσιν δασικῶν ἔργων, διάνοιξιν ὁδῶν, φύτευσιν ἢ καλλιέργειαν ταχυαυξῶν εἰδῶν, διενέργειαν ἀναδασώσεων, ὡς καὶ βελτίωσιν ἢ ἐπέκτασιν τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας των. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ διακατεχομένων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων.

Οἱ μὴ συμμορφούμενοι εἰς τὴν διὰ τῆς παρούσης παραγράφου θεσπιζομένην ὑποχρέωσιν δὲν θὰ τυγχάνουν ἐπιδοτήσεως κατ' ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου οὐδὲ τῶν χορηγουμένων οἰκονομικῶν κινήτρων βάσει τοῦ Ν.Δ. 131/1974 καὶ δὲν θὰ δανειοδοτοῦνται ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τοῦ δασοκτήμονος βεβαιοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐκδιδομένης κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου καὶ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

5. Τὰ οἰκεῖα νομαρχιακὰ Ταμεῖα Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν δύνανται νὰ παρέχουν πιστώσεις πρὸς ἐκτέλεσιν δασικῶν ἔργων καὶ ἔργων ἀναδασώσεως ἢ βελτιώσεως καὶ

ἀναπτύξεως ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς δασικῆς παραγωγῆς αὐτῶν ἢ διατήρησιν τοῦ αἰσθητικοῦ ἢ προστατευτικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. Αἱ πιστώσεις αὗται διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 131/1974 περὶ παροχῆς οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς τὴν γεωργικήν, κτηνοτροφικήν, δασικὴν καὶ ἁλιευτικὴν παραγωγὴν ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν.

Ἄρθρον 18.
Ἐπιτήρησις.

1. Αἱ δασικαὶ ἀρχαὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν ἀδιάλειπτον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπιτήρησιν τῶν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς φύλαξιν αὐτῶν ἐκ τῶν κινδύνων πυρκαϊῶν, παρανόμων ὑλοτομιῶν, ἐκχερσώσεων καὶ βοσκήσεων, τὴν φύλαξιν τῶν δασικῶν ἔργων, τὴν προστασίαν τῆς ἀγρίας πανίδος καὶ τὴν πρόληψιν δασικῶν ἀδικημάτων. Διὰ τὴν φύλαξιν καὶ προστασίαν τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων μεριμνοῦν οἱ ἰδιοκτῆται τούτων, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις, ἐγκαθίστανται παρατηρητήρια ἢ φυλάκεια, ἐφοδιασμένα δι' ἐνσυρμάτων ἢ ἀσυρμάτων τηλεφωνικῶν συσκευῶν ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν πλησιεστέρων δασικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

3. Αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἐφοδιάζονται δι' αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἐπιβατικῶν, φορτηγῶν καὶ πυροσβεστικῶν, ὡς ἐπίσης διὰ προωθητήρων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

Ἄρθρον 19.
Προστασία Χλωρίδος καὶ Πανίδος.

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἰδιαίτερα προστατευτικὰ μέτρα ἀφοροῦν καὶ τὴν ἐντὸς τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἀγρίαν πανίδα ὡς καὶ τὴν λοιπὴν χλωρίδα.

2. Οἱ ὅροι τῶν διεξαγομένων ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων εἰδῶν ἀγρίας πανίδος καὶ αὐτοφυοῦς χλωρίδος ἐρευνῶν, τὰ εἰδικώτερα μέτρα προστασίας τούτων καὶ τὰ τῆς συνεργασίας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν προστασίας τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ ὡς ἄνω εἴδη ὑπηρεσιῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου (ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, μουσείων κλπ.) καθορίζονται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 20.
Πινακίδες.

1. Ἐντὸς τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ εἰς τὰς παρυφὰς ἢ τὰς εἰσόδους αὐτῶν καὶ εἰς ἐπίκαιρα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου σημεῖα, ὡς καὶ εἰς παρακειμένας ὁδούς, παραλίας ἢ ἄλλας κοινῆς χρήσεως ἐκτάσεις τοποθετοῦνται ὑποχρεωτικῶς πινακίδες: α) Ρυθμιστικαί, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαγγέλλεται ἢ ὑπομιμνήσκεται ἀπαγόρευσις ἢ ὑποχρέωσις καὶ β) πληροφοριακαί, παρέχουσαι ἐνδείξεις περὶ ὑφισταμένων κινδύνων, κατευθύνσεων, τοπωνυμιῶν, ἀποστάσεων, ὑψομετρικῆς διαφορᾶς, χρησίμων ἐγκαταστάσεων κλπ.

2. Αἱ διαστάσεις, ὁ χρωματισμός, τὸ εἰδικώτερον περιεχόμενον καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τοποθέτησιν τῶν πινακίδων τούτων καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 21.
Ἀνάπτυξις φιλοδασικοῦ πνεύματος.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ προβαίνῃ δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν:

α) Εἰς τὴν σύνταξιν, ἐκτύπωσιν ἢ ἀγορὰν πρὸς πώλησιν ἢ δωρεὰν διανομὴν βιβλίων, περιοδικῶν, φυλλαδίων ἢ ἄλλων ἐντύπων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν διάδοσιν τῶν γνώσεων περὶ τὰ δάση καὶ τὴν προστασίαν αὐτῶν, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δασοπονίας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ φιλοδασικοῦ πνεύματος.

β) Εἰς τὴν παροχὴν βραβείων διὰ τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν διαχείρισιν, προστασίαν καὶ βελτίωσιν ἢ ἀνάπτυξιν τῶν ἑλληνικῶν δασῶν ἢ τὴν συμμετοχὴν εἰς ἐκθέσεις ἢ τὴν ἀνάπτυξιν ὑποδειγματικῶν δασικῶν φυτειῶν.

γ) Εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν ἐκπαιδευτικῶν ἢ κοινωφελῶν ἱδρυμάτων διὰ τὴν διενέργειαν ἐρευνῶν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ συλλεγομένου ὑλικοῦ ἐπὶ τῆς ἐντὸς δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀγρίας πανίδος καὶ αὐτοφυοῦς χλωρίδος.

δ) Εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν φιλοδασικῶν σωματείων διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν διενέργειαν ἀναδασώσεων ἢ τὴν συμβολήν των εἰς τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου καὶ ἐν γένει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν των.

ε) Εἰς τὴν ὀργάνωσιν δασικῶν ἐκθέσεων.

2. Ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασαρχῶν ἢ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων τοῦ δασολογικοῦ κλάδου ἐνεργοῦνται κατ' ἔτος ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ὁρμοδίων ἐπιθεωρητῶν δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι μετὰ ἐπιδείξεων ἢ πρακτικῶν ἀσκήσεων πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων τῆς περιφερείας των, ἀφορῶσαι εἰς τὴν προστασίαν τῶν δασῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φιλοδασικοῦ πνεύματος. Αἱ διαλέξεις αὗται δέον νὰ καλύπτουν χρόνον τοὐλάχιστον δύο ὡρῶν κατ' ἔτος δι' ἑκάστην τάξιν.

3. Τὰ ραδιοφωνικὰ καὶ τηλεοπτικὰ μέσα ἐνημερώσεως, ὑποχρεοῦνται, ὅπως εἰς τὰ ἑβδομαδιαῖα προγράμματα αὐτῶν συμπεριλαμβάνουν ἐκπομπὰς σχετικὰς μὲ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προστασίαν τῆς χλωρίδος καὶ πανίδος.

Ἄρθρον 22.
Δασικοὶ συνεταιρισμοὶ προστασίας.

1. Ἐὰν εἰς περιοχὴν χαρακτηρισθεῖσαν ὡς ἐπικίνδυνον κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος περιλαμβάνονται ἰδιωτικὰ δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ διακατεχόμενα δημόσια δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοτελῶν τμημάτων ἢ ἰδανικῶν μεριδίων ἢ οἱ διακάτοχοι αὐτῶν ἑνοῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς ἕνα ἢ πλείονας ἀναγκαστικοὺς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς προστασίας τῶν ὡς ἄνω δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων. Ὁμοίως εἰς τοιούτους ἀναγκαστικοὺς συνεταιρισμοὺς ἑνοῦνται ὑποχρεωτικῶς οἱ ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων εὑρισκομένων ἐντὸς περιοχῆς χαρακτηρισθείσης ὡς οἰκιστικῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ παρόντος.

2. Σκοπὸς τῶν ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν συνεταιρισμένων δασοκτημόνων ἢ διακατόχων: α) Ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 προστατευτικῶν ἔργων, β) πραγματοποίησις τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλομένων ἀναδασώσεων, γ) ἄσκησις τῆς δεούσης ἐπιτηρήσεως καὶ τήρησις τῆς ἀναγκαίας καθαριότητος καὶ δ) ἀντιμετώπισις τῶν συναφῶν πρὸς τὴν διατήρησιν, βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν των δασικῆς βλαστήσεως προβλημάτων.

3. Οἱ ἀναγκαστικοὶ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ προστασίας συνιστῶνται, ἐφ' ὅσον οἱ μὲν ἑνούμενοι εἰς αὐτοὺς ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι εἶναι πλείονες τῶν ἑπτὰ τὰ δὲ δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ προστασίαν, κεῖνται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἢ ἐντὸς τῶν συνορευουσῶν περιφερειῶν πλειόνων δήμων ἢ κοινοτήτων. Ἐὰν εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περιφέρειαν ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ ἀναγκαστικὸς συνεταιρισμὸς δασοκτημόνων πρὸς προαγωγὴν τῆς δασοπονίας των, προσκτᾶται καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ δασικοῦ συνεταιρισμοῦ προστασίας κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

4. Ἡ σύστασις τῶν ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου καθορίζούσης τὴν ὀνομασίαν, τὴν ἕδραν καὶ τὴν περιοχὴν τοῦ συνεταιρισμοῦ. Οἱ οὕτω συνιστώμενοι ἀναγκαστικοὶ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ εἶναι νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου δὲν ἔχουν δὲ ἐμπορικὴν ἰδιότητα.

5. Διά προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθορίζονται οἱ εἰδικώτεροι ὅροι καί ἡ διαδικασία διά τήν σύστασιν, συγχώνευσιν καί διάλυσιν τῶν ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν, τά τοῦ τρόπου διοικήσεως αὐτῶν, τό ὕψος καί ὁ τρόπος καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν, τά τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀργάνων των. τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας των, τά τῆς συμπαραστάσεως, βοηθείας καί ἐποπτείας αὐτῶν ὑπό τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τά τοῦ τρόπου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καί τῆς ἀσκήσεως διαχειριστικοῦ ἐλέγχου ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ δασικῶν συνεταιρισμῶν καί τήν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν των.

6. Ἰδιοκτῆται δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καί διακάτοχοι δημοσίων δασῶν ἤ ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων μή περιλαμβανομένων εἰς ἐπικινδύνους περιοχάς δύναται νά συνιστοῦν ἤ νά μετέχουν ἑκουσίως εἰς δασικούς συνεταιρισμούς προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἀντιμετώπισις πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 23.

Ἀπαγορεύσεις.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Νά ἀνάπτεται ἤ νά διατηρῆται πῦρ πρός οἱονδήποτε σκοπόν ἐν ὑπαίθρῳ καί ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἤ πλησίον αὐτῶν καί μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἀφή πυρᾶς ἀπὸ μὲν 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους κατόπιν ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἤ ἐπί παρουσίᾳ ὀργάνου αὐτῆς, κατά δέ τό ὑπόλοιπον χρονικόν διάστημα συμφώνως πρός τούς ὑπό τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπομένους ὅρους.

β) Νά ἀνάπτεται ἤ νά διατηρῆται πῦρ πρός οἱονδήποτε σκοπὸν ἐντός οἰκιῶν, ξενοδοχείων, ἐργαστηρίων, καλυβῶν, ποιμνιοστασίων, σκηνῶν, αὐλῶν καί ἄλλων ἐνδιαιτημάτων ἤ περιφραγμένων ἀκαλύπτων χώρων εὑρισκομένων ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἤ εἰς τριακοσίων μέτρων ἀπόστασιν ἀπό τῶν ὁρίων αὐτῶν, χωρίς νά λαμβάνωνται τά παρά τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα μέτρα.

γ) Νὰ τοποθετοῦνται, φυλάσσωνται ἢ ἐγκαταλείπωνται εὔφλεκτοι ὕλαι ἤ ἄχρηστα εἴδη ἤ ἀπορρίμματα ἐντός τῶν δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων καί μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων πλὴν τῶν πρὸς τοῦτο ὡρισμένων ὑπό τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἤ κατόπιν ἀδείας ταύτης χώρων, τηρουμένων πάντοτε διά τήν φύλαξιν ἤ τήν καῦσιν τούτων τῶν ὑπό τῶν δασικῶν κανονισμῶν ἤ ἄλλων εἰδικῶν διατάξεων ἐπιβαλλομένων μέτρων ἀσφαλείας κατά τῆς πυρκαϊᾶς. Ἀπαγορεύεται ἰδίᾳ ἡ ὑπό τῶν δήμων καί κοινοτήτων δημιουργία χώρων ἀπορρίψεως καί καύσεως ἀπορριμμάτων ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων καί μέχρις ἀποστάσεως πεντακοσίων μέτρων ἀπό αὐτῶν, ἐκτός ἄν διαπιστοῦται ἀπόλυτος ἀδυναμία ἐξευρέσεως ἄλλου χώρου καί πάντοτε κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἐκδιδομένης μετά πρότασιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καί καθοριζούσης τόν τόπον καί τούς ὅρους ἀπορρίψεως καί καύσεως τῶν ἀπορριμμάτων, ὡς καί πάντα τά ἀναγκαῖα μέτρα διά τήν ἀποτροπήν μεταδόσεως τοῦ πυρός.

δ) Ἡ ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἤ μέχρις ἀποστάσεως ἑκατόν μέτρων ἀπό τούτων καῦσις ἀνθρακοκαμίνων καί ἀσβεστοκαμίνων, ὡς καί ἡ ἐγκατάστασις ἄλλου ἐργαστηρίου ἤ τεχνικοῦ συγκροτήματος λειτουργοῦντος διά καυσίμου ὕλης, ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου καί συμφώνως πρός τούς ὅρους ταύτης.

ε) Ἡ ἐντός δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων θήρα δι' ὅπλων ἐχόντων ἔυσμα ἐξ ὕλης, ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νά μεταδοθῇ τό πῦρ.

στ) Ἡ ἐντός δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ μέρους πεζῶν ἢ ἐποχουμένων ἁμαξῶν, αὐτοκινήτων καί σιδηροδρομικῶν συρμῶν.

ζ) Τό κάπνισμα τῶν ἐντός κορμῶν δένδρων μελισσῶν, εἰμὴ κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα.

2. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἀπό 1ης Μαΐου μέχρις 31ης Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καῦσις ἀγρῶν ἤ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἤ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν ἢ δενδροστοιχιῶν καὶ μέχρις ἀποστάσεως τριακοσίων μέτρων, ἄνευ ἀδείας τοῦ οἰκείου δασάρχου καθορίζούσης τὸν χρόνον καὶ τὰς προϋποθέσεις πραγματοποιήσεως ταύτης καὶ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ἐκ τῆς ὡς ἄνω γειτνιάσεως καὶ τῶν κρατουσῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων ἀσφαλείας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπόμενα.

3. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεων πλήν τῆς ποινικῆς διώξεως εἰς ἣν ὑπόκεινται κατά τάς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εὐθύνονται ἀστικῶς εἰς ἀποζημίωσιν κατά τάς περί ἀδικοπραξιῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Ὑποχρεώσεις ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας καί ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Αἱ σιδηροδρομικαὶ ὑπηρεσίαι ὀφείλουν νὰ μεριμνοῦν τακτικῶς διὰ τὴν καθαριότητα τῆς ἐντὸς δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ζώνης, διά τῆς ὁποίας διέρχονται σιδηροδρομικαί γραμμαί, καί τήν ἔγκαιρον ἀποκοπήν καί ἀποκομιδήν τῶν ἐντός αὐτῆς ἀναπτυσσομένων ἤ εὑρισκομένων δένδρων, θάμνων, φρυγάνων, ξηρῶν χόρτων κλπ., συμμορφούμεναι ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ὡς ἄνω ζώνη καταλαμβάνει πᾶσαν ἔκτασιν γῆς ἑκατέρωθεν τῶν σιδηροτροχιῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν μέχρι δέκα μέτρων ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς τροχιᾶς τῆς γραμμῆς. Εἰς τὴν ζώνην ταύτην δύναται νὰ φυτεύωνται καλλωπιστικὰ φυτὰ ἢ δένδρια μὴ ὑποκείμενα εἰς κίνδυνον πυρκαϊᾶς, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Τό ἐκ τῆς ἀποκαθάρσεως τῆς ζώνης ἀποκομιζόμενον ὑλικόν, ἐάν εἶναι χρήσιμον πρός καῦσιν ἤ ἄλλην χρῆσιν, παραδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακάτοχον τοῦ δάσους, εἰδοποιούμενον μέσῳ τῆς οἰκείας δασικῆς ὑπηρεσίας, ἐάν δέ εἶναι ἄχρηστον ἤ ἐάν οὐδείς προσέρχεται διά τήν παραλαβήν του κατά τά ἀνωτέρω, καταστρέφεται ἤ διατίθεται ὑπό τῆς σιδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἀφοῦ μεταφερθῇ εἰς ἀσφαλές διά τήν καταστροφήν ἤ διάθεσιν μέρος.

3. Αἱ σιδηροδρομικαί ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νά τοποθετοῦν εἰς τὰς καπνοδόχους ἢ τοὺς σωλῆνας ἐξατμίσεων τῶν ἀτμοκινήτων σιδηροδρομικῶν μηχανῶν καταλλήλους συσκευάς διά τήν πρόληψιν ἐκτινάξεως σπινθήρων ἤ πυρακτωμένων μορίων ἀνθράκων ὡς καί τεφροδόχων ὑπό τάς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νά τοποθετοῦν ἐντός τῶν ἁμαξῶν καί τῶν σταθμῶν, ὡς καί εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ζώνης πινακίδας, διὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου πυρκαϊᾶς καὶ νὰ ὑπομιμνήσκωνται αἱ ποινικαί κυρώσεις διά τήν ἀπόρριψιν ἀνημμένων σιγαρέττων ἤ εὐφλέκτων ὑλῶν. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη βαρύνει καί τούς ἰδιοκτήτας ὑπεραστικῶν καί τουριστικῶν λεωφορείων.

4. Ἐφ' ὅσον εἰς παρακειμένην δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως περιοχὴν εὑρίσκονται ἀεροδρόμια, σταθμοὶ αὐτοκινήτων, βιομηχανίαι ἢ ἐγκαταστάσεις ἀποθηκεύσεως εὐφλέκτων ὑλῶν, αἱ διοικήσεις τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνουν πέραν τῶν ἐκ τῶν πυροσβεστικῶν κανονισμῶν προβλεπομένων καί πᾶν μέτρον ἐπιβαλλόμενον ἐκ τῶν περιστάσεων διά τήν ἀποφυγήν μεταδόσεως πυρκαϊᾶς εἰς τό παρακείμενον δάσος ἤ τήν δασικὴν ἔκτασιν. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ἤθελον ληφθῇ οἴκοθεν, ὁ νομάρχης δύναται τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου δασάρχου νά ἐπιβάλῃ διά πράξεώς του τήν λῆψιν τούτων.

5. Αἱ αὐταί ὡς ἄνω ὑπηρεσίαι ἤ ἰδιωτικαί ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νά διατηροῦν τά ἀπολύτως ἀναγκαῖα μέσα διά τήν ἄμεσον ἀντιμετώπισιν πυρκαϊᾶς τοῦ δάσους ἤ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ἡ ὁποία ἤθελεν ἐκδηλωθῇ εἰς τὴν ἀμέσως γειτονικήν πρός αὐτάς περιοχήν.

6. Τά λεωφορεία, πούλμαν, αὐτοκινητάμαξαι καί ὀχήματα σιδηροδρομικῶν συρμῶν δέον νά εἶναι ἐφωδιασμένα πλήρως διά τεφροδοχείων, ὑπεράνω τῶν ὁποίων δέον νὰ τίθενται καὶ πινακίδες ἀπαγορευτικαί τῆς ἐκτός αὐτῶν ἀπορρίψεως τῶν σιγαρέττων.

Ἄρθρον 25.

Ἐπικίνδυνοι περιοχαί.

1. Περιοχαί, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τοῦ εἴδους τῆς ἐν αὐταῖς δασικῆς βλαστήσεως καί τῶν κρατουσῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν ἢ ἄλλων αἰτίων, εἶναι ἰδιαιτέρως ἐκτεθειμέναι καὶ εὐαίσθητοι εἰς πυρκαϊάς, κηρύσσονται ἐπικίνδυνοι περιοχαί.

2. Ὁ ἀνωτέρω χαρακτηρισμός ἐνεργεῖται κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τῶν οἰκείων νομαρχῶν καί τῆς κεντρικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἐρειδομένης ἐπί τῶν κατά τήν προηγουμένην παράγραφον κριτηρίων καί τῆς συχνότητος ἤ ἐκτάσεως τῶν κατά τό παρελθόν ἐκραγεισῶν πυρκαϊῶν, διά προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καί Δημοσίας Τάξεως.

3. Ἡ ἔκδοσις τοῦ κατά τήν προηγουμένην παράγραφον διατάγματος συνεπάγεται ὑποχρεωτικῶς τήν λῆψιν τῶν κατωτέρω μέτρων:

α) Τήν ἐγκατάστασιν εἰδικῶν δασοπυροσβεστικῶν μονάδων διά τήν κατάσβεσιν δασοπυρκαϊῶν εἰς τήν ἕδραν τοῦ νομοῦ ἤ ἕτερα σημεῖα αὐτοῦ, ὁριζόμενα ὑπό τοῦ νομάρχου, ἀπό 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους, κατὰ τὰ εἰς τό ἄρθρον 26 ὁριζόμενα.

β) Τήν ἐγκατάστασιν, εἰς τά πλέον ἐγγύς εὑρισκόμενα ἀεροδρόμια καί εἰς ἐπίκεντρον σημεῖον ἐν σχέσει πρός πλείονας περιοχάς, μονάδων κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπό ἀέρος, κατά τό αὐτό ὡς ἄνω χρονικόν διάστημα, συμφώνως πρός τά ἐν ἄρθρῳ 27 ὁριζόμενα.

γ) Τήν ὑπό τῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας ἰδιαιτέραν παρακολούθησιν, κατά τό αὐτό ὡς ἄνω χρονικόν διάστημα, τῶν καιρικῶν συνθηκῶν ὑπέρ τάς ἐπικινδύνους περιοχάς καί τήν ἔκδοσιν εἰδικοῦ δελτίου πρός ἐνημέρωσιν τῶν οἰκείων νομαρχῶν, εἰς ἅς περιπτώσεις αὗται κρίνονται ὡς δυνάμεναι νά εὐνοήσουν τήν ἀνάπτυξιν ἤ διάδοσιν πυρκαϊᾶς.

δ) Τήν ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἤ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἔκδοσιν εἰδικῶν κανονισμῶν ρυθμίσεως τῆς διελεύσεως καί παραμονῆς ἰδιωτῶν ἐντός τῶν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων τῆς ἐπικινδύνου περιοχῆς, ὡς καί τήν δυνατότητα λήψεως προληπτικῶν μέτρων ἐπείγοντος χαρακτῆρος διά τήν ἐπάνδρωσιν παρατηρητηρίων, τήν ἐπίβλεψιν τῶν ὑπό τοῦ κοινοῦ συχναζομένων χώρων καί τήν πρόληψιν ἐπαπειλουμένων ἐγκληματικῶν πράξεων κατά τῶν δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων.

ε) Τὴν ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν, κατὰ τόπους δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν, κατάρτισιν πίνακος τῶν ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους διαμενόντων ἐπὶ δεκαπενθήμερον καὶ ἄνω ἐντὸς τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων προσώπων, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσουν ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως πρὸς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ὁριζόμενα.

στ) Τὴν κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ προγράμματος δασικῶν ἔργων προβλεπομένων κατασκευῶν καὶ ἐργασιῶν.

ζ) Τὴν σύστασιν ἀναγκαστικῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν πρὸς προστασίαν τῶν ὑφισταμένων ἰδιωτικῶν ἢ διακατεχομένων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 26.

Μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν.

1. Εἰς νομοὺς περιλαμβάνοντας ἐπικινδύνους περιοχὰς ὀργανοῦνται ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἰδικαὶ μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν, ἐφοδιαζόμεναι διὰ τῶν πλέον προσφόρων καὶ ἀποτελεσματικῶν τεχνικῶν μέσων. Αἱ μονάδες αὗται συγκροτοῦνται ἐξ ὑπαλλήλων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἰδικῶς ἐκπαιδευομένων εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν δασοπυρκαϊῶν.

2. Τὸ προσωπικὸν τῶν εἰδικῶν μονάδων κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν συμμετέχει μετὰ τῶν λοιπῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν προστασίας καὶ φυλάξεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ δὴ εἰς τὴν διενέργειαν τῶν φρυγανεύσεων, θαμνεύσεων, καθαρισμῶν, ἀραιώσεων, ἐκπρεμνώσεων, διανοίξεων ἀντιπυρικῶν ζωνῶν, τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν παρατηρητηρίων καὶ ὑδατοδεξαμενῶν, ὡς καὶ εἰς κοινὰς ἀσκήσεις μετὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν τρόπων ἀντιμετωπίσεως πυρκαϊῶν καὶ χρήσεως τῶν διατιθεμένων μέσων κατασβέσεως τοῦ πυρὸς ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου.

3. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, Γεωργίας καὶ Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται εἰδικώτερον ἡ ὀργάνωσις καὶ ὁ τρόπος ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τῶν εἰδικῶν μονάδων κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἕδρα τούτων, τὰ τῆς δημιουργίας δασοπυροσβεστικῶν σταθμῶν καὶ τῆς ἐπανδρώσεως τούτων, ἡ κατανομὴ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, οἱ ὅροι διορισμοῦ ἢ ἐντάξεως εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις, τὰ τῆς προσλήψεως βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιμορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας, εἴτε εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, εἴτε εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ της.

4. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται τὰ τῆς συνεργασίας καὶ ἀμοιβαίας ἀρωγῆς τῆς δασοπυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας μετὰ τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος.

Ἄρθρον 27.

Μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος.

1. Παρὰ τῇ πολεμικῇ ἀεροπορίᾳ καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὀργανοῦνται καὶ λειτουργοῦν εἰδικαὶ μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος. Αἱ μονάδες αὗται, ἐφοδιαζόμεναι δι' εἰδικῶν τύπων ἀεροσκαφῶν καὶ ἑλικοπτέρων, ὡς καὶ τοῦ λοιποῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πυρκαϊῶν, ἐγκαθίστανται εἰς τὰ ἐγγὺς τῶν ἐπικινδύνων περιοχῶν τοῦ ἄρθρου 25 ἀεροδρόμια, ἐξυπηρετούμεναι ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐδάφους τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας.

2. Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως καὶ ἡ εἰς διατιθέμενα μέσα δύναμις τῶν μονάδων τούτων, τὰ τῆς ἐπανδρώσεως, προετοιμασίας καὶ τῆς καταστάσεως ἑτοιμότητος αὐτῶν, τὰ τῆς συνεργασίας των μὲ τὰς δασικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, τὰ τοῦ τρόπου ἐπεμβάσεως καὶ ἐνεργείας εἰς περίπτωσιν πυρκαϊᾶς, τὰ λαμβανόμενα μέτρα καὶ τὰ ὅρια ἀσφαλείας καθορίζονται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Δημοσίας Τάξεως καὶ Γεωργίας.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀεροπορίας ἢ τῶν κατὰ τόπους ἀεροπορικῶν διοικητῶν ρυθμίζεται πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀναφερομένη εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω μονάδων καὶ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου των.

4. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Γεωργίας καὶ Συγκοινωνιῶν, ἐπιτρέπεται νὰ μεταφερθοῦν αἱ ὡς ἄνω μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ἢ εἰς ἐπὶ τούτῳ συνιστώμενον ὀργανισμόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ εἰς τὴν παράγραφον 2 ὁριζόμενα θέματα ρυθμίζονται διὰ προεδρικῶν διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 28.

Ἁρμοδιότητες διὰ τὴν καταστολὴν πυρκαϊῶν.

1. Ἁρμόδια ὄργανα διὰ τὴν λῆψιν τῶν προσηκόντων μέτρων, τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν διαταγῶν καὶ τὴν μέριμναν τῆς ταχείας καὶ ἀσφαλοῦς ἐκτελέσεώς των εἶναι: α) ὁ οἰκεῖος δασάρχης καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, β) αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς, γ) αἱ δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιοχῆς εἰς ἣν ἐξερράγη πυρκαϊά, δ) οἱ σταθμοὶ ἢ ὑποσταθμοὶ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ε) αἱ εἰδικαὶ μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος καὶ στ) αἱ κατὰ τόπους στρατιωτικαὶ ἀρχαί.

2. Αἱ ὑπὸ στοιχεῖα α' ἕως καὶ δ' ἀρχαὶ καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν, εὐθὺς ὡς ἀντιληφθοῦν τὴν ἔναρξιν πυρκαϊᾶς, ἢ εἰδοποιηθοῦν περὶ τούτου, ἔχουν ὑποχρέωσιν αὐτεπαγγέλτου καὶ ἀμέσου κινητοποιήσεως καὶ ἐπεμβάσεως πρὸς καταστολὴν αὐτῆς διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐνεργείας καὶ διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων. Ἐπίσης ἔχουν ὑποχρέωσιν ἀμέσου ἐνημερώσεως ἀλλήλων καὶ τοῦ νομάρχου.

3. Ἡ συνδρομὴ καὶ ἐπέμβασις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα ε' καὶ στ' ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ, εἰς περίπτωσιν ἐπείγοντος, ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 ἀρχῶν, ὑποχρεουμένων εἰς παροχὴν πάσης χρησίμου πληροφορίας.

4. Τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, τὸν βαθμὸν κινητοποιήσεως, τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν συνεργασίαν των πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς κατευθύνει καὶ συντονίζει, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, ὁ νομάρχης. Μέχρι τῆς ἐνημερώσεως τοῦ νομάρχου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῆς διευθύνσεως καὶ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς πυρκαϊᾶς, τὴν εὐθύνην ἀμέσου ἐνεργείας καὶ ἐποπτείας τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς ἔχει ὁ οἰκεῖος δασάρχης.

Ἄρθρον 29.

Ὑποχρεώσεις ἀντιλαμβανομένων πυρκαϊάν.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊὰν ἐντὸς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ πυρκαϊὰν ἐκδηλουμένην πλησίον τούτων, ἀλλὰ δυναμένην νὰ ἐπεκταθῇ ἐντὸς αὐτῶν, ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς κατάσβεσιν ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲ εὑρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν πυρκαϊὰν μόνος, ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἄτομα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἢ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ τὸν δήμαρχον ἢ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος ἢ τὴν τυχὸν παρακειμένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Τὴν τελευταίαν ταύτην ὑποχρέωσιν εἰδοποιήσεως μιᾶς τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν ἢ ὑπηρεσιῶν ἔχουν καὶ τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὸ πρῶτον εἰδοποιούμενα ἄτομα.

2. Τὰ ὄργανα μιᾶς τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, λαμβάνοντα γνῶσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ ἐκ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰδοποιήσεως περὶ τῆς ἐνάρξεως πυρκαϊᾶς, ὑποχρεοῦνται εἰς ἄμεσον ἐνημέρωσιν τῶν ἀμέσων κατὰ τόπους προϊσταμένων των καὶ εἰδοποίησιν τῶν λοιπῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 30.

Ἐνέργειαι πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

1. Ὁ δασάρχης καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς, σπεύδουν εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἐξεδηλώθη αὕτη, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς κατασβέσεως ταύτης διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων. Τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν διὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἔχει ὁ δασάρχης ἢ ὁ ἀναπληρῶν τοῦτον ὑπάλληλος τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς εἰδοποιήσεως καὶ ἀφίξεως τοῦ νομάρχου. Οὗτος κατευθύνει καὶ συντονίζει καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν παρεχόντων συνδρομὴν ἰδιωτῶν ἢ δημοσίων ὀργάνων, δίδων τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ὁδηγίας.

2. Αἱ κατὰ τόπον μονάδες τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται εἰς ἄμεσον κινητοποίησιν καὶ ἐπέμβασιν πρὸς καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἔκτασιν ταύτης καὶ τὸν παρουσιαζόμενον κίνδυνον, τιθέμεναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου.

3. Τῇ αἰτήσει τοῦ δασάρχου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος τοῦτον δασικοῦ ὑπαλλήλου δύναται νὰ κινητοποιηθοῦν καὶ ἄλλαι μονάδες τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς κατόπιν διαταγῆς τῶν κατὰ τόπους διοικητῶν ἢ ὑποδιοικητῶν.

4. Ἐφ' ὅσον ἡ πυρκαϊὰ λαμβάνει διαστάσεις ἢ ἐμφανίζει κίνδυνον ἐπεκτάσεως, αἱ ἐπιληφθεῖσαι τῆς κατασβέσεως αὐτῆς ὑπηρεσίαι καὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν τῆς πλησιεστέρας στρατιωτικῆς διοικήσεως (στρατοῦ, ναυτικοῦ ἢ ἀεροπορίας) ἢ τῆς τυχὸν ὑφισταμένης λιμενικῆς ἀρχῆς. Αἱ στρατιωτικαὶ διοικήσεις ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς ἄμεσον αὐτεπάγγελτον ἐπέμβασιν πρὸς καταστολὴν πυρκαϊᾶς, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐξερράγη ἐντὸς στρατιωτικῆς περιοχῆς ἢ εἰς δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν παρακειμένην στρατιωτικῶν χώρων ἢ ἐγκαταστάσεων, εἰδοποιοῦσαι πάντως σχετικῶς τὴν δασικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

5. Αἱ στρατιωτικαὶ διοικήσεις, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὀφείλουν νὰ ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς διαθέσιμον δύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν των, ἐφωδιασμένων διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων καὶ μέσων. Ἡ δύναμις αὕτη καταφθάνουσα εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διευθύνοντος τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς νομάρχου, δασάρχου ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτῶν ὑποχρεουμένη νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ὁδηγίας των.

6. Ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπιληφθεισῶν τῆς κατασβέσεως τῆς πυρκαϊᾶς ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, κινητοποιοῦνται καὶ αἱ μονάδες κατασβέσεως δασοπυρκαϊῶν ἀπὸ ἀέρος, ἀποστέλλουσαι ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀεροσκαφῶν καὶ ἑλικοπτέρων διὰ τὴν ἐπισήμανσιν καὶ καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων μέσων.

Ἄρθρον 31.

Ἐπίταξις μέσων καὶ προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Οἱ κάτοικοι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐξερράγη πυρκαϊά, ὡς καὶ οἱ διαμένοντες ἐντὸς ἢ ἐγγὺς τοῦ δάσους, εἰς ὃ ἐξερράγη αὕτη, δύνανται νὰ προσφέρουν ἐθελοντικῶς τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν δασικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

2. Ἐὰν παρίσταται ἄμεσος καὶ σοβαρὸς κίνδυνος ἐπεκτάσεως τῆς πυρκαϊᾶς ἐγγὺς οἰκισμῶν, ὡς καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης τίθεται εἰς κίνδυνον ἡ ζωὴ ἀνθρώπων, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ δασάρχου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου παρ' αὐτῶν ὀργάνου ἐπίταξις μέσων μεταφορᾶς, ἑλκυστήρων ἢ προωθητήρων, ὑδροφόρων ὀχημάτων καὶ ἄλλων μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ δι' ὁμοίας πράξεως ἐπίταξις τῶν προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν κατοίκων τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος καταρτιζομένου ἐπὶ τόπου ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος. Προκειμένου περὶ δήμων ἢ κοινοτήτων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐπικινδύνων περιοχῶν, ὁ πίναξ οὗτος καταρτίζεται ἐκ τῶν προτέρων καὶ δὴ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου ἑκάστου ἔτους καὶ ἰσχύει δι' ἓν ἔτος. Εἰς τοὺς περιλαμβανομένους εἰς τὸν πίνακα τοῦτον δίδονται ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς αἱ ἀπαραίτητοι γνώσεις καὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν ἔγκαιρον κινητοποίησιν καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν των. Ἀπείθεια εἰς τὰς διαταγὰς τῆς δασικῆς ἀρχῆς τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

3. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐπιτασσομένων μέσων καταβάλλεται ἀποζημίωσις, ὁριζομένη, τῇ αἰτήσει τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ καὶ τῶν δικαιούχων, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταστολῆς τῆς πυρκαϊᾶς.

Ἐπίσης ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως χρησιμοποιηθέντας, κατόπιν ἐθελουσίας προσφορᾶς ἢ κατόπιν ἐπιτάξεως τῶν ὑπηρεσιῶν των, ἰδιώτας, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατωτάτου ὁρίου ὡρομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως καὶ βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

Ἄρθρον 32.
Ἀμοιβαί.

1. Εἰς τοὺς ἐθελοντικῶς ἢ κατόπιν ἐπιτάξεως μετασχόντας κατασβέσεως δασοπυρκαϊᾶς καὶ ἐπιδείξαντας ἰδιαίτερον θάρρος καὶ ἱκανότητα εἰς τὸ ἔργον των καὶ ὡς ἐκ τούτου συμβαλόντας σημαντικῶς εἰς τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς ἀπονέμεται τιμητικὸν δίπλωμα ἢ χρηματικὸν βραβεῖον ἢ καὶ ἀμφότερα. Αἱ λεπτομέρειαι ἀπονομῆς τούτων καὶ τὸ ὕψος τοῦ χρηματικοῦ βραβείου κατὰ κατηγορίας περιπτώσεων καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Εἰς τοὺς μετασχόντας πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς δασικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ἐργάτας καὶ τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς χορηγεῖται, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ διευθύναντος τὰς ἐργασίας κατασβέσεως τῆς πυρκαϊᾶς, εἰδικὴ ἀποζημίωσις λόγῳ φθορᾶς ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας καὶ βαρύνουσα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ καταβάλῃ εἰδικὴν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς παρέχοντας θετικὰς πληροφορίας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐμπρηστῶν ἢ ὑπαιτίων πυρκαϊῶν.

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη προκηρύσσεται δημοσίᾳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καταβάλλεται δὲ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν. Τοιαύτη ἀμοιβὴ δύναται νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ καταβληθῇ καὶ ἄνευ προηγουμένης προκηρύξεως.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγγράφεται κατ' ἔτος εἰδικὴ καὶ ἐπαρκὴς πίστωσις διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 33.
Ἐπίπτωσις δαπανῶν.

1. Ἐφ' ὅσον ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη εἰς ἰδιωτικὸν ἢ διακατεχόμενον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, διαπιστοῦται δὲ ἠτιολογημένως ὅτι ἡ ἔναρξις ἢ ἐπέκτασις αὐτῆς ὠφείλετο ἀποκλειστικῶς ἢ κατὰ κύριον λόγον εἰς ἀδικαιολογήτους παραλείψεις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων, τὸ ἥμισυ τῶν δαπανῶν διὰ τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 31 παρ. 3 καὶ 32 παρ. 2 ἀποζημιώσεις, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ καταβολὴν τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους, καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν ὡς ἄνω ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων καὶ εἰσπράττεται ὡς ἔσοδον τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

2. Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν μειοῦται ἀναλόγως ἐφ' ὅσον ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἢ ἐπεξετάθη καὶ εἰς δημόσιον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, τῆς κατανομῆς γινομένης κατὰ λόγον τῆς καταστραφείσης ἰδιωτικῆς ἢ διακατεχομένης ἐκτάσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν δημοσίαν.

3. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἐρεύνης καὶ ἀνακρίσεως ἤθελε προκύψει ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ὀφείλεται εἰς δόλον τοῦ ἰδιοκτήτου ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ τοῦ διακατόχου δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταλογιζόμενον ποσὸν καλύπτει ὑποχρεωτικῶς τὸ σύνολον τῶν αὐτόθι ὁριζομένων δαπανῶν, ὡς καὶ τὴν δαπάνην κινητοποιήσεως τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

4. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἢ ἐπεξετάθη εἰς περιοχὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν κυριότητα μελῶν δασικοῦ συνεταιρισμοῦ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος νόμου, τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ποσοστὰ τῶν δαπανῶν καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ καὶ ἐπιμερίζονται μεταξὺ τῶν μελῶν του κατὰ τὰς διεπούσας τοῦτον διατάξεις.

5. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταλογισμὸς ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου δασάρχου.

Ἄρθρον 34.
Ἐνέργειαι μετὰ τὴν καταστολήν.

1. Τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ φύλαξις τῆς ἐκτάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν αὕτη ἐπεξετάθη, μέχρι ὁλοσχεροῦς κατασβέσεως διὰ τὴν πρόληψιν ἀναζωπυρώσεως.

2. Ὁ δασάρχης ἐρευνᾷ τὰ προκαλέσαντα τὴν πυρκαϊὰν αἴτια, ἀναζητεῖ τοὺς τυχὸν ὑπευθύνους καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τούτων καὶ τῆς προκληθείσης ζημίας, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην, τὴν κεντρικὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸν κατὰ τόπον ἁρμόδιον εἰσαγγελέα πλημμελειοδικῶν.

3. Ὁ δασάρχης καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐντεταλμένοι τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων καὶ τῶν ὑπευθύνων τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργοῦν ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, δικαιούμενοι νὰ προβοῦν εἰς πᾶσαν ἀνακριτικὴν πρᾶξιν.

4. Μερίμνῃ τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τὰ καταστρεφόμενα διὰ πυρκαϊῶν δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἀεροφωτογραφοῦνται, χαρτογραφοῦνται καὶ κηρύσσονται ἀναδασωτέαι ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθορίζονται λεπτομερῶς αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι.

Ἄρθρον 35.
Μεταβιβάσεις καέντων δασῶν.

1. Ἰδιωτικὰ δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ μέρη τούτων καταστραφέντα ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1975, ἢ καταστρεφόμενα ἐφεξῆς, ἐκ πυρκαϊᾶς δὲν δύνανται νὰ μεταβιβασθοῦν ἐν κατατμήσει, οὐδὲ κατ' ἰδανικὰ μερίδια, διὰ δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς τοιαύτης καταστροφῆς των.

2. Εἰς τὰς δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ περὶ μεταβιβάσεως ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὁλοκλήρου, μέρους τούτων ἢ ἰδανικοῦ μεριδίου, προσαρτᾶται πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς ὅτι τὸ μεταβιβαζόμενον δὲν κατεστράφη ἐκ πυρκαϊᾶς μετὰ τὴν 11ην Ἰουνίου 1975 καὶ εἰς πᾶσαν ἐφεξῆς περίπτωσιν κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἀπὸ τῆς 11ης Ἰουλίου 1975, ἄλλως ἡ δικαιοπραξία τυγχάνει ἄκυρος.

Ἄρθρον 36.
Δασικοὶ κανονισμοὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πυρκαϊῶν.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένων κατόπιν προτάσεων τῶν οἰκείων δασαρχῶν καὶ δημοσιευομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 301/1976, καθορίζονται:

α) Τὰ χρονικὰ ὅρια, οἱ ὅροι καὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 προβλεπομένων ἀδειῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένων ἐργασιῶν ἢ ἐνεργειῶν ἢ ἀφὴν καὶ διατήρησιν πυρός.

β) Αἱ πρόσθετοι ἀπαγορεύσεις καὶ εἰδικαὶ ρυθμίσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐπικινδύνους περιοχὰς καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν διέλευσιν καὶ διαμονὴν ἰδιωτῶν ἐντὸς αὐτῶν, τὴν κυκλοφορίαν ἢ στάθμευσιν αὐτοκινήτων, τὴν ἀφὴν ἢ χρῆσιν πυρός, τὸ κάπνισμα σιγαρέττων, τὴν ἔκθεσιν ἢ ἐγκατάλειψιν εὐφλέκτων ὑλῶν ἢ ἀπορριμμάτων, τὴν βοσκὴν ἢ ἐγκατάστασιν ζῴων, τὰς ὑποχρεώσεις τῶν κατοίκων τυχὸν παρακειμένων οἰκισμῶν καὶ ἐν γένει πᾶν ἀναγκαῖον μέτρον διὰ τὴν ἀποτροπὴν κινδύνου πυρκαϊᾶς.

γ) Αἱ εἰδικώτεραι ὑποχρεώσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν ἀποτροπὴν κινδύνου μεταδόσεως πυρκαϊᾶς εἰς τὸ παρακείμενον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ τὴν ἄμεσον ἀντιμετώπισιν πυρκαϊᾶς τοῦ παρακειμένου δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως.

δ) Τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἀσκήσεων ἑτοιμότητος καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐν ἄρθρῳ 28 ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

ε) Τὰ τῆς παροχῆς τῶν ἀναγκαίων γνώσεων εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἐντὸς τῆς ἐπικινδύνου περιοχῆς πόλεων καὶ χωρίων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πυρκαϊᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον 37.

Ἔννοιαι.

1. Ὡς ἀναδάσωσις νοεῖται ἡ ἀναδημιουργία τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον καταστραφείσης ἢ σημαντικῶς ἀραιωθείσης ἢ ἄλλως πως ὑποβαθμισθείσης δασικῆς βλαστήσεως, εἴτε διὰ τῆς φυτεύσεως ἢ σπορᾶς, εἴτε διὰ τῆς διευκολύνσεως τῆς φυσικῆς ἀναγεννήσεως, πρὸς δημιουργίαν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀναδασώσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ τὸ πρῶτον ἐνεργουμένη διὰ σπορᾶς ἢ φυτεύσεως δασικῶν φυτῶν δάσωσις ἀσκεπῶν ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν οὐδὲ εἶχον εἰς τὸ παρελθὸν τὸν χαρακτῆρα δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 38.

Ὑποχρεωτικαὶ ἀναδασώσεις.

1. Κηρύσσονται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀναδασωτέα τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς εἰδικωτέρας κατηγορίας αὐτῶν ἢ τῆς θέσεως εἰς ἣν εὑρίσκονται, ἐφ' ὅσον ταῦτα καταστρέφονται ἢ ἀποψιλοῦνται συνεπείᾳ πυρκαϊᾶς ἢ παρανόμου ὑλοτομίας αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ ὑποχρέωσις ὑφίσταται καὶ διὰ τὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω αἰτίων καταστραφέντα ἢ ἀποψιλωθέντα δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς καταστροφῆς ἢ τῆς ἀποψιλώσεως τούτων, ἐφ' ὅσον, μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου 1975, δὲν εἶχον χρησιμοποιηθῆ δι' ἕτερον σκοπόν, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀνατροπὴ τῆς ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως ταύτης δημιουργηθείσης καταστάσεως. Ἡ διὰ σπορᾶς ἢ φυτεύσεως ἀναδάσωσις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταστραφέντων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται νὰ γίνῃ φυσικὴ ἀναγέννησις, δέον νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἐτῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας, εὐθύνῃ τῶν ἁρμοδίων δασικῶν ὀργάνων.

2. Ὡσαύτως κηρύσσονται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀναδασωτέα ἐδάφη στερούμενα δασικῆς βλαστήσεως, ἢ τῶν ὁποίων ἡ δασικὴ βλάστησις ἔχει καταστραφῆ ἢ σημαντικῶς ἀραιωθῆ ἢ ἄλλως πως ὑποβαθμισθῆ ἐφ' ὅσον:

α) Εὑρίσκονται ἐντὸς λεκανῶν ἀπορροῆς χειμάρρων ἡ δὲ ὕπαρξις τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπιβάλλεται διὰ προστατευτικοὺς ἢ ὑδρονομικοὺς σκοπούς.

β) Ὑπέρκεινται πόλεων, χωρίων, οἰκισμῶν, ἀρχαιολογικῶν χώρων, φυσικῶν ἢ πολιτιστικῶν μνημείων ἢ σημαντικῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ ἔχουν προστατευτικὸν δι' αὐτὰ χαρακτῆρα.

γ) Ἡ κλίσις των πρὸς τὸν ὁρίζοντα ὑπερβαίνει τὰ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἀπειλεῖται δὲ ἡ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπόπλυσίς των.

δ) Ἡ ἔλλειψις ἢ ἡ μείωσις τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπ' αὐτῶν δημιουργεῖ κίνδυνον διαβρώσεως τοῦ ἐδάφους ἢ τῆς ἰσορροπίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

3. Δύναται νὰ κηρυχθοῦν ὡς ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένων, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλεται:

α) Ἐκ λόγων ὑγιεινῆς ἢ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ τοπίου.

β) Πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἑνοποίησιν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων.

γ) Πρὸς δημιουργίαν δασικῶν φυτειῶν.

Ἄρθρον 39.

Ἐκμίσθωσις δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν.

1. Δημόσιαι δασικαὶ ἐκτάσεις τῶν περιπτώσεων γ' ἕως καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ἢ δημόσια χορτολιβαδικὰ ἢ ἄλλα ἐδάφη κηρυσσόμενα ὡς ἀναδασωτέα, δύνανται μετὰ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν νὰ ἐκμισθοῦνται διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πεντήκοντα ἐτῶν εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα διὰ τὴν μερίμνῃ καὶ δαπάναις τούτων δημιουργίαν δασικῶν φυτειῶν πρὸς ἀποκλειστικὴν δασοπονικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀπαγορευομένης ρητῶς πάσης ἄλλης τοιαύτης.

2. Ἡ ἐκμίσθωσις, ἐνεργεῖται κατόπιν δημοπρασίας διὰ συμβάσεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτουμένου, καὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς δασικῆς φυτείας ἢ δάσους καὶ καθοριζούσης τὴν διάρκειαν ταύτης, τὸ μίσθωμα εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐκμισθουμένης ἐκτάσεως, τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ μισθωτοῦ τόσον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀναδασώσεων ὅσον καὶ διὰ τὴν δασικὴν ἐκμετάλλευσιν, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύνανται νὰ καθορίζωνται τὰ εἰδικώτερα στοιχεῖα τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἢ καὶ πρότυπα τοιούτων συμβάσεων.

3. Ἡ κήρυξις τῶν διὰ τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως παραχωρουμένων χορτολιβαδικῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐνεργεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως δὲν δύναται δὲ νὰ ἀρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως. Ἡ μὴ πραγματοποίησις τῆς ἀναδασώσεως κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως συνεπάγεται ὑποχρεωτικῶς καταγγελίαν ταύτης καὶ ἔκπτωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ παντὸς ἐκ ταύτης ἀπορρέοντος δικαιώματος.

4. Αἱ κατὰ τὴν λῆξιν ἢ τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πρόωρον λύσιν τῆς μισθώσεως ὑπάρχουσαι ἐπὶ τῆς ἐκμισθωθείσης ἐκτάσεως δασικαὶ φυτεῖαι περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον διαχειρίσεως παρ' αὐτοῦ, ὡς δημόσια δάση.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἢ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν. Ἡ ἐκμίσθωσις ἐνεργεῖται πάντοτε κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας, τῆς σχετικῆς περὶ κατακυρώσεως αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου.

6. Δημόσια χορτολιβαδικὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐξυπηρετοῦν ἢ δὲν προκρίνονται διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἄλλων ἐκ δημοσίου συμφέροντος ἐπιβαλλομένων σκοπῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 74 παρ. 1 ὁριζόμενα, κηρυσσόμενα ἀναδασωτέα δύναται νὰ παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς δήμους ἢ κοινότητας πρὸς δημιουργίαν πάρκων ἢ ἀλσῶν, ἢ δασῶν ἀναψυχῆς ἢ προστατευτικῶν δασῶν. Ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τελεῖ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συντηρήσεως τοῦ πάρκου ἢ ἄλσους ἢ δάσους ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος. Ἡ φύτευσις δύναται νὰ βαρύνῃ εἴτε τὸ Δημόσιον εἴτε τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα εἴτε καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη, ὡς κατὰ περίπτωσιν ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας θέλει ὁρίσει. Ἐὰν δὲν τηρηθοῦν οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως, αἴρεται αὐτοδικαίως ἡ παραχώρησις καὶ ἡ κυριότης τῆς ἐκτάσεως ἐπανέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 40.

Διάθεσις ἐκτάσεων Ν.Π.Δ.Δ. πρὸς ἀναδάσωσιν.

1. Δῆμοι καὶ κοινότητες ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ διαθέτουν κατὰ χρῆσιν εἰς τὸ Δημόσιον (Δασικὴν Ὑπηρεσίαν) ἐκτάσεις ἀνηκούσας εἰς αὐτὰ πρὸς ἀναδάσωσιν καὶ δασοπονικὴν ἐκμετάλλευσιν μερίμνῃ καὶ δαπάναις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, διατηρουμένης τῆς ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων κυριότητος τῶν ὡς ἄνω νομικῶν προσώπων καὶ μετὰ

τὴν ἀναδάσωσιν. Τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διαθέσεως ὁρίζεται ἐλευθέρως ὑπὸ τῆς συμβάσεως.

2. Ἡ ἀναδάσωσις τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκτάσεων κηρύσσεται μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων συλλογικῶν ὀργάνων τῶν ὡς εἴρηται νομικῶν προσώπων λῆψιν τῆς ἀποφάσεως περὶ διαθέσεως τῆς ἐκτάσεως, τὰ δὲ καθαρὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου. Μεῖζον ποσοστὸν ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἰδιοκτήτας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Ἐὰν ἰδιοκτῆται τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων εἶναι ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καθαρῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 41.

Κήρυξις ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

1. Ἡ κήρυξις ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου καθοριζούσης σαφῶς τὰ ὅρια τῆς ἐκτάσεως ἡ ὁποία κηρύσσεται ἀναδασωτέα καὶ συνοδευομένης ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ σχεδιαγράμματος, τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται ἐν φωτοσμικρύνσει μετὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Εἰς ἕκαστον νομὸν τὸ πρόγραμμα δι' ἀναδασώσεις καταρτίζεται ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐν τῷ νομῷ, τῶν ἐπελθουσῶν κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἀποψιλώσεων, ἀραιώσεων ἢ ὑποβαθμίσεων, ὡς καὶ τῶν ἀναγκῶν ἐνισχύσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς ῥηθείσης βλαστήσεως διὰ προστατευτικοὺς ἢ αἰσθητικοὺς σκοπούς, ὡς καὶ ἐν ὄψει τῶν τυχὸν προτάσεων ἄλλων ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα καταρτίζεται ἀνὰ πενταετίαν καὶ ἐκτελεῖται διὰ τῶν κατανεμομένων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τῶν διατιθεμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναδασώσεως ἄλλων εἰδικῶν κονδυλίων.

Διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος ἀπαιτεῖται ὅπως τοῦτο κοινοποιηθεῖ τοὐλάχιστον ἐν δίμηνον πρὸ τῆς ἐγκρίσεώς του εἰς τὰς Νομαρχιακὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ Δημοσίων Ἔργων (ἁρμοδιότητος Γεν. Δ/νσεως Οἰκισμοῦ). Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ πρόγραμμα ἐγκρίνεται ἄνευ τῆς γνώμης τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων. Ἐὰν διατυπωθοῦν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐμπροθέσμως ἀντιρρήσεις ἀναγόμεναι εἰς θέματα τῆς ἁρμοδιότητός των, ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἀποφαίνονται οἱ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ, Γεωργίας καὶ Δημοσίων Ἔργων, ἡ τυχὸν δὲ μεταξὺ των διαφωνία ἐπιλύεται ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Χωροταξίας καὶ Περιβάλλοντος.

3. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ κηρύξεως ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων ἕνεκα μερικῆς ἢ ὁλικῆς καταστροφῆς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλης αἰτίας ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 1 ἀναφερομένων ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόφασις τοῦ νομάρχου ἐκδίδεται, μετὰ εἰσήγησιν τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταστολῆς τῆς πυρκαϊᾶς ἢ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐξ ἄλλης αἰτίας καταστροφῆς. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καθορίζονται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν εἰδικοῦ διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν προγράμματος ἀναδασώσεως.

4. Διὰ τὴν δημιουργίαν πάρκων ἢ ἀλσῶν ἢ δασῶν ἀναψυχῆς ἐντὸς πόλεων ἢ οἰκιστικῶν περιοχῶν ἀπαιτεῖται σχετικὴ πρόβλεψις εἰς τὸ οἰκεῖον προεδρικὸν διάταγμα τὸ καθορίζον τὸ σχέδιον τῆς πόλεως ἢ τὸν τρόπον ἀναπτύξεως τῆς οἰκιστικῆς περιοχῆς, ἡ δὲ πραγματοποίησις τῆς ἀναδασώσεως βαρύνει τὸν οἰκεῖον ὀργανισμὸν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τὸν φορέα τῆς οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως. Εἰς περίπτωσιν ἀδρανείας τούτων ἡ ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος προεδρικοῦ διατάγματος προβλεπομένη δημιουργία πάρκου ἢ ἄλσους ἢ δάσους ἀναψυχῆς ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου δαπάναις τῶν ὑποχρέων ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν ἀναδημιουργίας τούτων μετὰ τυχὸν καταστροφὴν ἐκ πυρκαϊᾶς. Αἱ δενδροστοιχίαι ἢ γραμμικαὶ φυτεῖαι ἢ ἄλλαι δενδροφυτεύσεις ἐντὸς τῶν πόλεων ἢ τῶν οἰκιστικῶν περιοχῶν δημιουργοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τοῦ ἁρμοδίου οἰκιστικοῦ φορέως.

Ἄρθρον 42.

Πραγματοποίησις ἀναδασώσεων.

1. Αἱ ἀναδασώσεις δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων πραγματοποιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης καταρτιζομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ καθοριζούσης τὸ εἶδος τῆς δασικῆς βλαστήσεως, τὰς ἐργασίας φυτεύσεως ἢ ἄλλας ἐνεργείας διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἀναγεννήσεως, ὡς καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀναδασώσεως (περιφράξεις, τοποθέτησις πινακίδων, εἰδικαὶ ἀπαγορεύσεις κλπ.).

2. Ἡ ἀναδάσωσις ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ διακατεχομένων δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ταύτης, μερίμνῃ καὶ δαπάναις τῶν διακατόχων ἢ ἰδιοκτητῶν. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἀνηκόντων εἰς μέλος ἢ μέλη δασικοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ καταστραφέντων ὁλικῶς ἢ μερικῶς ἐκ πυρκαϊᾶς τὴν ἀναδάσωσιν πραγματοποιεῖ ὑποχρεωτικῶς ὁ συνεταιρισμὸς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταβάλλων τὰς σχετικὰς δαπάνας καὶ ἐπιμερίζων ταύτας μεταξὺ τῶν μελῶν του κατὰ τὰς διεπούσας τοῦτον διατάξεις. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγκεκριμένης μελέτης ἀναδασώσεως οἱ ὡς ἄνω ἰδιῶται ἢ ὁ συνεταιρισμὸς παρέχουν κατ' ἔτος τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα εἰς τὴν δασικὴν ἀρχήν. Ἐὰν ἡ ἀναδάσωσις κηρύσσεται συνεπείᾳ καταστροφῆς τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ βιαίου συμβάντος καὶ δὲν συντρέχει ἀμέλεια ἢ δόλος τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐπιδότησιν τούτων μέχρι καὶ τοῦ συνόλου τῆς πραγματοποιουμένης διὰ τὴν ἀναδάσωσιν δαπάνης.

Ἄρθρον 43.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

1. Ἡ κήρυξις ὡς ἀναδασωτέας ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως συνιστᾷ λόγον ἀπαλλοτριώσεως ταύτης διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀναδασώσεως θεωρουμένης ὡς δημοσίας ὠφελείας, ὑπὸ τὰς κατωτέρω προϋποθέσεις.

2. Ὁ ἰδιοκτήτης ἐκτάσεως μὴ ἐχούσης ἤδη τὸν χαρακτῆρα δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα ταύτης μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῆς ὡς ἀναδασωτέας καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀναδασώσεως κατὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενα, δύναται νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὅτι δέχεται νὰ πωλήσῃ τὴν ὡς ἄνω ἔκτασιν πρὸς τὸ Δημόσιον, ὅτε καὶ προσκαλεῖται νὰ προσαγάγῃ τοὺς τίτλους του. Περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τούτων ἀποφαίνεται τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, περὶ δὲ τοῦ τιμήματος ἀντὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γίνῃ ἡ ἀγορὰ ἀποφαίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπὴ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁριζόμενα. Μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς πωλήσεως ὁ ἀναγνωρισθεὶς ἰδιοκτήτης προσκαλεῖται εἰς σύναψιν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου συναπτομένου μετὰ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτουμένου. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀγορὰν βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

3. Ἂν ὁ ἰδιοκτήτης ἀρνηθῇ τὴν πώλησιν διὰ ῥητῆς δηλώσεώς του ἢ διὰ τῆς μὴ προσελεύσεώς του πρὸς ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως ἢ δὲν προβαίνει εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐργασίας τῆς ἀναδασώσεως ἢ παραμελεῖ ταύτας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τοῦ ἔτους, ἡ Διοίκησις δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις αὐτοῦ ἀπαλλοτρίωσιν ταύτης, πρὸς πραγματοποίησιν τῆς

ἀναδασώσεως. Ἡ ἀπαλλοτρίωσις κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐκδιδομένης ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου νὰ προβῇ εἰς τὴν πώλησιν ἢ ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς ὡς ἄνω ἐνιαυσίας χρονικῆς περιόδου, καθ᾽ ἣν οὗτος ἠμέλησε τὰς ἐργασίας τῆς ἀναδασώσεως. Ἐπιτρέπεται, ἐπίσης, ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοιαύτης ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως καὶ εἰς ἣν ἔτι περίπτωσιν ὁ ἰδιοκτήτης ἐδέχθη νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐργασίας ἀναδασώσεως, ἐφ᾽ ὅσον αὕτη περιβάλλεται κατὰ τὸ μεῖζον τμῆμα της ὑπὸ δημοσίου δάσους ἢ δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως καὶ ἤθελε κριθῆ ὅτι ἡ ὕπαρξις ταύτης δυσχεραίνει τὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως. Τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως δύναται νὰ ζητήσῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως, ὁπότε αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον, εὐθυνόμενον, ἐν παραλείψει ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς αἰτήσεως, καὶ διὰ πᾶσαν ζημίαν τοῦ ἰδιοκτήτου ἐκ τῆς παραλείψεως.

4. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως καταστραφείσης ἐκ πυρκαϊᾶς εἶναι πάντοτε δυνατὴ διὰ τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν κήρυξιν ταύτης, ἢ τῆς ὅλης περιοχῆς εἰς ἣν εὑρίσκεται αὕτη, ὡς ἀναδασωτέας, ἰδίᾳ δὲ ὁσάκις αἱ συνθῆκαι ἐκδηλώσεως καὶ ἡ ἔκτασις τῆς πυρκαϊᾶς, αἱ ἀνάγκαι ἐκτελέσεως ἐν τῇ ὅλῃ περιοχῇ δασικῶν ἔργων μείζονος σημασίας, ἡ φύλαξις τῆς περιοχῆς καὶ ἡ προστασία της ἀπὸ ἐνδεχομένην χρησιμοποίησιν τμημάτων της πρὸς ἄλλους σκοπούς, ἢ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχυτέρας δυνατῆς καὶ ἑνιαίας εἰς τὴν ὅλην περιοχὴν ἐπανεγκαταστάσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπιβάλλουν τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τῆς ἀναδασώσεως καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κηρύσσεται ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 41 παρ. 1 νομαρχιακῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

5. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

Ἄρθρον 44.

Ἄρσις ἀναδασώσεων.

1. Ἡ μή κατά νόμον ἔγκαιρος συντέλεσις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀφορώσης εἰς ἰδιωτικήν ἔκτασιν, κηρυχθεῖσαν ἀναδασωτέαν καὶ ἡ ὁποία πρὸ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως δὲν ἀπετέλει δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Διοικήσεως πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναδασώσεως. Αὕτη ἐνεργεῖται δι᾽ ὁμοίας πρὸς τὴν κήρυξιν τῆς ἀναδασώσεως ἀποφάσεως, τῇ αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου.

2. Ἐπιτρέπεται δι᾽ ὁμοίας ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἡ ἄρσις τῆς ἀναδασώσεως δημοσίας ἐκτάσεως, ἡ ὁποία δέν ἀπετέλει δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, ἐφ᾽ ὅσον μετά τὴν πάροδον πενταετίας ἀπό τῆς κηρύξεως αὐτῆς ἀποδεικνύεται τό ἀνέφικτον τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀναδασώσεως.

3. Εἰς πάσας τάς λοιπάς περιπτώσεις ἡ ἀναδάσωσις δύναται νά ἀρθῇ μόνον κατά τήν διαδικασίαν καί ὑπό τάς προϋποθέσεις ὑφ᾽ ἅς ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολή τοῦ προορισμοῦ δάσους κατά τά εἰς τό ΣΤ' κεφάλαιον τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Ἐπιτρεπταί ἐπεμβάσεις εἰς τά δάση καί τάς δασικάς ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 45.

Ἐξαιρετικός χαρακτήρ ἐπεμβάσεων.

1. Εἰς τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 117 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἐπέμβασις προβλεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἢ ἄλλης τινὸς διατάξεως, ἐξαιρέσει τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ παρόντος καὶ τῶν ὅλως ἀπαραιτήτων διὰ τὴν τεχνητὴν ἀναδάσωσιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς βλαστήσεως.

2. Πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰ δάση καὶ εἰς δασικὰς ἐν γένει ἐκτάσεις, ἤ εἰς τμήματα αὐτῶν, εἴτε διά τήν μεταβολήν τοῦ προορισμοῦ των καί διάθεσιν τῆς ὑπ᾽ αὐτῶν καλυπτομένης ἐπιφανείας τῆς γῆς πρός ἄλλας χρήσεις, εἴτε διά τήν ἐντός αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἔργων ἤ δημιουργίαν ἐγκαταστάσεων ἤ παροχήν ἄλλων ἐξυπηρετήσεων ἔστω καί ἄνευ μεταβολῆς τῆς κατά προορισμόν χρήσεως αὐτῶν, ἀποτελεῖ ἐξαιρετικόν μέτρον καί ἐνεργεῖται πάντοτε μόνον κατόπιν σχετικῆς ἐγκρίσεως ἤ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἤ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ὑπό τούς ὅρους καί τάς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος νόμου. Προκειμένου περί ἐπεμβάσεως εἰς παραμεθορίους καί ἀμυντικάς περιοχάς ἀπαιτεῖται διά τήν χορήγησιν τῆς ὡς ἄνω ἐγκρίσεως ἤ ἀδείας προηγουμένη γνωμάτευσις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μεταβολὴ τοῦ προορισμοῦ δημοσίου δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως, ἤ ἡ ἐντός αὐτῶν ἐκτέλεσις ἔργων, ἤ ἡ δημιουργία μονίμων ἐγκαταστάσεων, ἤ ἡ παροχή ἄλλης διαρκοῦς ἐξυπηρετήσεως, ἐφ᾽ ὅσον διά τόν αὐτόν σκοπόν εἶναι δυνατή ἡ παραχώρησις ἤ διάθεσις ἤ ἡ χρησιμοποίησις ἐδαφῶν, τά ὁποῖα δέν ἐμπίπτουν εἰς τήν ἔννοιαν τῶν δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς αὕτη προσδιορίζεται ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος. Ἡ ὡς ἄνω γενική ἀπαγόρευσις δέν ἰσχύει προκειμένου περί τῆς ἐκτελέσεως στρατιωτικῶν ἔργων ἀφορώντων ἀμέσως εἰς τήν ἐθνικήν ἄμυναν τῆς Χώρας, ὡς καί περί διανοίξεως δημοσίων ὁδῶν, ἡ χάραξις, τῶν ὁποίων προβλέπει διέλευσιν αὐτῶν διὰ δημοσίου δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως.

4. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον γενικῆς προϋποθέσεως κρίνει ἠτιολογημένως τό ἁρμόδιον πρός ἔγκρισιν τῆς ἐπεμβάσεως ὄργανον ἐπί τῇ βάσει καί τῶν σχετικῶν βεβαιώσεων τῶν κατά τόπους Διευθύνσεων Γεωργίας ἢ Οἰκονομικῶν ἐφόρων περὶ τῶν ὑφισταμένων καί δυναμένων κατ᾽ ἀρχήν νά διατεθοῦν διά τόν αὐτόν σκοπόν χορτολιβαδικῶν ἤ ἄλλων ἐδαφῶν ἤ γηπέδων ἤ οἰκοπέδων τοῦ Δημοσίου ἤ ἄλλων μή δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς ἰδιώτας καί δυναμένων νά ἀπαλλοτριωθοῦν διά τόν αὐτόν σκοπόν.

5. Διὰ τὰς μείζονος σημασίας ἢ ἐκτάσεως ἐπεμβάσεις εις τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 49, 50, 51, 52, 56, 57 καὶ 58 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ αἴτησις ἤ τό ἔγγραφον, δι᾽ οὗ ζητεῖται ἡ παροχή τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐπεμβάσεως κατά τούς ὅρους τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων, συνοδεύεται ὑπὸ μελέτης ἐπιπτώσεων ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἀντιμετωπίσεως τούτων θεωρημένης ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσ. Χωροταξίας καὶ Περιβάλλοντος, δυναμένης νὰ θέση ὅρους διά τήν παροχήν τῆς ἐγκρίσεως ἤ νά ἐπιβάλῃ συμπληρωματικά μέτρα πρός προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος. Εἰς τάς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἔγκρισις παρέχεται ὑπό τόν περιορισμόν τῆς συμμορφώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου πρός τούς ὅρους τῆς ἐν λόγῳ μελέτης. Αἱ ἀκριβεῖς προδιαγραφαί τῆς ὡς ἄνω μελέτης δι᾽ ἑκάστην κατηγορίαν ἐπεμβάσεων ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθορίζονται διά κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Γεωργίας καί τοῦ ἁρμοδίου ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπεμβάσεως Ὑπουργοῦ.

6. Ἡ ἑκουσία μεταβολὴ τοῦ προορισμοῦ ἰδιωτικῶν δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καί ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν καί δι᾽ ἄλλους σκοπούς, ὑπόκειται εἰς τούς περιορισμούς τούς τασσομένους κατά περίπτωσιν ἤ κατηγορίας περιπτώσεων διά τῶν ἑπομένων ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Ἡ ἀναγκαστική ἀπαλλοτρίωσις αὐτῶν πρός παραχώρησιν δικαιώματος κυριότητος εἰς τρίτους, ἔστω καί δι᾽ ἐπιτρεπόμενον κατά τά ἑπόμενα ἄρθρα σκοπόν, ἀπαγορεύεται. Ἡ ἀναγκαστική ἀπαλλοτρίωσις ἰδιωτικῶν δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ὑπέρ τοῦ Δημοσίου διά προβλεπόμενον ὑπό τοῦ νόμου ὡς δημοσίας ὠφε-

λείας σκοπόν ένεργεῖται ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατά τά ἑπόμενα ἄρθρα προϋποθέσεις καί ὑπό τόν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως κατά τά μή θιγόμενα διά τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ τμήματα αὐτῶν.

7. Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προστασία τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καί τά ὑπ' αὐτοῦ εἰδικώτερον προβλεπόμενα προστατευτικά μέτρα ἤ ἀπαγορεύσεις δέν παρακωλύουν τήν κατά τάς κειμένας διατάξεις χρῆσιν ἤ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν πρός ἄντλησιν τῶν εἰς τήν φύσιν καί τήν μορφήν αὐτῶν προσιδιαζόντων ὠφελημάτων, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 1 τοῦ παρόντος.

8. Δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἐδόθησαν ἄδειαι ἐπεμβάσεως κατὰ τὰς διατάξεις ἑνὸς ἄρθρου τοῦ παρόντος κεφαλαίου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθοῦν σωρευτικῶς καὶ διὰ χρήσεις ὑπαγομένας εἰς ἕτερα ἄρθρα τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

9. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου δὲν θίγονται νομοθετικαί ρυθμίσεις διέπουσαι ἁρμοδιότητας ἄλλων διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπί τῶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ἀναφερομένων ἐπί μέρους θεμάτων καί προβλέπουσαι τήν παροχήν οἱασδήποτε ἀδείας ἤ τήν ἄσκησιν ἐποπτείας ἤ ἐλέγχου ἐπί τῆς συναφοῦς πρὸς τὰ θέματα ταῦτα δραστηριότητος τῶν ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἐφ' ὅσον πάντως διά τήν ἄσκησιν τῆς δραστηριότητος, χάριν τῆς ὁποίας ἐπιζητεῖται ἡ ἐπέμβασις εἰς δάση ἤ δασικάς ἐκτάσεις, ἀπαιτεῖται κατά νόμον ἄδεια ἑτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς, αὕτη χορηγεῖται. συντρεχόντων τῶν λοιπῶν νομίμων ὅρων, μετά τήν χορήγησιν τῆς κατά τάς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐγκρίσεως, ἄλλως θεωρεῖται ἰσχύουσα ὑπό τόν ὅρον τῆς χορηγήσεως τοιαύτης ἐγκρίσεως, οὐδεμίαν παράγουσα πρό τῆς λήψεως ταύτης ἔννομον συνέπειαν ὡς πρός περιοχάς ἤ ἀκίνητα καταλαμβανόμενα ὑπό δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 46.

Ἐκχέρσωσις δημοσίων δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις δημοσίων δασῶν πρός ἀπόδοσιν εἰς ἀγροτικήν οἱασδήποτε φύσεως καλλιέργειαν ἀπαγορεύεται. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπό τοῦ Δημοσίου χρησιμοποίησις, ἤ ἡ πρός γεωργικούς συνεταιρισμούς ἤ φυσικά πρόσωπα ἀσκοῦντα κατά κύριον ἐπάγγελμα τό τοῦ γεωργοῦ ἤ εἰς ὁμάδας τούτων κατά χρῆσιν παραχώρησις ἀσκεποῦς ἐντός δημοσίου δάσους ἐκτάσεως, πρός δενδροκομικήν καί μόνον καλλιέργειαν ἢ πρὸς φύτευσιν ἀναμεὶξ ἀγρίων καὶ ὀπωροφόρων ἢ καρποφόρων δένδρων ἤ πρός δημιουργίαν ἀμπελώνων ἤ φυτειῶν ἀρωματικῶν φυτῶν, ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ἐπί τῇ βάσει σχετικῆς μελέτης ὅτι αἱ ἐδαφολογικαί καί οἰκολογικαί συνθῆκαι συνηγοροῦν ὑπέρ τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἐμβολιασμοῦ ἐξημέρωσις ἀγρίων ὀπωροφόρων ἤ καρποφόρων δένδρων. Ἡ κατά τά ἀνωτέρω χρῆσις δέν αἴρει τόν δασικόν χαρακτῆρα τῆς ὅλης περιοχῆς οὐδέ ἐξαιρεῖ ταύτην ἤ τά ἐντός αὐτῆς τμήματα, εἰς ἅ ἐνεργεῖται αὕτη, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ σχετικῇ πράξει παραχωρήσεως δημοσίου δάσους ἤ τμήματος αὐτοῦ, πρὸς δενδροκαλλιέργειαν ἢ ἄλλην χρῆσιν ὑπὸ τάς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἀναγράφονται ὑποχρεωτικῶς τό ἐμβαδόν καὶ τὰ ὅρια τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως ὡς καί ἡ διάρκεια τῆς παραχωρήσεως, εἶναι δέ δυνατόν νά ὁρίζωνται τό εἶδος ἤ τά εἴδη ὡς καί ὁ ἀριθμός τῶν δένδρων τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ φύτευσις ἤ ὁ ἐμβολιασμός καί ἐκμετάλλευσις ὡς καί νά ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευή βαθμίδων ἤ ἄλλων ἔργων διά τήν συγκράτησιν τοῦ ἐδάφους. Ἡ κατά τά ἀνωτέρω πρός τρίτους παραχώρησις δημοσίου δάσους ἤ τμήματος αὐτοῦ οὐδέποτε δύναται νά περιλαμβάνῃ ἤ νά στηρίξῃ μεταβίβασιν τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος, διατηρουμένης πάντοτε ὑπέρ τοῦ Δημοσίου. Ἐφ' ὅσον εἰς τό μέλλον ἡ ὡς ἄνω καλλιέργεια ἤθελεν ἐγκαταλειφθῆ ἤ καταστῆ ἀδύνατος, ἤ παρέλθῃ ὁ χρόνος τῆς παραχωρήσεως ἡ διαχείρισις τῆς πρός τόν ρηθέντα σκοπόν παραχωρηθείσης περιοχῆς ἤ τμήματος αὐτῆς περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τό Δημόσιον. Διά προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας θέλουν καθορισθῆ οἱ εἰδικώτεροι ὅροι διά τήν τοιαύτην παραχώρησιν καί δή οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τήν συνέχισιν τῆς δασοπονικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἀγρίων δένδρων. εἰς τό τίμημα καί τάς λοιπάς ὑποχρεώσεις τοῦ πρός ὃν ἡ παραχώρησις ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐκπτώσεως, ἀντικαταστάσεως ἢ διαδοχῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις.

2. Δημόσιαι δασικαί ἐκτάσεις ἤ τμήματα αὐτῶν δύνανται νά ἐκχερσωθοῦν καί χρησιμοποιηθοῦν ὑπό τοῦ Δημοσίου ἤ παραχωρηθοῦν εἰς γεωργικούς συνεταιρισμούς ἤ εἰς ἀποδεδειγμένως ἀκτήμονας καλλιεργητάς μονίμους κατοίκους τοῦ οἰκείου δήμου ἤ κοινότητος ἤ εἰς ὁμάδας τούτων πρός δενδροκομικήν καλλιέργειαν. εἴτε διά φυτεύσεως ὀπωροφόρων ἤ καρποφόρων δένδρων, εἴτε δι' ἐμβολιασμοῦ ὑφισταμένων ἀγρίων. ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ἐπί τῇ βάσει σχετικῆς μελέτης ὅτι αἱ ἐδαφολογικαί καί οἰκολογικαί συνθῆκαι συνηγοροῦν ὑπέρ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς τοῦ τρόπου τῆς ἐκμεταλλεύσεώς των. Διά τήν πρός τρίτους παραχώρησιν τοιούτων ἐκτάσεων πρός δενδροκομικήν καλλιέργειαν τηροῦνται κατά τά λοιπά οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὅροι.

3. Δημόσιαι δασικαὶ ἐκτάσεις, ἢ τμήματα αὐτῶν, δύνανται νὰ ἐκχερσωθοῦν καὶ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ παραχωρηθοῦν κατὰ χρῆσιν ἢ κατὰ κυριότητα εἰς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς ἀγροτικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐφ' ὅσον:

α) Δὲν ἀνήκουν εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ δ' κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ δὲν ἐμπίπτουν εἴς τινα τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

β) Ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους εἶναι μικροτέρα τοῦ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) καὶ τὸ βάθος τοῦ ἐδάφους εἶναι κατάλληλον διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν.

γ) Δὲν ὑφίσταται κίνδυνος διαβρώσεως τοῦ ἐδάφους ἢ εἶναι δυνατὴ ἡ λῆψις τῶν ἀπαραιτήτων προστατευτικῶν μέτρων.

δ) Ἀφίεται ζώνη δασικῆς ἐκτάσεως πλάτους τοὐλάχιστον διακοσίων (200) μέτρων προστατευτικὴ τυχὸν παρακειμένου δάσους.

Εἰς περίπτωσιν μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἐκχερσώσεως ἢ ἐγκαταλείψεως τῆς μετὰ ταύτην ἀγροτικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν ἡ παραχώρησις ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῆς τριετίας, ἡ παραχωρηθεῖσα περιοχὴ περιέρχεται ἐκ νέου εἰς τὴν πλήρη διάθεσιν ἢ τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ διαθέσῃ ταύτην διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν εἰς ἕτερον δικαιοῦχον ἢ νὰ κηρύξῃ ταύτην ἀναδασωτέαν.

4. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους προϋποθέσεων ἀποφαίνεται ὁ οἰκεῖος νομάρχης μετὰ σύμφωνον ἠτιολογημένην γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ περιορισμένον χρόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου δασάρχου ἐγκατάστασις, ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξαιρέσει τῶν κατηγοριῶν α', β' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ποιμνιοστασίων, κτηνοτροφείων ἢ ἄλλων συναφῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ μελισσοκομείων εἰς ἅπαντα τὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις. Εἰς τὴν ἄδειαν ταύτην ὁρίζονται τὰ ὑποχρεωτικῶς ληπτέα μέτρα ἀσφαλείας καὶ αἱ συναφεῖς ὑποχρεώσεις τοῦ εἰς ὃν αὕτη χορηγεῖται. Ἡ μὴ τήρησις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων συνεπάγεται ἄνευ ἑτέρου ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας. Αἱ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἄδειαι οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύνανται νὰ θεμελιώσουν ἐπὶ τῶν εἰς ἃς αὗται ἀφοροῦν ἐκτάσεων ἢ χώρων.

6. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει καθορισθῆ εἰδικώτερον ἡ διαδικασία διὰ τὴν διενέργειαν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρήσεων καὶ χορηγήσεως ἀδειῶν, τὰ κριτήρια ἐπιλογῆς τῶν προσώπων πρὸς ἃ αἱ παραχωρήσεις ἢ ὑπὲρ ὧν αἱ ἄδειαι, οἱ ὅροι ἀνακλήσεως τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 47.

Ἐκχέρσωσις ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπαγορεύεται. Ἐπιτρέπεται πάντως ἡ ἐντὸς αὐτῶν φύτευσις καρποφόρων δένδρων ἢ ἐξημέρωσις ἀγρίων ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προϋποθέσεις. Προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων εἶναι δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις ἢ ἐκχέρωσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν των πρὸς δενδροκομικὴν ἢ ἀγροτικὴν ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις.

2. Διὰ τὴν τοιαύτην χρησιμοποίησιν ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ μεταβολὴν τῆς χρήσεως ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ οἰκείου νομάρχου ἐκδιδομένη μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν καὶ μὴ μεταβάλλουσα τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτῶν ὡς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

3. Δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις, δύναται νὰ ἐκχερσοῦνται κατὰ τὰ ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 ὁριζόμενα καὶ νὰ παραχωροῦνται κατὰ χρῆσιν εἰς φυσικὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα τυγχάνουν μόνιμοι κάτοικοι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ εἶναι κατὰ κύριον ἐπάγγελμα γεωργοί, πρὸς μόνιμον γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν.

4. Ἡ μετὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκχερσώσεως καὶ ἐντὸς διετίας ἀπὸ ταύτης μὴ πραγματοποίησις τῆς ἐγκριθείσης χρήσεως ἢ ἡ ὁποτεδήποτε διακοπὴ ταύτης πέραν τῶν δύο ἐτῶν συνιστοῦν λόγους κηρύξεως τῆς ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀνακλήσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 παραχωρήσεως. Ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ λόγους, ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων γίνεται βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 48.

Ὁδοί.

1. Ἡ διάνοιξις δημοσίων ὁδῶν διὰ μέσου δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων εἶναι ἐπιτρεπτή, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς μελέτης κατασκευῆς τούτων λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν διαφύλαξιν τοῦ τυχὸν προστατευτικοῦ χαρακτῆρος τῶν δασῶν. Ἐπίσης κατὰ τὴν χάραξιν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν δέον νὰ προβλέπωνται καὶ λαμβάνωνται μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἑκατέρωθεν δασικῆς βλαστήσεως καὶ τὴν μὴ ἀλλοίωσιν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ διάνοιξις ὁδῶν ἐντὸς τῶν πυρήνων τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν ἀπαγορεύεται.

2. Πλὴν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων τεχνικῶν ἔργων ἢ ἄλλων ἀπαραιτήτων δημοσίων ἐγκαταστάσεων (τελωνειακῶν σταθμῶν, ἢ σταθμῶν ἐλέγχου κλπ.), πᾶν ἕτερον ἔργον ἢ κτίσμα ἢ ἐγκατάστασις κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι διέρχονται ἐκ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἀπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

3. Ἡ διάνοιξις ὁδῶν διὰ μέσου δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων δι' ἐξυπηρέτησιν ἐκμεταλλεύσεων, βιομηχανιῶν, μεταλλείων καὶ λατομείων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 56 καὶ 57 τοῦ παρόντος, εἶναι ἐπιτρεπτὴ κατόπιν ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ συμφώνως πρὸς χάραξιν ἐγκρινομένων ὑπ' αὐτῆς. Αἱ δαπάναι τυχὸν ἀποζημιώσεων, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν τούτων, βαρύνουν τὰς ἐξυπηρετουμένας δι' αὐτῶν ἐπιχειρήσεις. Ἐκλιπόντος τοῦ λόγου, δι' ὃν ἠνοίχθησαν αἱ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ὁδοί, αὗται διατηροῦνται ὡς δασικαί, ἐφ' ὅσον ἀνταποκρίνονται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 15, ἄλλως ἀναδασοῦνται μερίμνῃ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

4. Εἰς δημόσια δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις καὶ εἰς βάθος μέχρι διακοσίων (200) μέτρων ἀπὸ δημοσίας ἢ ἀπὸ δασικῆς ὁδοῦ δύναται ἡ δασικὴ ὑπηρεσία νὰ ἱδρύῃ εἰς καταλλήλους θέσεις χώρους διημερεύσεως (πὶκ - νὶκ) πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπισκεπτῶν. Ἡ χρῆσις τούτων ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου.

Ἄρθρον 49.

Πόλεις καὶ οἰκιστικαὶ περιοχαί.

1. Τὰ ἐντὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἢ πολεοδομικῆς ζώνης ἢ ἐντὸς οἰκιστικῆς περιοχῆς ὑφιστάμενα πάρκα, ἄλση καὶ δενδροστοιχίαι, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν ἄρθροις 48 παρ. 1 καὶ 52 παρ. 1 προβλεπομένων, δὲν δύνανται νὰ μεταβάλουν προορισμὸν ἢ χρῆσιν.

2. Ἐπέκτασις πόλεως ἐχούσης ἐγκεκριμένον σχέδιον, ἢ οἰκισμοῦ ὑφισταμένου πρὸ τοῦ 1923, ἢ δημιουργία οἰκιστικῆς περιοχῆς ἐντὸς δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἶναι δυνατὴ ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παραχώρησις δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως πρὸς δημιουργίαν ἢ ἐπέκτασιν πόλεων, οἰκισμῶν ἢ οἰκιστικῶν περιοχῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἔνταξις δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ τμήματος αὐτῶν, εἰς οἰκιστικὴν περιοχήν, τοῦ σχετικοῦ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῇ προσυπογραφῇ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον: α) Ἡ τοποθέτησις αὐτῶν ἐντὸς τοῦ μείζονος χώρου, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται ὡς οἰκιστικὴ περιοχή, ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς ἑνότητος τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδιασμοῦ, τὸ δὲ ἐντασσόμενον τμῆμα διατηρεῖ τὸν δασικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα, δυνάμενον νὰ διατεθῇ διὰ τὴν δημιουργίαν κοινοχρήστων χώρων ἢ διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς μόνον ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν προϋποθέσεων καὶ ὅρων τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ἢ β) πρόκειται περὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐμπιπτουσῶν εἰς τὰς κατηγορίας γ' ἕως καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, περιβαλλουσῶν ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ τὸ μέγιστον τμῆμα τῆς περιφερείας των, ὑφισταμένας πόλεις ἢ οἰκισμούς, εἶναι δὲ τελείως ἀνέφικτος ἡ χρησιμοποίησις ἄλλων συνεχομένων ἢ ἐγγὺς κειμένων χώρων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τούτων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, ἡ ἔνταξις τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἢ τμήματος αὐτῶν εἰς τὸ σχέδιον τῆς νέας οἰκιστικῆς περιοχῆς γίνεται ἀποκλειστικῶς ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς παρακειμένης πόλεως ἢ οἰκισμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν διατηρήσεως τῆς δασικῆς μορφῆς τῆς ὑπὸ τὰς ῥηθείσας προϋποθέσεις ἐντασσομένης ἐκτάσεως, ἐφαρμοζομένων περαιτέρω, διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν οἰκοδομησίμων χώρων, τὴν μεταβίβασιν αὐτῶν εἰς ἰδιώτας καὶ τὴν οἰκοδόμησιν αὐτῶν τῶν περιορισμῶν τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Περιοχή, ἀποτελουμένη ἀποκλειστικῶς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, δύναται κατ' ἐφαρμογὴν τῆς γενικωτέρας κρατικῆς οἰκιστικῆς πολιτικῆς νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς οἰκιστικὴ ἢ νὰ περιληφθῇ εἰς οἰκιστικὴν περιοχήν, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδιασμοῦ καὶ τῆς οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων ἐπιβάλλουν τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ περιοχὴ αὕτη ἐμπίπτει εἰς μίαν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ' ἕως καὶ ε' κατηγοριῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, συντρέχουν δὲ αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας. Ἡ συνδρομὴ τοῦ ὡς ἄνω ὅρου βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ σχετικὸν προεδρικὸν διάταγμα περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς περιοχῆς ὡς οἰκιστικῆς προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Διὰ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διατάγματος, πέραν τῶν κατὰ τὴν πολεοδομικὴν νομοθεσίαν ὅρων διαμορφώσεως, ἀναπτύξεως καὶ δομήσεως τῆς περιοχῆς, προβλέπονται αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ βάρη τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν διαμόρφωσιν τῆς οἰκιστικῆς περιοχῆς φορέως διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐντὸς τῶν μὴ καταλαμβανομένων ὑπὸ τῶν οἰκοδομῶν χώρων ἢ διὰ τὴν ἀναδάσωσιν αὐτῶν. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ σύνολον τῶν πρὸς οἰκοδόμησιν διατιθεμένων χώρων δύνα-

ται νὰ ὑπερβῇ τὸ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς οἰκιστικὴ ἢ περιλαμβάνεται εἰς μείζονα οἰκιστικὴν περιοχήν.

5. Ἡ κατάτμησις τῶν ἐν τῇ οἰκιστικῇ περιοχῇ δασικῶν ἰδιοκτησιῶν ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δι' αὐτῆς δημιουργοῦνται αὐτοτελεῖς ἰδιοκτησίαι οὐχὶ μικρότεραι τῶν τεσσάρων στρεμμάτων. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ τῆς κατατμήσεως ἢ διὰ τοῦ διαμορφουμένου ὁδικοῦ δικτύου δημιουργοῦνται αὐτοτελῆ τεμάχια μείζονος τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων ἐκτάσεως τῆς ἐπ' αὐτῶν δομήσεως χωρούσης κατὰ τὸ σύστημα τῆς ὁριζοντίου ἢ καὶ καθέτου συνιδιοκτησίας. Ὁ συντελεστὴς δομήσεως, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῶν πρὸς οἰκοδόμησιν διατιθεμένων χώρων ἑκάστης αὐτοτελοῦς ἰδιοκτησίας ἢ συνιδιοκτησίας, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῆς μονάδος. Τὸ προεδρικὸν διάταγμα περὶ ἐγκρίσεως τῆς πολεοδομικῆς μελέτης τῆς περιοχῆς εἰς ἣν περιλαμβάνεται τὸ ἰδιωτικὸν δάσος ἢ δασικὴ ἔκτασις προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

6. Ἅπαντες οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπαγομένων εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν δασικῶν ἰδιοκτησιῶν, εἴτε πρόκειται περὶ αὐτοτελῶν δασοτεμαχίων, εἴτε περὶ ἰδανικῶν μεριδίων τούτων, ἑνοῦνται αὐτοδικαίως εἰς ἀναγκαστικὸν δασικὸν συνεταιρισμὸν προστασίας, διεπόμενον ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 50.

Περιοχαὶ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν.

1. Οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ καταστάντες ἢ καθιστάμενοι ἰδιοκτῆται ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ ἰδιωτικῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἀνηκούσης εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα γ' ἕως καὶ ε' κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 δύνανται νὰ προβοῦν εἰς τὴν πολεοδομικὴν διαμόρφωσιν καὶ οἰκοδόμησιν αὐτῶν μόνον κατόπιν ἀναγνωρίσεως τῆς οἰκείας περιοχῆς ὡς οἰκιστικῆς ἢ κατόπιν ἐντάξεως αὐτῆς εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας.

2. Οἱ ἀνωτέρω οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως ἢ ἐντάξεως τοῦ ὑπ' αὐτῶν κτηθέντος, πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη των, δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν καθίστανται αὐτοδικαίως καὶ ἀναγκαστικοὶ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ προστασίας διεπόμενοι ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Δάση καὶ ἰδιωτικαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἀνήκουσαι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ μὴ δυνάμεναι κατὰ νόμον νὰ ἀποτελέσουν οἰκιστικὴν περιοχὴν ἢ νὰ ἐνταχθοῦν εἰς ταύτην συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα, ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ἢ ἀνταλλάσσονται μὲ ἴσης ἀξίας χορτολιβαδικὴν ἢ ἄλλην ἀσκεπῆ ἔκτασιν τοῦ Δημοσίου ἀνήκουσαν εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ περιληφθεῖσαν ἐντὸς οἰκιστικῆς περιοχῆς κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν. Ἡ κήρυξις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐνεργεῖται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἡ δὲ ἐπ' ἀνταλλαγῇ παραχώρησις ἐνεργεῖται, συναινοῦντος τοῦ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου.

4. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πᾶσα κτῆσις γῆς ὑπὸ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ ἐκτὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἢ οἰκιστικῆς περιοχῆς ὑπόκειται εἰς προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παρεχομένην δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἢ μετὰ γνώμην τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μὴ δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ μετὰ ἔρευναν περὶ τοῦ τυχὸν δασικοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς, τῆς κατηγορίας τῆς ἐν αὐτῇ βλαστήσεως καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῆς ὡς ἰδιωτικῆς. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὡς ἄνω ἔγκρισιν καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν πρόκειται περὶ μὴ δασικῆς ἐκτάσεως, ἐὰν κρίνεται ἐνδεικνυομένη ἡ κήρυξις αὐτῆς ὡς ἀναδασωτέας κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 37 καὶ ἑπόμενα ὁριζόμενα.

5. Οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ νομεῖς καὶ κάτοχοι δυνάμει ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας προσωρινῶν τίτλων ἐγκαταστάσεώς των εἰς τὴν νομὴν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, κατόπιν διενεργείας πλειστηριασμοῦ καὶ ὁλοσχεροῦς καταβολῆς τοῦ ἐπιτευχθέντος συνολικοῦ τιμήματος, μὴ δυνηθέντες μέχρι σήμερον δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν θερινῶν κατοικιῶν ἐντὸς τῆς ταχθείσης ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ τίτλου προθεσμίας, κηρυχθέντες ἔκπτωτοι, δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τὸν ὁριστικὸν τίτλον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος εἰς αὐτούς, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προβῶσιν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν θερινῶν κατοικιῶν τῶν μελῶν των κατόπιν ἀναγνωρίσεως τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὡς οἰκιστικῆς ἢ κατόπιν ἐντάξεως αὐτῆς εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

6. Δικαιοπραξίαι γενόμεναι μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 148 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, θεωροῦνται ἔγκυροι ἀφ' ἧς ἐγένοντο ἐὰν ἀφεώρων δασικὰς ἐκτάσεις μὴ κηρυχθείσας ἀναδασωτέας τὰς ὁποίας μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, εἴτε ἐξ ἀρχῆς εἴτε ἐν συνεχείᾳ, ἠγόρασαν, ἢ προσυνεφώνησαν συμβολαιογραφικῶς τὴν ἀγοράν των, οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοί.

Τυχὸν ἐκκρεμεῖς δίκαι καταργοῦνται συμψηφιζομένης τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

Τυχὸν ἀμετάκλητοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀκυρῶσασαι τοιαύτας δικαιοπραξίας διατηροῦν τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρον 51.

Τουριστικαὶ ἐγκαταστάσεις.

1. Μετὰ πρότασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἐρειδομένην ἐπὶ σχετικοῦ προγράμματος ἢ μελέτης τουριστικῆς ἀναπτύξεως περιοχῆς τινος καὶ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς ἐπιτρέπεται ὅπως δημόσια δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν παραχωροῦνται εἰς τὸν ὡς ἄνω Ὀργανισμὸν καὶ τίθενται ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεώς των. Ὡς τουριστικὴ ἀξιοποίησις νοεῖται ἡ κατασκευὴ πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν διαβίωσιν καὶ ἀναψυχὴν ὁμαδικῶς ἢ καὶ ἀτομικῶς κινουμένων ἀτόμων καὶ διὰ τὴν ἀνάλογον διαμόρφωσιν τοῦ ὅλου χώρου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραχώρησις δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 ἢ τῶν κατηγοριῶν στ' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία περιπτέρων, πανδοχείων ἢ ξενώνων εἰς δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἐξυπηρετοῦνται ἐγκαταστάσεις ὀρειβασίας ἢ χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 52 προβλεπόμενα καὶ εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον μέτρον. Ἡ ἐξαίρεσις αὐτὴ δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς πυρῆνας τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς μορφῆς τῶν παραχωρουμένων ἐκτάσεων, καθοριζομένων συγχρόνως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ΕΟΤ ἢ τοῦ διὰ συμβάσεως μετ' αὐτοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς πρὸς διαφύλαξιν, προστασίαν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς δασικῆς βλαστήσεως. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ σύνολον τῶν πρὸς οἰκοδόμησιν διατιθεμένων χώρων δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ἡ ὁποία παραχωρεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς τουριστικὴν ἀξιοποίησιν οὐδὲ ὁ συντελεστὴς δομήσεως, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ οἰκοδομησίμου χώρου νὰ ὑπερβῇ τὴν μονάδα. Ἡ κυριότης τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου δημιουργουμένων ἐγκαταστά-

σεων, κτιρίων κλπ. παραμένει πάντοτε εἰς τὸ Δημόσιον. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ κυριότητα καὶ ἐπ' ἀνταλλάγματι παραχώρησις εἰς τρίτους τῶν χώρων οἱ ὁποῖοι συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκεκριμένην μελέτην τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως καταλαμβάνονται ὑπὸ ξενοδοχείων, ξενώνων ἢ βοηθητικῶν τούτων μονίμων ἐγκαταστάσεων, ἀπαγορευομένης τῆς μεταβολῆς τῆς χρήσεως τῶν παραχωρουμένων χώρων ἐπὶ ποινῇ ἄρσεως τῆς παραχωρήσεως.

4. Ἡ χρησιμοποίησις διά τούς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 σκοπούς ἰδιωτικῶν δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον ἐπί τῇ βάσει τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης οἰκιστικῆς καί τουριστικῆς νομοθεσίας κα' μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας χορηγουμένην ὑπό τάς αὐτάς ὡς ἄνω προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐὰν τὸ ἰδιωτικόν δάσος ἤ δασική ἔκτασις πρόκειται νά ἐξυπηρετήση συγχρόνως καί τούς ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ σκοπούς, τό ἐπιτρεπόμενον συνολικῶς ποσοστὸν πρὸς δημιουργίαν τῶν ἀθλητικῶν καί τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων δέν δύναται νά ὑπερβῇ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου προβλεπόμενον ὅριον.

Ἄρθρον 52.

Ἀθλητικοί χῶροι καί ἐγκαταστάσεις.

1. Ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καί ἐγκαταστάσεων εἰς τά πάρκα καί ἄλση ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον: α) ὁ ἐπιλεγόμενος χῶρος εἶναι ὁ πλέον πρόσφορος πρός τοῦτο, ἐν ὄψει τῶν ἐν τῇ περιοχῇ πολεοδομικῶν συνθηκῶν καί τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων καί β) ἡ συνολικῶς παραχωρουμένη ἐκ τοῦ πάρκου ἤ ἄλσους διά τήν δημιουργίαν τοῦ ἀθλητικοῦ χώρου ἔκτασις, προσμετρουμένης καί πάσης ἄλλης ἐν τῷ αὐτῷ πάρκῳ ἢ ἄλσει δομικῆς κατασκευῆς ἤ ἐγκαταστάσεως, δέν ὑπερβαίνει τά πέντε τοῖς ἑκατόν 5%) τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ. Τῆς κατά τά ἀνωτέρω δυνατότητος ἐξαιροῦνται τά πάρκα καί ἄλση τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

2. Ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον αὗται ἐμπίπτουν εἰς τάς κατηγορίας γ' ἕως καί ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν χώρων καί ἐγκαταστάσεων ὀρειβασίας καί χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς δάση καί δασικάς ἐκτάσεις ἀνηκούσας καί εἰς τάς λοιπάς κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δι' αὐτῶν δὲν θίγεται ὁ τυχὸν προστατευτικός χαρακτήρ καί δέν ἀλλοιοῦται βασικῶς ἡ μορφή τούτων.

3. Ὁ καθορισμός τῆς κατά τήν παράγραφον 1 ἐπιλεγομένης ἐκτάσεως ὡς ἀθλητικοῦ χώρου ἐνεργεῖται κατά τάς διατάξεις τῆς περί σχεδίων πόλεων καί οἰκιστικῶν περιοχῶν νομοθεσίας, τοῦ σχετικοῦ διατάγματος προσυπογραφομένου καί ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

4. Ἡ παραχώρησις τμήματος δημοσίου δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως διά τήν δημιουργίαν ἀθλητικῶν χώρων καί ἐγκαταστάσεων ἐκτός σχεδίου πόλεως ἤ οἰκιστικῆς περιοχῆς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετά γνώμην τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας. Ἡ παραχώρησις αὕτη ἐνεργεῖται πάντοτε πρός τήν Γενικήν Γραμματείαν Ἀθλητισμοῦ ἤ πρός ἐποπτευόμενον ὑπ' αὐτῆς νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου. Προκειμένου περί τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος χώρων καί ἐγκαταστάσεων διά τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐγκρίνεται ἁπλῶς ἡ χρῆσις τῆς δασικῆς γῆς διά τόν ὡς ἄνω σκοπόν, τῆς περιοχῆς διατηρούσης ὁπωσδήποτε τόν δασικόν αὐτῆς χαρακτῆρα. Εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἄδεια διά τήν διαμόρφωσιν τοῦ χώρου καί τήν δημιουργίαν ἐγκαταστάσεων ὀρειβασίας καί χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ δύναται νά παρέχεται καί πρός τόν Ἑλληνικόν Ὀργανισμόν Τουρισμοῦ ἤ πρός ἄλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου ἤ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐν λόγῳ χώρων καί ἐγκαταστάσεων γίνεται πάντοτε ἐπί τῇ βάσει κανονισμῶν ἐγκρινομένων καὶ ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

5. Διάθεσις ἰδιωτικοῦ δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως ἤ τμήματος αὐτῶν διά τούς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σκοπούς πρός ἀθλητικάς ὀργανώσεις καί σωματεῖα ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τάς κατηγορίας γ' ἕως ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, μετά σχετικήν ἄδειαν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καί ὑπό τόν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως εἰς τὰ ὀγδοήκοντα τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τῆς διατιθεμένης ἐκτάσεως, ἢ τῆς διαμορφώσεως καί διατηρήσεως τοῦ αὐτοῦ ποσοστοῦ ταύτης, ὡς χώρου πρασίνου.

6. Εἰς περίπτωσιν ἐγκαταλείψεως ἢ ἀχρησίας τῶν ἀθλητικῶν χώρων ἡ κατά τά ἀνωτέρω παραχωρηθεῖσα ἤ διατεθεῖσα ἔκτασις ἀνακτᾶ ὑποχρεωτικῶς τόν δασικόν αὐτῆς χαρακτῆρα, μή δυναμένη νά χρησιμοποιηθῇ δι' ἄλλους σκοπούς.

Ἄρθρον 53.

Σχολικά κτίρια καί ἐγκαταστάσεις.

1. Παραχώρησις κατά κυριότητα τμήματος δημοσίου δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως διά τήν δημιουργίαν χώρων πρός ἀνέγερσιν κτιρίων διά τάς ἀνάγκας τῆς κατωτέρας, μέσης, ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἐπιτρέπεται μόνον προκειμένου περί τῶν ὑπό στοιχεῖα γ' ἕως καί ε' κατηγοριῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καί ἐφ' ὅσον τό δάσος ἤ ἡ δασική ἔκτασις ἔχει ἐνταχθῆ εἰς οἰκιστικήν περιοχήν κατά τὸ ἄρθρον 49 τοῦ παρόντος. Ἡ ὡς ἄνω παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετά γνώμην τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, πρός τόν Ὀργανισμόν Σχολικῶν Κτιρίων ἤ τό οἰκεῖον σχολικόν ταμεῖον ἤ τό δημόσιον ἐκπαιδευτικόν ἵδρυμα, τάς ἀνάγκας τῶν ὁποίων προορίζεται νά ἐξυπηρετήση ἡ παραχωρουμένη ἔκτασις καί ὑπό τόν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἤ τῆς ὑποχρεωτικῆς δενδροφυτεύσεως τῶν μή καταλαμβανομένων ὑπό κτισμάτων ἤ ἄλλων ἐγκαταστάσεων χώρων τῆς ὡς εἴρηται παραχωρουμένης ἐκτάσεως, λαμβανομένων ὅμως ὑπ' ὄψιν καί τῶν ἀναγκῶν εἰς τελείως ἀκαλύπτους χώρους.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις ἰδιωτικῶν δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἐμπιπτουσῶν εἰς τάς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 προβλεπομένας κατηγορίας μετ' ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας χορηγουμένην ὑπό τάς αὐτάς ὡς ἄνω προϋποθέσεις καί ὅρους. Ὁ πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων καί ἄλλων κτιρίων ἤ ἐγκαταστάσεων διατιθέμενος χῶρος δέν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νά ὑπερβῇ τό δέκα ἐπί τοῖς ἑκατόν (10%) τοῦ ἰδιωτικοῦ δάσους ἤ δασικῆς ἐκτάσεως ἤ τοῦ τμήματος αὐτῶν, ὅπερ διατίθεται διά τούς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σκοπούς.

Ἄρθρον 54.

Νοσοκομεῖα, παιδικαί ἐξοχαί, κατασκηνώσεις.

1. Ἡ ἐγκατάστασις νοσοκομείων, σανατορίων, θεραπευτηρίων, κατασκηνώσεων καί παιδικῶν ἐξοχῶν εἰς δημόσια δάση ἤ δασικάς ἐκτάσεις εἶναι δυνατή μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περί δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς τάς κατηγορίας γ' ἕως καί ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καί πάντοτε μετά προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένην μετά γνώμην τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καί καθορίζουσαν τήν παραχωρουμένην συνολικῶς ἔκτασιν. Ἡ παραχώρησις δύναται νά γίνῃ μόνον πρός δημοσίας ὑπηρεσίας ἤ νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἤ κοινωφελῆ ἱδρύματα ἤ μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος σωματεῖα, ἔχοντα ἀναπτύξει πολυετῆ κατασκηνωτικήν δραστηριότητα καί ἐπιχορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους βάσει εἰδικῶν νόμων.

2. Ἰδιωτικά δάση ἤ δασικαί ἐκτάσεις δύναται νά διατεθοῦν διά τούς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 σκοπούς, ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τάς αὐτόθι ὁριζομένας κατηγορίας, μετά σχετικήν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αἱ διὰ τούς ἐν λόγῳ σκοπούς καταλαμβανόμεναι ὑπὸ μονίμων κτισμάτων ἤ ἄλλων μονίμων ἐγκαταστάσεων ἐκτάσεις δέν ὑπερβαίνουν τά δέκα ἐπί τοῖς ἑκατόν (10%) τοῦ ὅλου ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως.

3. Διά τῆς κατά τά ὡς ἄνω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἤ ἀδείας καθορίζονται καί αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ πρός ὅν ἡ παραχώρησις ἤ τοῦ λαμβάνοντος τήν ἄδειαν διά τήν διατήρησιν καί προστασίαν τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπί τῆς μή καταλαμβανομένης ὑπό κτισμάτων ἤ ἄλλων μονίμων ἐγκαταστάσεων ἐκτάσεως. Ἡ παραχώρησις ἤ ἡ χρησιμοποίησις δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν κατασκηνώσεων καί παιδικῶν ἐξοχῶν δέν συνεπάγεται μεταβολήν τοῦ δασικοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐκτάσεως.

4. Οἱ ὀργανισμοί τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δύνανται νά διαμορφώσουν καταλλήλως, ἐφοδιάζοντες τούτους καί διά τῶν ἀπαραιτήτων ἐγκαταστάσεων ὑδρεύσεως καί ὑγιεινῆς, χώρους ἐντός δημοτικῶν ἤ κοινοτικῶν δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν δ′ καί ε′ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καί νά διαθέτουν τούτους πρός παραθεσισμόν εἰς τό κοινόν ἐπί χρηματικῷ ἀνταλλάγματι. Ὁ καθορισμός τοῦ χώρου, ἡ ἔκτασις αὐτοῦ καί αἱ ἐντός αὐτοῦ θέσεις πρός ἐγκατάστασιν σκηνῶν ἤ προχείρων παραπηγμάτων γίνεται πάντοτε κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἡ δέ παραχώρησις τῶν ὡς εἴρηται θέσεων ἐνεργεῖται μόνον διά μίαν θερινήν περίοδον ἐπί τιμήματι καθοριζομένῳ ὑπό τοῦ δημοτικοῦ ἤ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ τυχόν ἐπανειλημμένη μίσθωσις τῆς αὐτῆς θέσεως ὑπό ἰδιώτου πρός παραθερισμόν οὐδέν δικαίωμα δημιουργεῖ ὑπέρ αὐτοῦ διά τά μετέπειτα ἔτη. Ὁ μισθωτής. ἅμα τῇ λήξει τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ὑποχρεοῦται νά ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς εἰς αὐτόν ὁρισθείσης θέσεως καί τοῦ χώρου τοῦ ἐκμισθουμένου κατά τά ἀνωτέρω ὑπό τοῦ δήμου ἤ τῆς κοινότητος, συναποκομίζων καί τάς πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεις του, ἄλλως ἀποβάλλεται ὑπό τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, παραγγελίᾳ τοῦ οἰκείου εἰσαγγελέως προκαλουμένη δι᾽ αἰτήσεως τοῦ δημάρχου ἤ προέδρου τῆς κοινότητος, ἤ καί τοῦ δασάρχου κατά τά ἐπί δημοσίων κτημάτων ἰσχύοντα. Κατά τά λοιπά ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς δημοτικῆς καί κοινοτικῆς νομοθεσίας περί ἐκμισθώσεως ἀκινήτων, ὡς καί αἱ σχετικαί διατάξεις τῆς τουριστικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 55.

Μοναί — Νεκροταφεῖα.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις καὶ ἐγκατάστασις νέων παντὸς εἴδους μονῶν, μετοχίων αὐτῶν ἢ ἡσυχαστηρίων πάσης θρησκείας ἢ δόγματος ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α′, δ′ καὶ στ′ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τὴν ἵδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν νεκροταφείων ἐντὸς δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. παρεχομένη μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. ἐν ὄψει ἀνυπαρξίας πάσης ἄλλης δυναμένης νά χρησιμοποιηθῇ διά τήν ὡς ἄνω ἵδρυσιν ἤ ἐπέκτασιν ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 56.

Βιομηχανίαι.

1. Εἰς τά δάση καί τάς δασικάς ἐκτάσεις τῶν κατηγοριῶν γ′ καί ε′ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καί αἱ ὁποῖαι δέν ἐμπίπτουν εἰς τάς περιπτώσεις α′, δ′, ε′ καί ζ′ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκατάστασις βιομηχανιῶν κοπῆς καί ἐπεξεργασίας ξύλου ἤ βιομηχανιῶν ἐχουσῶν ὡς πρώτην ὕλην τό ξύλον ἤ ἄλλα προϊόντα τοῦ δάσους, ὡς καί βιομηχανιῶν γάλακτος καί γαλακτοκομικῶν προϊόντων. Ἡ ἐγκατάστασις γίνεται κατόπιν ἀδείας τοῦ νομάρχου. χορηγουμένης μετά σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου δασῶν τοῦ νομοῦ καί πάντοτε ὑπό τόν ὅρον τῆς τηρήσεως τῶν ὑπό τῶν δασικῶν κανονισμῶν προβλεπομένων μέτρων ἀσφαλείας.

2. Διά τήν κατά τάς κειμένας διατάξεις δημιουργίαν βιομηχανικῆς περιοχῆς εἶναι δυνατή ἡ πρός τήν Ε.Τ.Β.Α. ἢ ἄλλους δημοσίους φορεῖς παραχώρησις δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως περικλειομένης ἤ εἰσχωρούσης ἐντός τῆς μείζονος περιοχῆς, ἥτις ἐπιλέγεται πρός τόν ἀνωτέρω σκοπόν, ἐφ᾽ ὅσον ἡ ἔκτασις αὕτη δέν ἀνήκει εἰς τάς κατηγορίας α′ καί β′ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 ἢ τάς κατηγορίας α′, δ′, ε′ καί ζ′ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Ἐάν εἰς τήν παραχωρουμένην ἔκτασιν περιλαμβάνονται καὶ τμήματα δάσους, ταῦτα δέν ἐκχερσοῦνται, ἀλλά παραμένουν ὑποχρεωτικῶς ὡς χῶρος πρασίνου ἐντός τῆς βιομηχανικῆς περιοχῆς.

3. Ναυπηγεῖα ἢ διυλιστήρια ἡ ἄλλα μεγάλα βιομηχανικὰ συγκροτήματα ἐπιτρέπεται νά ἐγκατασταθοῦν καί καταλάβουν δάση καί δασικάς ἐκτάσεις περιλαμβανομένας εἰς τήν ὑπό στοιχεῖον β′ κατηγορίαν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, μή περιλαμβανομένας δέ εἰς τάς ὑπό στοιχεῖα δ′ καί ε′ τῆς αὐτῆς παραγράφου περιπτώσεις οὐδέ εἰς τάς κατηγορίας α′ καί β′ τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4. ἐφ᾽ ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς φύσεως τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων καί ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν κεῖνται τά δάση ἤ αἱ δασικαί ἐκτάσεις. Ἡ σχετική ἔγκρισις παρέχεται ὑπό τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διά πράξεως αὐτοῦ. Ἡ ἐκχέρσωσις τῆς ἀναγκαιούσης ἐκτάσεως γίνεται πάντοτε ὑπό τόν ὅρον τῆς ἀναλήψεως τῆς ὑποχρεώσεως πρός ἀναδάσωσιν περιβαλλούσης τάς ἐγκαταστάσεις ἤ ἐγγύς πρός αὐτάς κειμένας περιοχῆς εἰς ἔκτασιν μείζονα μέχρι καὶ τοῦ διπλασίου τῆς καταλαμβανομένης ὑπό τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων.

4. Ἡ ἐπέκτασις βιομηχανικῶν μονάδων εἰς ἰδιωτικὰς δασικὰς ἐκτάσεις εἶναι ἐπιτρεπτή. ἐφ᾽ ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ σκόπιμος, ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίου συμφέροντος. ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρησιμοποίησις ἄλλων παρακειμένων ἐδαφῶν. Ἡ ἐκχέρσωσις καὶ χρησιμοποίησις τῆς δασικῆς ταύτης ἐκτάσεως γίνεται πάντοτε κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀναλήψεως τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀναδάσωσιν. εἰς τὴν αὐτὴν ἢ παρακειμένην περιοχήν, μείζονος μέχρι καὶ τοῦ διπλασίου τῆς ἐκχερσουμένης ἐκτάσεως. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων ἐγκρίσεως τῆς ἐκχερσώσεως καὶ τῶν ὅρων πραγματοποιήσεως ταύτης γνωμοδοτεῖ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν.

5. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον 57.

Μεταλλευτικαί καί λατομευτικαί ἐργασίαι.

1. Αἱ κατ᾽ ἐφαρμογήν τῶν κειμένων περί μεταλλείων καί λατομείων διατάξεων ἔρευναι πρός ἀνεύρεσιν μεταλλευτικῶν καί λατομικῶν ὀρυκτῶν ἐντός περιοχῶν περί ὧν τό ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπονται ὡς ἀκολούθως: α) Αἱ ἔρευναι διά γεωλογικῶν. κοιτασματολογικῶν. γεωφυσικῶν καί γεωχημικῶν μεθόδων δέν χρήζουν ἀδείας ἤ ἐγκρίσεώς τινος ὑπό τῆς δασικῆς ἀρχῆς. β) Αἱ ἔρευναι διά γεωτρήσεων καί δι᾽ ἀνορύξεως φρεάτων ἤ στοῶν ἐπιτρέπονται κατόπιν ἐγκρίσεως παρεχομένης δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετά γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν καί ἐφ᾽ ὅσον τήν διεξαγωγήν τούτων θεωρεῖ ἰδιαιτέρως συμφέρουσαν διά τήν ἐθνικήν οἰκονομίαν τό Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ νομάρχου, τήν ἔγκρισιν δύναται νά παράσχῃ ὁ Ὑπουργός Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Διά τῆς σχετικῆς περί ἐγκρίσεως τῶν ὡς ἄνω ἐρευνῶν ἀποφάσεως δύναται νὰ τίθενται περιορισμοί ὡς πρός τήν ἔρευναν ἐντός δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α′ καί β′ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ὡς καί τῶν κατηγοριῶν δ′, ε′ καί ζ′ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθορίζονται δέ συγχρόνως καί αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐρευνητοῦ διά τήν προστασίαν τοῦ δασικοῦ περιβάλλοντος καί τήν ἀποκατάστασιν τοῦ τοπίου καί τῆς δασικῆς βλαστήσεως μετά τό πέρας τῆς ἐρεύνης ὡς καί αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐκτάσεως. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις ἀποτελεῖ συγχρόνως ἔγκρισιν καὶ τῆς μετὰ τὴν ἔρευναν ἐκμεταλλεύσεως, ἐφ᾽ ὅσον δέν ἀπαιτεῖται εἰδική ἔγκρισις διά ταύτην κατά τούς ὅρους τῆς ἑπομένης παραγράφου.

2. Ἐκμετάλλευσις μεταλλείων καί λατομείων διά τῆς ἐξορύξεως, διαλογῆς, ἐπεξεργασίας καί ἀποκομιδῆς μεταλλευτικῶν ἢ λατομικῶν ὀρυκτῶν, διάνοιξις ὁδῶν προσπελάσεως

καί ἀνέγερσις ἐγκαταστάσεων ἐξυπηρετουσῶν τάς ἀνάγκας ἐκμεταλλεύσεως τούτων ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπονται ἐλευθέρως, ἐφ' ὅσον ἐχορηγήθη ἡ κατά τήν προηγουμένην παράγραφον ἔγκρισις ἐρεύνης. Ἐάν δέν ἐχορηγήθη ἡ ὡς εἴρηται ἔγκρισις ἐρεύνης, ἀπαιτεῖται εἰδική ἔγκρισις τῆς ἐκμεταλλεύσεως, χορηγουμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετά γνώμην τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν καί ἐφ' ὅσον τήν ἐκμετάλλευσιν τούτων θεωρεῖ ἰδιαιτέρως συμφέρουσαν διά τήν ἐθνικήν οἰκονομίαν τό Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τοῦ νομάρχου τήν ἔγκρισιν ἐκμεταλλεύσεως δύναται νά παράσχῃ ὁ Ὑπουργός Γεωργίας μετά γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις διά τήν ἐκμετάλλευσιν μεταλλείων ἤ λατομείων ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν κατηγοριῶν α' καί β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4, ὡς καί τῶν κατηγοριῶν δ', ε' καί ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄν ἐχορηγήθη ἤ μή ὡς κατά τήν προηγουμένην παράγραφον ἔγκρισις. Αὕτη παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετά σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς.

3. Ἡ ἐκετάλλευσις τῶν μεταλλευτικῶν καί λατομικῶν ὀρυκτῶν ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς κατά τρόπον μή καταστρέφοντα τὴν δασικὴν βλάστησιν εἰ μὴ εἰς τὸ ἀπολύτως ἀπαραίτητον μέτρον. Ἡ ἐναπόθεσις ἤ μεταφορά τῶν στείρων ἤ καταλοίπων ἐκ τῶν ἐξορυσσομένων μεταλλευμάτων ἤ λατομικῶν ὀρυκτῶν ἐνεργεῖται εἰς εἰδικούς πρός τοῦτο χώρους κατά τοὺς ὅρους τῆς ἐν ἄρθρῳ 45 παρ. 4 μελέτης.

4. Πᾶσα ἐκ τῶν ἐρευνῶν ἤ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως προκαλουμένη εἰς δάσος ἤ δασικάς ἐκτάσεις ζημία ἀποκαθίσταται συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 47 παρ. 4 μελέτην καὶ τάς ἐντολάς τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἔχουσα τήν ἐκμετάλλευσιν ἐπιχείρησις ὑποχρεοῦται νά προβαίνῃ περιοδικῶς εἰς ἀποκατάστασιν τοῦ τοπίου καί τῆς δασικῆς βλαστήσεως διά τῆς ἐφαρμογῆς προγράμματος ἀναδασώσεως ἐγκρινομένου ὑπό τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἀποκατάστασις καί ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀναδασώσεως εἶναι ἰδιαιτέρως δυσχερής, ἡ δασική ἀρχή δύναται νά ὑποχρεώσῃ τήν ἐπιχείρησιν, ἀντὶ τῆς ὡς ἄνω ἀποκαταστάσεως, εἰς ἀναδάσωσιν ἑτέρας ἐγγύς εὑρισκομένης περιοχῆς ἐκτάσεως μείζονος μέχρι καί τοῦ πενταπλασίου ἐκείνης εἰς ἥν ἐπῆλθεν ἡ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ζημία. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τοῦ ὑποχρέου πρὸς τά ἀνωτέρω συνεπάγεται τήν ἐπιβολήν εἰς αὐτόν τῶν οἰκείων δαπανῶν διά τήν ὑπό τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἀποκατάστασιν τῆς ζημίας τοῦ δασικοῦ περιβάλλοντος ἤ τὴν διενέργειαν τῶν ρηθεισῶν ἀναδασώσεων. Αἱ δαπάναι αὗται καταβάλλονται εἰς τό Κεντρικόν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καί Δασῶν, ἐν ἀρνήσει δέ ἤ παραλείψει τοῦ ὑποχρέου εἰσπράττονται κατά τάς διατάξεις τοῦ νόμου περί εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ὁ ὡς εἴρηται ὑπόχρεως, ἀρνούμενος ἤ παραλείπων τήν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω, ὑπόκειται εἰς ποινικήν δίωξιν κατά τὰ ἐν ἄρθρῳ 71 παρ. 7 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα. Ἐν ὑποτροπῇ αἴρεται ὑποχρεωτικῶς ἡ κατά τήν παράγραφον 1 ἤ 2 ἔγκρισις, ὡς καί ἡ τυχόν κατά τήν παράγραφον 5 παραχώρησις.

5. Ἡ παραχώρησις δημοσίων δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων διά τήν διενέργειαν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἐργασιῶν ἐπιτρέπεται: α) Κατά χρῆσιν καί ἄνευ ἀνταλλάγματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περί διενεργείας μεταλλευτικῶν ἤ λατομικῶν ἐρευνῶν διά γεωτρήσεων καί διανοίξεως φρεάτων ἤ περί διανοίξεως ὁδῶν προσπελάσεως. β) Κατά χρῆσιν καί ἐπ' ἀντάλλαγματι, ἐφ 'ὅσον αἱ παραχωρούμεναι ἐκτάσεις πρόκειται νά χρησιμοποιηθοῦν διά τήν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν αὐταῖς ὀρυκτῶν ἤ τὴν δημιουργίαν προχείρων ἐγκαταστάσεων. γ) Κατὰ κυριότητα καὶ ἐπ' ἀντάλλαγματι ἐφ' ὅσον αἱ παραχωρούμεναι ἐκτάσεις εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν μονίμων ἐγκαταστάσεων. Ἡ κατὰ χρῆσιν παραχώρησις ἐνεργεῖται διὰ τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ἀπαιτουμένης ἐγκριτικῆς τῆς ἐρεύνης ἢ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀποφάσεως, καθοριζούσης τὴν διάρκειαν καὶ τὸ ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρήσεως. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀνταλλάγματος ἀπαιτεῖται ἡ σύμφωνος γνωμοδότησις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς, ἡ καταβολὴ δὲ τῶν οἰκείων χρηματικῶν ποσῶν ἐνεργεῖται πρὸς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Ἡ παραχώρησις κατὰ κυριότητα ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς καὶ ἰσχύει δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀνεγερθησομένων μονίμων ἐγκαταστάσεων, ἀπαγορευομένης τῆς ἀλλαγῆς τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις. Ὁ καθορισμὸς καὶ ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀνταλλάγματος πραγματοποιεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

6. Αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νομίμως ὑφιστάμεναι καὶ λειτουργοῦσαι ἐκμεταλλεύσεις μεταλλευτικῶν καὶ λατομικῶν ὀρυκτῶν εἰς οἱανδήποτε περιοχὴν περιλαμβάνουσαν δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, συνεχίζουν τὴν δραστηριότητά των συμφώνως πρὸς τὰς περὶ αὐτῶν ἰσχυούσας διατάξεις, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐντὸς τριετίας συμμορφώσεώς των πρὸς τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις.

Ἡ προθεσμία αὕτη περιορίζεται εἰς ἓν ἔτος, προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου τῆς ἕδρας των, δροῦν εἰς περιοχὴν ἐμπίπτουσαν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 58.

Δημόσια ἔργα.

1. Διά τήν ἐκτέλεσιν μεγάλων δημοσίων ἔργων, ὡς ἀεροδρομίων, τεχνητῶν λιμνῶν, φραγμάτων κλπ. εἶναι δυνατή ἡ κατάληψις καί ἐκχέρσωσις ἤ κάλυψις δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐάν περί τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων εἰς τήν συγκεκριμένην περιοχήν ὑφίσταται εἰδικός νόμος καί κατά τούς ὅρους τούτου. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν διά τήν πρός τούς ὡς εἴρηται σκοπούς κατάληψιν καί ἐκχέρσωσιν ἤ κάλυψιν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἀπαιτεῖται ἔγκρισις παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος ἐπί τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καί ἐρειδομένη ἐπί σχετικῆς μελέτης τοῦ ἀναλαβόντος ἤ ἔχοντος τήν πρωτοβουλίαν ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου κρατικοῦ φορέως, δικαιολογούσης τήν ἀνάγκην τοῦ ἔργου τούτου καί τήν ἐπιλογήν τῆς συγκεκριμένης θέσεως.

2. Διά τήν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποδομῆς καί ἐγκατάστασιν δικτύων ἠλεκτρισμοῦ ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παρεχομένη μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Διά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νά τεθοῦν ὅροι ὡς πρός τόν τρόπον καί τούς χώρους ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καί ἐγκαταστάσεως τῶν δικτύων ἤ ὡρισμένων γραμμῶν ἤ ἀγωγῶν ἐντός τοῦ ἐδάφους ἤ νά ἐπιβληθῇ ὑποχρέωσις ὅπως ταῦτα συνδυασθοῦν πρός τό ὑφιστάμενον ἤ ὑπό ἐκτέλεσιν δίκτυον δασικῶν ὁδῶν ἤ πρός ἄλλα τεχνικά ἔργα.

3. Ἡ ἐκτέλεσις μικρῶν δημοσίων ἤ δημοτικῶν καί κοινοτικῶν ἔργων, ὡς μετεωρολογικῶν σταθμῶν, τηλεπικοινωνιακῶν δικτύων ἤ ἐγκαταστάσεων, ἔργων ὑδρεύσεως καί ἀποχετεύσεως ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων εἶναι ἐπιτρεπτή κατόπιν ἀδείας τοῦ νομάρχου, παρεχομένης μετά γνωμοδότησιν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, εἰς ὃ διά τήν περίπτωσιν ταύτην μετέχει μετὰ ψήφου καὶ ὁ προϊστάμενος τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων δέον πάντως νὰ συνδυάζηται πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν κατά τό ἄρθρον 16 δασοτεχνικῶν ἔργων.

4. Ἐφ' ὅσον κατά τήν ἐκτέλεσιν ἐντός δασῶν ἤ δασικῶν ἐκτάσεων οἱωνδήποτε ἔργων προκύπτουν ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τά ὕδατα καί τάς ὑδατικάς σχέσεις, ἡ ρύθμισις τούτων ἐνεργεῖται ἐπί τῇ βάσει τῶν κειμένων περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως τῶν ὑπογείων ἤ ρεόντων ὑδάτων διατάξεων.

Ἄρθρον 59.

Στρατιωτικά ἔργα.

1. Προκειμένου περὶ κατασκευῆς ὀχυρωματικῶν ἔργων ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἡ χρῆσις δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὑπό

τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ ἁπλῇ ἐνημερώσει τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ κατασκευή στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων ἐξυπηρετουσῶν ἀμέσως τήν ἐθνικήν ἄμυναν τῆς Χώρας, ἐπιτρέπεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἡ δέ παραχώρησις τῶν πρός τοῦτο ἀπαιτουμένων ἐκτάσεων ἢ χώρων, ἐνεργεῖται διά ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας στρατιωτικῆς ἀρχῆς. Κατά τήν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων λαμβάνεται πρόνοια ὑπό τῆς ἐχούσης τήν εὐθύνην αὐτῶν στρατιωτικῆς ἀρχῆς διά τήν μικροτέραν δυνατήν καταστροφήν τοῦ δασικοῦ πλούτου καί τήν ἀποφυγήν αλλοιώσεως τοῦ δασικοῦ τοπίου, ἐντός τῶν ὁρίων τῆς διά τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἐπιτρεπομένης ἐπεμβάσεως.

2. Στρατιωτικά ἔργα καί ἐγκαταστάσεις ἀφορῶσαι εἰς τήν λειτουργίαν τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν (στρατῶνες καί στρατόπεδα, σχολαί καί κέντρα ἐκπαιδεύσεως, διοικητικά κέντρα κλπ.) δύνανται νά πραγματοποιοῦνται ἐντός δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων μόνον ἐφ' ὅσον αὗται ἀνήκουν εἰς τάς ὑπό στοιχεῖα δ' καί ε' κατηγορίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καί δέν ἐμπίπτουν εἰς τάς ὑπό στοιχεῖα α', β' καί ε' περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, μετά σχετικήν ἔγκρισιν τοῦ κατά τόπον ἁρμοδίου νομάρχου παρεχομένην τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας στρατιωτικῆς ἀρχῆς καί μετά γνώμην τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ νομάρχου, ἡ παραχώρησις δύναται νά γίνῃ ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐν ὄψει τοῦ συνόλου τῶν ἐφικτῶν κατ' ἀρχήν λύσεων καί τῶν ἐν τῇ περιοχῇ κρατουσῶν συνθηκῶν. Εἰς τάς κατά τά ἀνωτέρω παραχωρουμένας ἐκτάσεις αἱ στρατιωτικαί ἀρχαί μεριμνοῦν διά τήν ἐντός τῶν ὁρίων τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν διενέργειαν ἀναδασώσεων ἢ ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτειῶν καί ἐν γένει προστασίαν τοῦ δασικοῦ πλούτου.

3. Οἰκισμοί καί οἰκιστικαί ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρετοῦσαι τό προσωπικόν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων δύνανται νά γίνουν ἐντός δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων μόνον ὑπό τάς προϋποθέσεις καί τούς ὅρους τούς τασσομένους διά τήν δημιουργίαν καί ἀνάπτυξιν τῶν οἰκιστικῶν περιοχῶν κατά τά ἐν ἄρθροις 48 καί 49 ὁριζόμενα. Στρατιωτικά νοσοκομεῖα ἢ σανατόρια ἐκτός τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ χώρων ἐπιτρέπεται νά ἀνεγερθοῦν μόνον ὑπό τάς προϋποθέσεις καί τούς ὅρους τούς τασσομένους διά τήν ἵδρυσιν νοσοκομείων γενικῶς.

Ἄρθρον 60.

Πολιτιστικά ἔργα καί ἐκδηλώσεις.

1. Ἀρχαιολογικαί ἔρευναι καί ἀνασκαφαί ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως κατά τάς διατάξεις τῆς ἀρχαιολογικῆς νομοθεσίας μετά προηγουμένην ἐνημέρωσιν τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς.

2. Μουσεῖα, ἀρχαιολογικαί σχολαί, πνευματικά κέντρα καί παντός εἴδους ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρετοῦσαι πολιτιστικάς ἐκδηλώσεις ἐπιτρέπεται νά κατασκευασθοῦν ἐντός δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καί Πολιτισμοῦ καί Ἐπιστημῶν μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασικῆς Πολιτικῆς. Ἡ δυνατότης αὕτη δέν ἐπιτρέπεται εἰς τούς πυρῆνας τῶν Ἐθνικῶν Δρυμῶν.

Ἄρθρον 61.

Παραχωρήσεις διά γενικωτέρους λόγους.

Τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του, δημοσιευομένης εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νά ἐγκρίνῃ τήν κατά χρῆσιν ἢ κυριότητα παραχώρησιν μετά ἢ ἄνευ ἀνταλλάγματος καί ὑπό οἱουσδήποτε ἐξασφαλιστικούς ὅρους δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἐμβαδοῦ μέχρι τριακοσίων στρεμμάτων διά τήν εἰς αὐτάς ἐγκατάστασιν ὑπηρεσιῶν Ἱδρυμάτων ἢ Ὀργανισμῶν διεθνοῦς χαρακτῆρος ἢ διά τήν ὑπό τῶν ὑπέρ ὧν ἡ παραχώρησις ἀνάπτυξιν καλλιεργειῶν καί ἀνέγερσιν κτισμάτων προαγόντων τόν Τουρισμόν καί γενικώτερα τήν Ἐθνικήν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας ἢ ἐξυπηρετούντων καθ' οἱονδήποτε τρόπον τάς διεθνεῖς σχέσεις αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἄρθρον 62.

Βάρος ἀποδείξεως.

1. Ἐπί τῶν πάσης φύσεως ἀμφισβητήσεων, ἢ διενέξεων ἢ δικῶν μεταξύ τοῦ Δημοσίου, εἴτε ὡς ἐνάγοντος εἴτε ὡς ἐναγομένου εἴτε ὡς αἰτοῦντος εἴτε ὡς καθ' οὗ ἡ αἴτησις, καί φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὅπερ ἐπικαλεῖται ἢ ἀξιοῖ οἱονδήποτε δικαίωμα, ἐμπράγματον ἢ μή, ἐπί τῶν δασῶν, τῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἢ τῶν εἰς τό ἄρθρον 74 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἐδαφῶν, τό ὡς ἄνω φυσικόν ἢ νομικόν πρόσωπον ὀφείλει νά ἀποδείξῃ τήν παρ' αὐτῷ ὕπαρξιν τοῦ δικαιώματός του.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ διάταξις αὕτη δέν ἰσχύει εἰς τάς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων τῶν Ἰονίων Νήσων, τῆς Κρήτης καί τῶν Νομῶν Λέσβου, Σάμου καί Χίου καί τῶν νήσων Κυθήρων, Ἀντικυθήρων καί Κυκλάδων.

Πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς ἐκδοθέντα μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος (δι' ὧν τό Δημόσιον θεωρεῖ ὡς ἴδια δάση, δασικάς ἐκτάσεις καί χορτολιβαδικά ἐδάφη) τῶν ἀνωτέρω περιφερειῶν, καταργοῦνται αὐτοδικαίως ἔστω καί ἂν κατέστησαν τελεσίδικα.

2. Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου παύει ἰσχύουσα κατά περιφερείας ἐπί διενέξεων ἢ δικῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἀντικείμενον δικαίωμα ἐπί τῶν εἰς τό ἄρθρον 74 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν, ἅμα τῇ παρελεύσει τῆς ὑπό τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Νόμου 248/1976, ὡς τροποποιεῖται διά τοῦ παρόντος, τασσομένης προθεσμίας, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὑφίστανται ἐκκρεμεῖς δίκαι περί τοῦ τοιούτου δικαιώματος κατά τήν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Νόμου 248/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Οἱ ἀξιοῦντες ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπί δασικῆς ἐκτάσεως ἢ τμήματος αὐτῆς, εἰς ἣν ἀφορᾷ ἡ κατ' ἄρθρον 20 τοῦ παρόντος καταχώρησις, δύνανται νά ἐπιδιώξουν τήν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων των ἐντός τριῶν (3) ἐτῶν ἀπό τῆς καταχωρήσεως, δι' ἐγέρσεως τακτικῆς ἀγωγῆς κατά τάς ἰσχυούσας διατάξεις».

Ἄρθρον 63.

Συγκυριότης Δημοσίου.

1. Ὑφιστάμενον ἰδανικόν μερίδιον τοῦ Δημοσίου ἐπί δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων δύναται, ἐφ' ὅσον εἶναι μικρότερον τοῦ πεντήκοντα ἐπί τοῖς ἑκατόν (50%), νά παραχωρῆται πρός τούς συγκυρίους (φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα) τῇ αἰτήσει τούτων, προτιμωμένων πάντοτε τῶν συγκυρίων δασικῶν συνεταιρισμῶν ἢ Ὀργανισμῶν τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη παραχώρησις, ἐάν κατά τόν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συντρέχει, ἢ ἐντός μηνός ἀπό τῆς ὑποβολῆς ταύτης ἤθελεν ἀνακύψει, περίπτωσις ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὑπολοίπου ἰδανικοῦ μεριδίου κατ' ἐφαρμογήν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἄλλης εἰδικῆς διατάξεως προβλεπούσης τήν ἀπαλλοτρίωσιν καί τοῦ ὑπολοίπου.

2. Ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἀποτελούσης νόμιμον τίτλον πρός μεταγραφήν ἐπί καταβολῇ τοῦ τιμήματος τοῦ παραχωρουμένου μεριδίου. Τό τίμημα ὁρίζεται ὑπό τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3 κατά τά ἐν ἄρθρῳ 6 ὁριζόμενα, ἡ ἐξόφλησις δέ αὐτοῦ δύναται νά προβλέπεται καί εἰς ἴσας ἑξαμηνιαίας ἀτόκους δόσεις μέχρις ἓξ τό πολύ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ, ταύτῃ περιπτώσει ἡ μεταβίβασις τοῦ μεριδίου συντελεῖται ἀπό τῆς ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ τιμήματος.

3. Ματαιουμένης τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἀνωτέρω μεριδίου, ἢ ἐάν τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τῶν πεντήκοντα ἐπί τοῖς ἑκατόν (50%) καί ἄνω τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως περί ἧς πρόκειται, δέν συντρέχει δέ περίπτωσις ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὑπολοίπου κατά τά εἰς τήν παράγραφον 1 ἀναφερόμενα, ἐνεργεῖται αὐτουσία διανομή, ἀποχωριζομένου τμήματος

τοῦ ἐπικοίνου ἴσου κατ' ἀξίαν πρὸς τὸ ἰδανικὸν μερίδιον τοῦ Δημοσίου, τοῦ ὑπολοίπου παραμένοντος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ἢ τῶν συγκυρίων (φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων). Ὑπαρχόντων πλειόνων συγκυρίων ἡ μεταξύ των συγκυριότης ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου διατηρεῖται προσαυξανομένου ἀναλόγως τοῦ ἰδανικοῦ μεριδίου ἑκάστου ἐπὶ τούτου. Ἐφ' ὅσον οἱ συγκύριοι συναινοῦν ἡ διανομὴ γίνεται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς, διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τῶν συγκυρίων καὶ νομίμως μεταγραφομένης, τοῦ δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτουμένου. Ἐφ' ὅσον οἱ συγκύριοι δὲν συναινοῦν, ἢ δὲν ἀποδέχονται τὴν γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν θέσιν ἢ τὰ ὅρια τοῦ ἀποχωριζομένου τμήματος, ἢ δὲν προσέλθουν πρὸς ὑπογραφὴν τῆς πράξεως διανομῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σχετικῆς προσκλήσεως, τὸ Δημόσιον δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς τὴν διανομήν.

4. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διανομὴ ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου εἶναι μικρότερον τοῦ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%), πρόκειται ὅμως περὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως συνεχομένης μετὰ δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐπὶ τῷ τέλει ἀποχωρισμοῦ τοῦ ἀναλόγου πρὸς τὸ ρηθὲν μερίδιο τμήματος καὶ προσθήκης αὐτοῦ εἰς τὸ συνεχόμενον δημόσιον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν. Ἐὰν ὅμως ἡ διανομὴ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν προσθήκην τοῦ ἀποχωριζομένου τμήματος εἰς παρακείμενον δημόσιον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, τὸ δὲ ἀποχωριζόμενον τμῆμα, ἢ τμήματα ἐκ παρακειμένων ἰδιοκτησιῶν, δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ἑκατὸν στρέμματα ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου πωληθῇ κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 2 ὁριζόμενα ἢ ὅπως τὸ Δημόσιον ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς τὴν πώλησιν τοῦ ἐπικοίνου καὶ διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

5. Τὰ τῆς διαδικασίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων, ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ διενέργειαν τῶν παραχωρήσεων ἢ πρὸς διενέργειαν τῆς ἑκουσίας διανομῆς, τὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν παραχωρητηρίων, ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 64.

Ρητινευόμενα δάση.

1. Παραχωρήσεις ρητινευομένων δασῶν γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 17/18.10.1923 «περὶ παραχωρήσεως τῆς κυριότητος δασῶν ρητινευομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν», τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. τῆς 1/13.12.1923 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. τῆς 17.10.1923 κ.λ.π.» καὶ τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Ν.Δ. 2501/1953 «περὶ τροποποιήσεως κ.λ.π. τῶν περὶ δασῶν νόμων» ἀναγνωρίζονται ὡς παραχωρήσεις τῶν δασῶν τούτων γενόμεναι κατὰ πλήρη κυριότητα καὶ ἄνευ ὅρου τινός, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου ἐκδιδομένης ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς αἰτήσεως τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ ἀρχικὴ παραχώρησις, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουν καὶ οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, οἱ προικολῆπται καὶ οἱ εἰδικοὶ διάδοχοι τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ ἀρχικὴ παραχώρησις, ἐὰν τυγχάνουν σύζυγοι ἢ κατιόντες ἢ συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ, μετεβιβάσθησαν δὲ εἰς αὐτοὺς τὰ ὡς ἄνω δάση μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ λοιποὶ εἰδικοὶ διάδοχοι τῶν ἄνω προσώπων ἐφ' ὅσον συνεφώνησαν τὴν ἀγορὰν τῶν τοιούτων δασῶν συνάψαντες μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1967 ὁριστικὸν συμβόλαιον.

Ἐξαιρετικῶς τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐφ' ὅσον συνῆψαν συμβολαιογραφικὸν προσύμφωνον καὶ κατέβαλον τὸ 50% τοῦ προσυμφωνηθέντος τιμήματος μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας, τῆς καταβολῆς ταύτης ἀποδεικνυομένης δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας ἢ διὰ τῶν οἰκείων ἐκθέσεων ἐλέγχου τῶν κρατικῶν ὀργάνων, τῶν ἀσκούντων τὴν κατὰ νόμον ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν.

Οἱ ὡς ἄνω οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν δύνανται νὰ μεταβιβάσουν εἰς ἕκαστον τῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1978 ἐγγεγραμμένων μελῶν των πλείονα τῶν δύο οἰκοπέδων, εἰς ἕκαστον δὲ τῶν ἔκτοτε ἐγγραφέντων ἢ ἐγγραφησομένων μελῶν των πλείονα τοῦ ἑνὸς οἰκόπεδα προερχόμενα ἐκ τῶν τοιούτων ἐκτάσεων.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τυχὸν γενόμεναι ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακλήσεις τῶν ἀρχικῶν παραχωρητηρίων δὲν ἐμποδίζουν τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναγνώρισιν, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ ἀρχικὴ παραχώρησις ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Ἡ αἴτησις συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ παραχωρητηρίου ἢ κεκυρωμένου ἀντιγράφου αὐτοῦ καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων τῶν ἐν τῷ μεταξὺ γενομένων μεταβιβάσεων, ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Δασάρχην. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμίας ἐνεργεῖται δι' ἑκάστην περιοχὴν χαρτογράφησις πρὸς καθορισμὸν τῶν ὁρίων ἑκάστου τεμαχίου, καὶ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν ἀρχικὴν παραχώρησιν, ἂν δὲ τὰ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ αἴτησις δάσος ἢ δασοτεμάχιον συνορεύουν πρὸς δημόσιον δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἐνεργεῖται καὶ ἀποτερματισμὸς καὶ ὁριοθέτησις τῶν τελευταίων. Εἰς ἃς περιπτώσεις διαπιστωθῇ ἐμβαδὸν μεῖζον τοῦ ἐν τῷ ἀρχικῷ παραχωρητηρίῳ ἀναγραφομένου τὸ ἐπὶ πλέον τμῆμα περιέρχεται εἰς τὸ δημόσιον.

3. Αἱ ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ κτηματικῶν σχεδιαγραμμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς ἕκαστον δάσος ἢ δασοτεμάχιον, ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δασάρχου μετὰ σχετικῆς προτάσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3 τοῦ παρόντος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὁποίας ἐκδίδεται ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου ἥτις μεταγράφεται νομίμως. Τυχὸν διαπιστουμένη αὐθαίρετος μεταβολὴ τῆς χρήσεως τοῦ παραχωρηθέντος δάσους ἢ δασοτεμαχίου δι' ὁλικῆς ἢ οὐσιώδους μερικῆς ἀποψιλώσεως αὐτοῦ, συνεπάγεται τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ὡς εἴρηται δάσους ἢ δασοτεμαχίου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἀποκαταστάσεως τοῦ δασικοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, τοῦ σκοποῦ τούτου θεωρουμένου ὡς δημοσίας ὠφελείας, τοῦτο δὲ ἐὰν ἤδη δὲν ἔχει χωρήσει ἀνάκλησις τοῦ ἀρχικοῦ παραχωρητηρίου.

4. Τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν παραχωρούμενα δάση δύνανται νὰ μεταβάλουν τὴν κατὰ τὸν προορισμὸν χρῆσιν των μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ 6ου κεφαλαίου τοῦ παρόντος νόμου.

Μέχρι τῆς τυχὸν ἐνεργουμένης τοιαύτης μεταβολῆς τὰ ἐν λόγῳ δάση ἢ δασοτεμάχια βαρύνονται διὰ τυχὸν ὑφισταμένης δουλείας βοσκῆς ὑπὲρ τῆς ὁλότητος τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἰς ἣν εὑρίσκονται, τῆς βοσκῆς ταύτης ἐνεργουμένης κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῆς δασικῆς νομοθεσίας. Μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς χρήσεως ἡ δουλεία αὕτη καταργεῖται καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῆς ἐκτάσεως ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσουν διὰ τὴν τοιαύτην κατάργησιν τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα.

5. Ἐὰν τὰ παραχωρηθέντα κατὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις δάση ἢ δασοτεμάχια περιλαμβάνονται ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν ἢ ἔχουν προστατευτικὸν χαρακτῆρα ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διατάξεις, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἐν προκειμένῳ τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Οἱ μὴ λαβόντες παραχωρητήρια κατὰ τὸ παρελθόν, πληροῦντες ὅμως τοὺς οὐσιαστικοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τῶν ἐν παραγράφῳ 1 διατάξεων καὶ ἀσκοῦντες τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 2501/53 δικαιοῦνται, ὅπως δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ζητήσουν τὴν εἰς αὐτοὺς παραχώρησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ρητινευομένων δασῶν ἢ δασοτεμαχίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος

ἄρθρου. Τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα ἔχουν καὶ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα πρόσωπα.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ περιπτώσεων καθ' ἃς τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν ἀνάκλησιν γενομένων ἀρχικῶν παραχωρήσεων δασῶν πρὸς ἰδιώτας, παρεχώρησεν νομίμως ἐκ νέου τὰ αὐτὰ δάση εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ κοινωφελῆ ἱδρύματα, μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου 1975.

Ἄρθρον 65.

Εἰδικὴ ἀναγνώρισις κατατμήσεων.

1. Κατατμήσεις ἐπὶ δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ἐπελθοῦσαι κατὰ τοὺς ἀναδασμοὺς εἰς τὰς κτηματικὰς περιοχὰς Μαντουδίου, Τσούκας, Καλυβίων - Σπαθαρίου, Σπαθαρίου, Ἁγίας Ἄννης, Κεράμειας, Μονοκαρυᾶς, Ἄνω Πισσῶνος, Κάτω Πισσῶνος, Στράφων, Γαλατσῶνος καὶ Στροφυλιᾶς τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι ἀπὸ τῆς περατώσεως τῶν ἀναδασμῶν τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 821/1948 «περὶ ἀναδιανομῆς ἀγροτικῶν κτημάτων» κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1110/1949. Τὰ διὰ τοῦ ἀναδασμοῦ διαμορφωθέντα δασοτεμάχια θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦν κεχωρισμένα τμήματα τελοῦντα ὑπὸ ἑνιαίαν δασικὴν διαχείρισιν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διαχειρίσεως μὴ δημοσίων δασῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς περὶ ἀναδασμοῦ νομοθεσίας, γενομένη ἀναγνώρισις δικαιωμάτων κυριότητος ἐπὶ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν ἀνωτέρω περιοχῶν ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς κτηματολογικοὺς πίνακας ἀναδασμοῦ ἐγγεγραμμένων ὡς δικαιούχων, θεωρεῖται ὡς ὑποκαταστήσασα τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δασικῆς νομοθεσίας ἀναγνώρισιν ἰδιοκτησίας.

3. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 216 τοῦ Ν. 4173/1929 χορηγηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπ' ἀριθ. 30039/5.6.46 ἄδεια διανομῆς τοῦ συνιδιοκτήτου δάσους τῆς περιοχῆς Ἀχλαδίου Εὐβοίας θεωρεῖται ἀναγνωρίσασα κεχωρισμένα δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν διανεμηθέντων δασοτεμαχίων.

4. Ἅπαντες οἱ περιορισμοί, οἱ προβλεπόμενοι ἀπὸ τὰς σχετικὰς περὶ μὴ δημοσίων δασῶν διατάξεις τῆς δασικῆς νομοθεσίας, ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δασοτεμαχίων.

Ἄρθρον 66.

Καστανοτεμάχια.

1. Ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν
ἐκτάσεων, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παρ. 1
καὶ τῶν περιπτώσεων α', β' καὶ ζ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4
τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων φύονται, ἐν μείξει ἢ μὴ μετ'
ἄλλων δασοπονικῶν εἰδῶν, ἐξημερωμέναι ἢ μὴ καστανέαι, τῶν
ὁποίων ὁ ἀριθμὸς κατὰ στρέμμα εἶναι μείζων τῶν ὀκτώ, δύναν-
ται νὰ παραχωρηθοῦν κατὰ κυριότητα ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ
σκοπῷ δενδροκομικῆς καὶ μόνον ἐκμεταλλεύσεως εἰς τοὺς κατέ-
χοντας ταύτας. Τὸ οὕτως ἀποκτώμενον δικαίωμα κυριότητος
μεταβιβάζεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν καθολικῶν διαδόχων συνεχί-
ζοντας τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, μόνον εἰς
μονίμους κατοίκους τῆς Κοινότητος, ὄντας καὶ καλλιεργη-
τάς. Ὁ πρὸς ὃν ἡ τοιαύτη παραχώρησις ὑποχρεοῦται ὅπως
προβῇ εἰς ἐμβολιασμούς, καθαρισμὸν τῆς ἀγρίας βλαστήσεως,
φυτεύσεις καὶ εἰς ἐκμετάλλευσιν τῶν καστανοδένδρων συμφώ-
νως πρὸς μελέτην ἐγκρινομένην ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ κα-
τὰ τὰς ὁδηγίας ταύτης. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δύναται ὁ
πρὸς ὃν ἡ τοιαύτη παραχώρησις νὰ ἐνεργῇ φύτευσιν καὶ συγκα-
καλλιέργειαν ἑτέρων ἡμέρων καὶ ἀγρίων δένδρων ἢ καὶ γεωρ-
γικῶν φυτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν παραβλάπτεται ἡ δενδροκομικὴ δι'
ἐμβολιασμένων καστανεῶν ἐκμετάλλευσις. Ἡ ὡς ἄνω παρα-
χώρησις γίνεται ἄνευ ἀνταλλάγματος καὶ δὲν δύναται νὰ ἀφο-
ρᾷ εἰς περισσότερα τῶν τεσσαράκοντα στρεμμάτων δι' ἕκαστον
δικαιοῦχον. Τὰ τῆς διαδικασίας παραχωρήσεως, τῆς ἐκπτώ-
σεως τοῦ παραχωρησιούχου λόγῳ μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων
τῆς παραχωρήσεως καὶ πάντα τὰ λοιπὰ θέματα, θὰ καθορι-
σθοῦν διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει
τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύνανται νὰ παραχωρηθοῦν μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων φύονται ἐμβολιασμέναι ἢ μὴ καστανέαι ἢ ἄλλα ὀπωροφόρα ἢ καρποφόρα δένδρα. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας ὁρίζονται τὰ τῆς διαδικασίας ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων, τὰ τῆς καταβολῆς ἀποζημιώσεως χρήσεως πρὸς τοὺς δήμους ἢ τὰς κοινότητας ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 67.

Δασωθέντες ἀγροί.

1. Ἀγροὶ κείμενοι ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξαιρουμένων τῶν κατηγοριῶν τῆς παρ. 1 ἐδάφ. α' καὶ β' καὶ τῶν κατηγοριῶν α' ἕως καὶ στ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποβαλόντες τὸν ὃν ἐκέκτηντο πρότερον ἀγροτικὸν χαρακτῆρα, λόγῳ φυσικῆς δασώσεως αὐτῶν ἐπελθούσης συνεπείᾳ τῆς μὴ καλλιεργείας των ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐφεξῆς, ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ὅτι δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Εἰδικῶς διὰ τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδαφ. ζ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει διὰ δασωθέντας ἀγροὺς μέχρις ἐκτάσεως ἑπτὰ (7) στρεμμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἀεροφωτογραφίας λήψεως τοῦ ἔτους 1945 προκύπτει ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ ἔκτασις ἦτο ἀγρὸς τὴν δὲ ἀναγνώρισιν αἰτεῖται ὁ κατὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940 διεκδικῶν δικαίωμα κυριότητος κάτοχος τῶν ἀγρῶν τούτων. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουν καὶ οἱ καθολικοὶ διάδοχοι τοῦ ἀνωτέρω κατόχου, οἱ προικολῆπται καὶ οἱ εἰδικοὶ διάδοχοι τούτου, ἐὰν τυγχάνουν σύζυγοι, κατιόντες ἢ συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται εἴτε πρωτοβουλίᾳ τῆς δασικῆς ἀρχῆς εἴτε κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως πρὸς τὴν τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, ὑποβαλλομένης ὑπὸ τοῦ διεκδικοῦντος δικαίωμα κυριότητος καὶ συνοδευομένης μὲ ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα κατοχῆς καὶ κυριότητος, ὡς καὶ μὲ ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ Ν.Δ. 105/69 περὶ τῆς κατοχῆς καὶ καλλιεργείας τῆς διεκδικουμένης ἐκτάσεως πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

2. Ἡ αἴτησις ἐξετάζεται ὑπὸ Δασολόγου Δημοσίου ὑπαλλήλου, δι' αὐτοψίας, ἐφαρμογῆς τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς κατοχῆς στοιχείων, ἐκτιμήσεως τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων προδήλων τεκμηρίων καλλιεργείας, ἤτοι βαθμίδων, ὀπωροφόρων δένδρων, ἰχνῶν ἀρόσεως, διαφορῶν εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς βλαστήσεως ἐν σχέσει μὲ τὰς γειτονικὰς ἐκτάσεις, λιθοσωρῶν, ὁροσήμων, περιφράξεων, παλαιῶν κτισμάτων ἢ ἐρειπίων ὡς καὶ διὰ λήψεως ἐνόρκων μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἐν περιπτώσει δὲ ἀμφιβολιῶν καὶ δι' ἑρμηνείας τῆς οἰκείας ἀεροφωτογραφίας λήψεως ἔτους 1945, συντάσσεται δὲ ἔκθεσις μετὰ διαγράμματος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαραιτήτως διατυποῦται πρότασις περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τοῦ αἰτήματος, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται μέσῳ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως Δασῶν εἰς τὸν Νομάρχην.

3. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου εἶναι ἀπορριπτική, ὁ αἰτῶν δικαιοῦται νὰ προσφύγει, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3 τοῦ παρόντος. Ὡσαύτως, ἐὰν ὁ Νομάρχης διαφωνεῖ πρὸς τὴν εἰσήγησιν δύναται νὰ παραπέμψει τὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπιτροπήν.

4. Πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς ἢ ἄρνησις τῶν δασικῶν ἀρχῶν πρὸς χορήγησιν τῶν ἀναγκαίων ἀδειῶν ὑλοτομίας ἢ ἄλλης καρπώσεως τῶν ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος, ἀκυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Ἡ προσβολὴ τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς ἀρνήσεως χωρεῖ ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ὑλοτομίας κλπ. αἰτήσεως.

Ἐξαιρετικῶς ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποβάλουν τὴν ἐν παρ.

1 ἀναφερομένην αἴτησιν ἔστω καὶ ἐὰν τὰ ἐκδοθέντα κατ' αὐτῶν ἢ τῶν δικαιοπαρόχων των πρωτόκολλα κατέστησαν τελεσίδικα.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3 τοῦ παρόντος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης.

5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Νομάρχου καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3 δὲν ἐμποδίζουν τοὺς προβάλλοντας δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου. νὰ προσφύγουν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον 68.

Παραβάσεις ἀναφερόμεναι εἰς τά προστατευτικά μέτρα.

1. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται: α) ὁ καθ οἱονδήποτε τρόπον παρεμποδίζων τήν κατά τά ἄρθρα 11 καί 12 φωτογράφησιν ἤ χαρτογράφησιν δασῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων, β) ὁ καθ' οἱονδήποτε τρόπον βλάπτων ἤ καταστρέφων τά ὑπό τοῦ ἄρθρου 16 προβλεπόμενα προστατευτικά ἔργα ἤ ἄλλως πως παρακωλύων τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως, γ) ὁ βλάπτων, καταστρέφων ἤ μετακινῶν τάς ὑπό τοῦ ἄρθρου 20 προβλεπομένας πινακίδας, δ) οἱ διοικοῦντες τούς κατ' ἄρθρον 22 ἀναγκαστικούς συνεταιρισμούς, οἵτινες δέν ἐκπληροῦν τάς ὑπὸ τῆς παρ. 2 στοιχ. α', β', γ' καὶ δ' τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις.

2. Ἡ ἐξ ἀμελείας τέλεσις τινὸς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ πράξεων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἕξ (6) μηνῶν.

Ἄρθρον 69.

Παραβάσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν πυρκαϊῶν.

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος νόμου τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἐὰν δὲ αἱ παραβάσεις ἐγένοντο ἐντὸς περιοχῆς χαρακτηρισθείσης ὡς ἐπικινδύνου κατ' ἄρθρον 25 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἕξ μηνῶν. Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἔσχον ὡς ἐπακόλουθον πυρκαϊὰν εἰς δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἐπιβάλλεται φυλάκισις τουλάχιστον δύο ἐτῶν.

2. Ὅστις παραμελεῖ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ὑποχρέωσιν ἐποπτείας ἀνηλίκου νεωτέρου τῶν 17 ἐτῶν ἢ προσώπου ἀκαταλογίστου ἢ ἠλαττωμένης πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητος τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἐὰν ἐκ τῆς παραμελήσεως ταύτης τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ πρόσωπον προεκάλεσε πυρκαϊὰν εἰς δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται καὶ οἱ ἀπασχολοῦντες προσωπικὸν εἰς ἐργασίας ἐκτελουμένας ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον τὰ προσήκοντα μέτρα ἐποπτείας καὶ ὀργανώσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ἐὰν ἐκ τῆς τοιαύτης παραμελήσεως προεκλήθη πυρκαϊὰ εἰς δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν.

3. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 23 παρ. 1 στοιχ. δ' ὡς καὶ ἐκείνων, κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων οὗτοι ἐνεργοῦν, δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ δήμευσις τῶν προϊόντων τῶν καμίνων, ὡς καὶ τῶν ἐργαλείων, μηχανημάτων, πρώτων ὑλῶν καὶ προϊόντων τοῦ ἐργαστηρίου ἢ τεχνικοῦ συγκροτήματος. Ἐπίσης δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἡ ἄδεια λειτουργίας τοῦ κατὰ παράβασιν αὐτῆς λειτουργοῦντος ἐργαστηρίου ἢ τεχνικοῦ συγκροτήματος.

4. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 24 παρ. 1 καὶ 3 ἐδαφ. α' ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων, ὁ προϊστάμενος τοῦ οἰκείου τμήματος γραμμῆς ἢ μηχανοστασίου τῶν σιδηροδρόμων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν. ἐὰν δὲ αἱ παραβάσεις αὗται ἔσχον ὡς ἐπακόλουθον πυρκαϊὰν εἰς δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ἐτῶν.

5. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 24 παρ. 3 ἐδαφ. β' ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων, ὁ ἁρμόδιος διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου διευθυντὴς ὡς καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, τῶν σταθμῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων καὶ σταθμῶν διοδίων ἐθνικῶν ὁδῶν τιμωροῦνται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται ἐπίσης οἱ πρόεδροι τῶν ΚΤΕΛ καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν λεωφορείων δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς χρήσεως καθὼς καὶ ὁ ἁρμόδιος διευθυντὴς τῶν σιδηροδρόμων ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 24 ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων.

6. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς διὰ τῶν ἐν ἄρθροις 24 παρ. 4 καὶ 48 παρ. 4 προβλεπομένων πράξεων τοῦ Νομάρχου ὑποχρεώσεις τιμωροῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 458 Π.Κ.

7. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 29 παρ. 1 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ὑπάλληλοι ἢ ὄργανα τῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου προβλεπομένων ἀρχῶν, μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὰ ὑποχρέωσιν, διαπράττουν παράβασιν καθήκοντος, τιμωρουμένην μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 259 Π. Κ.

8. Ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς κατ' ἄρθρον 31 παρ. 2 καταλόγους, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται ὡσαύτως δήμαρχοι ἢ πρόεδροι κοινοτήτων μὴ συντάσσοντες τοὺς κατ' ἄρθρον 31 παρ. 2 προβλεπομένους καταλόγους.

9. Οἱ. κατ' ἄρθρον 34 παρ. 1 ὁριζόμενοι πρὸς φύλαξιν ἐκτάσεως εἰς ἣν ἐξερράγη πυρκαϊά. ἀπομακρυνόμενοι ἀδικαιολογήτως ἀπὸ ταύτης τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἕξ μηνῶν.

10. Οἱ παραβάται τῶν κατ' ἄρθρον 36 ἐκδιδομένων κανονισμῶν τιμωροῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 458 Π.Κ., ἐὰν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως.

Ἄρθρον 70.

Παραβάσεις ὑποχρεώσεων σχετικῶν πρὸς ἀναδασώσεις.

1. Ὁ ἐκχερσῶν ἢ γεωργικῶς καλλιεργῶν ἔκτασιν κηρυχθεῖσαν ὡς ἀναδασωτέαν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωροῦνται καὶ ἐκεῖνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐτελέσθησαν αἱ ἐν λόγῳ παραβάσεις. Ὁ ἀσκῶν βοσκὴν ἐντὸς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως καὶ ὁ μὴ λαμβάνων τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τὴν μὴ εἴσοδον τῶν ζώων ὧν ἔχει τὴν φύλαξιν ἐντὸς τοιαύτης ἐκτάσεως. ὡς καὶ ὁ ἐπιτρέπων τὴν βοσκὴν εἰς τρίτους τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

2. Ὁ βλάπτων ἢ καταστρέφων δασικὰς φυτείας, φυτώρια ὡς καὶ πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεις καὶ ἐργαλεῖα, χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ἀναδάσωσιν περιοχῆς κηρυχθείσης ἀναδασωτέας καὶ ἐν γένει ὁ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παρεμποδίζων τὴν ἀναδάσωσιν τοιαύτης ἐκτάσεως, ἰδίᾳ διὰ τῆς παρακωλύσεως τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν κατ' ἐντολὴν ταύτης ἐργαζομένων. τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 71.

Ἀνεπίτρεπτος μεταβολὴ χρήσεως.

1. Ὅστις, ἐντὸς δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἄνευ δικαιώματος ἢ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἐξαιρέσεων ἀνεγείρει οἱονδήποτε κτίσμα ἢ πραγματοποιεῖ οἱασδήποτε φύσεως ἐγκατάστασιν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς δήμευσις τῶν προϊόντων τῶν ὡς ἄνω ἀξιοποίνων πράξεων ὡς καὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν ἢ ἦσαν προωρισμένα πρὸς τέλεσιν αὐτῶν. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ διατάσσει καί, ἐν ἀρνήσει τοῦ ὑποχρέου, ἐκτελεῖ ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως τὴν κατεδάφισιν τῶν κτισμάτων.

3. Ὁ παρανόμως ἐκχερσῶν δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν, ὁ καλλιεργῶν ἔκτασιν ἐκχερσωθεῖσαν παρανόμως ἢ παραβλάπτων καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν κατὰ προορισμὸν χρῆσιν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὡς καὶ ὁ ἐνεργῶν ἐπὶ τοιαύτης ἐκχερσωθείσης ἐκτάσεως πράξεις διακατοχῆς τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωροῦνται καὶ ἐκεῖνοι κατ' ἐντολὴν ἢ παρότρυνσιν ἢ οἱανδήποτε ὑποβοήθησιν τῶν ὁποίων ἐτελέσθησαν αἱ ἐν λόγῳ παραβάσεις. Κατὰ τῶν παραβατῶν ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς δήμευσις τῶν προϊόντων τῶν ὡς ἄνω ἀξιοποίνων πράξεων, ὡς καὶ τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν ἢ ἦσαν προωρισμένα πρὸς τέλεσιν αὐτῶν.

4. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβάλλεται ὁπωσδήποτε καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000).

5. Ἐκτελεσταὶ ἔργων διανοίξεως ὁδῶν μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς κατ' ἄρθρον 48 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τιμωροῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 458 Π.Κ.

6. Οἱ παραβαίνοντες τοὺς ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κατ' ἄρθρον 52 παρ. 4 ἐγκρινομένους κανονισμοὺς τιμωροῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 458 Π.Κ.

7. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 51 παρ. 3 καὶ 57 παρ. 4 καὶ τὰς κατ' ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 200.000 μέχρις 10.000.000 δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 72.

Δικαίωμα προτιμήσεως.

1. Προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων πέραν τῶν πεντήκοντα (50) στρεμμάτων, τῶν ὁποίων οἱ ἰδιοκτῆται ἐπιθυμοῦν νὰ μεταβιβάσουν ταῦτα πρὸς τρίτους διὰ πωλήσεως, τὸ Δημόσιον κέκτηται δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ ἴσοις ὅροις διὰ τὴν ἀγορὰν αὐτῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑφίσταται καὶ ὡς πρὸς ἰδανικὰ μερίδια τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων τὰ ὁποῖα πωλοῦνται ὡς τοιαῦτα. Τὸ δικαίωμα προτιμήσεως δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἐπὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων αἱ ὁποῖαι ὑπήχθησαν εἰς οἰκιστικὴν περιοχὴν ἢ ἀπετέλεσαν τοιαύτην περιοχὴν ἢ ἐπὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκόντων εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν ἐπὶ μέρους δασοτεμαχίων εἰς τὰ μέλη των, ἐκτὸς ἂν συντρέχει περίπτωσις ἀσκήσεως αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας.

2. Πᾶς ἰδιοκτήτης δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως προτιθέμενος νὰ πωλήσῃ τοῦτο ἢ ταύτην πρὸς οἱονδήποτε τρίτον ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν τοιαύτην πρόθεσίν του πρὸς τὸν οἰκεῖον δασάρχην δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του περιεχούσης συνοπτικὴν περιγραφὴν τοῦ πρὸς πώλησιν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως μετὰ μνείας τῶν τίτλων κτήσεως αὐτοῦ ἢ τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας του, τῶν στοιχείων τοῦ ὑποψηφίου ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ τιμήματος εἰς ὃ συνεφωνήθη νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ πώλησις. Ὁ δασάρχης διαβιβάζει ἀμελλητὶ τὴν δήλωσιν πρὸς τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον Δασῶν, τὸ ὁποῖον, διαπιστοῦν τὴν ὕπαρξιν τίτλων ἢ ἀποφάσεων ἀναγνωριστικῶν τῆς κυριότητος καὶ κρῖνον περὶ τοῦ εὐλόγου τοῦ ζητουμένου τιμήματος, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης ἀσκήσεως ἢ μὴ τοῦ δικαιώματος προτιμήσεως εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν. Ἐὰν οἱ προσκομιζόμενοι τίτλοι ἢ ἀποδεικτικὰ τῆς κυριότητος στοιχεῖα κρίνονται μὴ ἐπαρκῆ ἢ δὲν ἀναφέρονται εἰς τὸ πρὸς πώλησιν ἀκίνητον, τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον δασῶν παραπέμπει τὸ θέμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς κυριότητος εἰς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, ἐπιλαμβανόμενον καὶ ἀποφαινόμενον ἐπὶ τούτου κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν. Ἡ τοιαύτη παραπομπὴ γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ὑποβαλόντα τὴν δήλωσιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ. Ἐκδοθείσης θετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τελευταίου τούτου συμβουλίου καὶ γενομένης ταύτης ἀποδεκτῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀκολουθοῦνται τὰ ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

3. Ἐφ' ὅσον τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἤθελε ἀποφανθῆ ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως εἰς τὴν προσφερομένην τιμήν, ὁ δηλῶν καλεῖται δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Νομάρχου ἐπιδιδομένης εἰς αὐτὸν ἢ τὸν ἐν τῇ δηλώσει ὁριζόμενον ἀντίκλητον τὸ βραδύτερον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεώς του, ὅπως προσέλθῃ ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἐν καθοριζομένῃ ἐν τῇ προσκλήσει ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου ἐπὶ τῇ εἰς αὐτὸν καταβολῇ τοῦ δηλωθέντος τιμήματος. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένη ἡμέρα ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου δὲν δύναται νὰ ἀπέχῃ πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαληφθείσης μηνιαίας προθεσμίας. Ἡ ὡς ἄνω μηνιαία προθεσμία παρεκτείνεται κατὰ τρεῖς εἰσέτι μῆνας ἐν περιπτώσει παραπομπῆς τοῦ θέματος τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὸ Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

4. Ἐὰν τὸ Δημόσιον δὲν ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἢ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι τοῦ ἑνὸς ἢ τεσσάρων μηνῶν κατὰ τὰ προβλεπόμενα εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους, ὁ δηλῶν δικαιοῦται νὰ χωρήσῃ ἐλευθέρως εἰς τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως πωλήσεως τοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως πρὸς τὸν γνωστοποιηθέντα ὑποψήφιον ἀγοραστὴν ἢ καὶ ἕτερον ἀντὶ τοῦ δηλωθέντος τιμήματος ἢ μεγαλυτέρου. Τὴν εὐχέρειαν ταύτην κέκτηται ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν περιελεύσεως τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 δηλώσεώς του.

5. Πᾶσα αἰτίᾳ πωλήσεως μεταβίβασις τῆς κυριότητος ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἄνευ προηγουμένης τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ ἡ μεταβίβασις ἀντὶ τιμήματος μικροτέρου τοῦ περιλαμβανομένου εἰς τὴν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς ἀκύρωσιν κηρυσσομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τόπον ἁρμοδίου πρωτοδικείου κατόπιν ἀγωγῆς τοῦ Δημοσίου ἐγειρομένης ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν πωλήσεως δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὁ συντάσσων τὸ συμβόλαιον ὑποχρεοῦται νὰ ἐρευνήσῃ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ νὰ κάμῃ σχετικὴν μνείαν εἰς τὸ συμβόλαιον, ὡς καὶ νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφον τούτου ἀμελλητὶ εἰς τὸν οἰκεῖον δασάρχην.

6. Οἱ συμβαλλόμενοι καὶ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, διώκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

7. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας καθορίζεται εἰς τὰς λεπτομερείας αὐτῆς ἡ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου διαδικασία καὶ εἰδικώτερον ὁ τύπος τῆς ὑποβλητέας ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ δηλώσεως, ὡς καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν προσκλήσεως, τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν τίτλων καὶ τῆς ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἀδιαμφισβητήτων τίτλων παραπομπῆς τοῦ θέματος τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, τὰ τοῦ τρόπου καταβολῆς τοῦ τιμήματος εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 73.

Ἀποτερματισμὸς καὶ ὁροθέτησις δημοσίων δασῶν.

1. Ἐφ' ὅσον εἰς περιοχήν τινα δὲν ὑφίσταται κτηματολόγιον ἢ δὲν ἔχει ἐνεργηθῆ κτηματογράφησις τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ Δημόσιον προβαίνῃ εἰς τὸν ἀποτερματισμὸν καὶ ὁροθέτησιν τῶν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐν σχέσει πρὸς ἰδιωτικὰ δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις ἢ ἄλλα ἰδιωτικὰ ἀκίνητα (ἐξωτερικὸς ἀποτερματισμὸς) ἢ πρὸς ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ μὴ ἔχοντα τὸν χαρακτῆρα τοῦ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως (ἐσωτερικὸς ἀποτερματισμός). Ὁ ἀποτερματισμὸς καὶ ἡ ὁροθέτησις ἐνεργοῦνται παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ δασάρχου ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου καὶ ἑνὸς τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τῆς νομαρχίας, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν τῶν ὁμόρων δασῶν ἢ ἄλλων ἀκινήτων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσομένου σχετικοῦ πρωτοκόλλου ἀποτερματισμοῦ καὶ ὁροθετήσεως. Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ ὁροθέτησις τῶν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐν σχέσει πρὸς τὰ διαχειριζόμενα ὡς διακατεχόμενα δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, συντασσομένου παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς πρωτοκόλλου προσωρινῆς ὁροθετήσεως. Ἡ τοιαύτη ὁροθέτησις οὐδαμῶς ἐπηρεάζει τὰ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐκτάσεων δικαιώματα κυριότητος τοῦ Δημοσίου.

2. Τὸ πρωτόκολλον κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ δασάρχου ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτερματισμοῦ καὶ ὁροθετήσεως. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3. ἀποφαινομένης ὁριστικῶς περὶ τοῦ ἀποτερματισμοῦ καὶ τοποθετήσεως τῶν ὁροσήμων. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ἀντὶ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν, ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιοχῆς. Τυχὸν ἀμφισβήτησις περὶ τῶν ὁρίων δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ἀποτερματισθέντος καὶ ὁροθετηθέντος κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἀποφαινομένου ἐπὶ τῇ ἀγωγῇ τινὸς τῶν ἐνδιαφερομένων ἀσκουμένῃ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ ἀποτερματισμοῦ. Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, τῆς ἀποφάσεώς του ὑποκειμένης μόνον εἰς ἔφεσιν.

3. Ἡ δαπάνη τοῦ ἀποτερματισμοῦ καὶ τῆς ὁροθετήσεως πλὴν τῶν διακατεχομένων βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ Δημόσιον καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τοὺς ὁμόρους ἰδιοκτήτας ἀναλόγως τοῦ ἀναπτύγματος τῶν ὁρίων ἑκάστης ὁμόρου ἰδιοκτησίας. Περὶ τῆς ἀναλογούσης εἰς ἕκαστον δαπάνης συντάσσεται εἰδικὴ πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 1. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὁμόρου ἰδιοκτήτου νὰ καταβάλῃ τὴν βαρύνουσαν αὐτὸν δαπάνην αὕτη εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

4. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καθορίζονται αἱ διαδικασίαι καὶ οἱ εἰδικώτεροι ὅροι τοῦ ἀποτερματισμοῦ καὶ ὁροθετήσεως τῶν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, τὰ τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῆς δαπάνης, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κτήματα τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν ὡς δάσος εἰς κοινότητας πρὸ τοῦ ἔτους 1940, ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε κατόχους των μέχρις ἐκτάσεως τριάκοντα (30) στρεμμάτων κατὰ κάτοχον.

Ὡς συνεριακὸν καθεστὼς μεταξὺ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων ἀναγνωρίζεται ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συχναὶ καὶ ἐπανειλημμέναι διαχειριστικαὶ πράξεις διὰ μακρᾶς καὶ ἀδιακόπου ἀσκήσεως καθιέρωσαν. Ἐκτάσεις δενδροκομικῶς καλλιεργούμεναι ὡσαύτως πρὸ τοῦ 1940 καὶ εὑρισκόμεναι ἐντὸς Δημοσίου δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς τοὺς κατόχους των μέχρις ἐκτάσεως τριάκοντα (30) στρεμμάτων κατὰ κάτοχον.

Ἄρθρον 74.

Διάθεσις χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν.

1. Δημόσια χορτολιβαδικὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα δὲν περιλαμβάνονται ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν μετὰ τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἑνιαῖον σύνολον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 3 προβλεπόμενα, οὐδὲ κηρύσσονται ἕνεκα τοῦ προστατευτικοῦ αὐτῶν χαρακτῆρος ἢ ἐξ ἄλλου λόγου δασωτέα κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 1 ἕως καὶ 3 ὁριζόμενα, ἀφοῦ χαρτογραφηθοῦν περιέρχονται, ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως καὶ διατίθενται πρὸς ἀγροτικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ παραχωροῦνται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν κεφαλαίῳ ΣΤ' τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων σκοπῶν.

2. Ἰδιωτικὰ χορτολιβαδικὰ ἐδάφη τελοῦντα ὑπὸ τὰς ἐν παραγράφῳ 1 συνθήκας διέπονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς νομοθεσίας, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ χαρακτῆρος ἢ τῶν ὁρίων ἐκτάσεως ὑπαγομένης εἰς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐπιλύεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 ἐπιτροπῆς.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καθορίζεται ἡ διαδικασία παραδόσεως τῆς διαχειρίσεως ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως τῶν δημοσίων ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1, ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἐκτάσεως εὑρισκομένης ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία εἰς τὸ μέλλον ἤθελε χαρακτηρισθῆ κατὰ τὴν ἐν ἄρθροις 11 ἕως καὶ 14 διαδικασίαν ὡς μὴ ὑπαγομένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Μέχρι τῆς ὡς εἴρηται παραδόσεως αἱ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τελοῦσαι ἐκτάσεις ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ δασικοῦ κώδικος, μετὰ δὲ τὴν παράδοσίν των εἰς τὰς ἐποικιστικὰς τοιαύτας.

5. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραδόσεως τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐν αὐτῇ περιγραφομένων δημοσίων ἐδαφῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 52. 53. 54. 55 παρ. 2 καὶ 56 τοῦ παρόντος νόμου ἀδειῶν ἢ ἐγκρίσεων ἄνευ προηγουμένης ὑπευθύνου βεβαιώσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας γεωργίας περὶ μὴ ὑπάρξεως ἢ μὴ καταλληλότητος ἄλλων ἐδαφῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν σκοπῶν δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἄδεια ἢ ἔγκρισις ἐπεμβάσεως εἰς δημόσια δάση ἢ δασικὰς ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 75.

Ἐποικιστικαὶ ἐκτάσεις.

1. Ἐκχέρσωσις τῶν παραχωρηθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου 1975 ἐποικιστικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἔχουν μορφὴν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ κατόπιν ἀδείας τοῦ νομάρχου κρίνοντος μετὰ γνώμην τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν περὶ τῆς τυχὸν ἐνδεικνυομένης κηρύξεως αὐτῶν ὡς ἀναδασωτέων. Ἐκχέρσωσις τοιούτων ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι διατήρησαν τὴν μορφὴν δάσους ἀπαγορεύεται, τυχὸν δὲ καταστρεφόμεναι ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλως πως ἀποψιλούμεναι κηρύσσονται ὑποχρεωτικῶς ἀναδασωτέαι.

2. Κοινόχρηστοι δασικαὶ ἐκτάσεις ὡς καὶ διαθέσιμοι τοιαῦται τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος δύνανται νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ νὰ διατεθοῦν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου ΣΤ' τοῦ παρόντος ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων τασσομένων σκοπῶν, διὰ πράξεως τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἁρμοδίου ὀργάνου, ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, κρίνοντος περὶ τῆς τυχὸν ἐνδεικνυομένης κηρύξεως αὐτῶν ὡς ἀναδασωτέων.

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους προβλεπομένη ἀναδάσωσις δέον νὰ κηρυχθῇ ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ὑπὲρ ταύτης γνωμοδοτήσεως τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου δασῶν, ἄλλως ἡ διάθεσις τῶν ἐκτάσεων χωρεῖ ἐλευθέρως.

4. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 2 ἐδαφ. Α', Β' καὶ Γ' τοῦ Ν. 2185/1952 ἤδη συντελεσθεῖσαι ἀπαλλοτριώσεις διατηροῦν τὸ κῦρος των, ἡ δὲ πραγματοποίησις τοῦ δι' αὐτῶν ἐπιδιωχθέντος σκοποῦ εἶναι πάντοτε ἐλευθέρα, μὴ κωλυομένη ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

5. Διοικητικαὶ παραχωρήσεις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ καὶ ἰδιώτας ἐνεργηθεῖσαι μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 κατὰ παράβασιν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως κειμένων διατάξεων, ἀνακαλοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνεξαρτήτως τοῦ διαδραμόντος χρόνου καὶ τῆς τυχὸν μεταγραφῆς τοῦ ὡς ἄνω ἀκύρου τίτλου. Ἡ ἐκ νέου παραχώρησις τούτων κατὰ κυριότητα ἢ κατὰ χρῆσιν ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

6. Γαῖαι τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 86/18.1.1969), μεταβιβασθεῖσαι εἰς κτηνοτρόφους διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου νομίμως μεταγραφέντος, ἐφ' ὅσον προέρχονται, εἴτε ἐξ ἐκτάσεων ἐξαιρεθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας ὑπὲρ τῶν φερομένων ὡς ἰδιοκτητῶν των ἐκ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς νομοθεσίας, εἴτε ἐξ ἀγορᾶς κτημάτων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἑκουσίας πωλήσεως τοῦ ἄρθρου 127 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος (Β.Δ. 29 -- 10/6.12.1949) καὶ ἄρθρ. 7 τοῦ Ν.Δ. 2185/52 «περὶ ἀπαλ/σεως κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ κτηνοτρόφων», παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα καὶ ἄνευ ἀνταλλάγματος μερίμνῃ τῆς Δ/νσεως Ἐγγείου Ἰδιοκτησίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τοὺς κτηνοτρόφους εἰς τοὺς ὁποίους μετεβιβάσθησαν αἱ γαῖαι αὗται διὰ τοῦ ὡς ἄνω συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ εἰς τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικοὺς διαδόχους αὐτῶν ἐφ' ὅσον τυγχάνουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα κτηνοτρόφοι ἢ γεωργοκτηνοτρόφοι κατά τε τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῆς παραχωρήσεως.

Ἡ κατὰ τ' ἄνω παραχώρησις διενεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἀνακαλεῖται δὲ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως εἰς περίπτωσιν αὐθαιρέτου μεταβολῆς τῆς χρήσεως τῶν παραχωρουμένων ἐκτάσεων ὡς κτηνοτροφικῶν ἢ κατατμήσεώς των εἰς τεμάχια μὴ δυνάμενα ν' ἀποτελέσουν αὐτοδύναμον κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν βοσκοϊκανότητα τῆς ἐκτάσεως.

7. Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ρυθμίσεως ἐξαιροῦνται αἱ ἐκτάσεις ἢ τμήματα αὐτῶν αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὰς κατηγορίας τῆς παρ. 1 ἐδαφ. α' καὶ δ' καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ χορτολιβαδικὰ ἐδάφη, τὰ κείμενα εἰς τὰς ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένας περιοχάς. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐκτάσεων αὐτῶν ὡς ἰδιοκτησίας τρίτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς ἰσχυούσης δασικῆς νομοθεσίας.

8. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, καθορίζονται τὰ τῆς ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ τῆς διαδικασίας διὰ τὴν διενέργειαν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρήσεων, τὰ τοῦ τρόπου καὶ διαδικασίας τυχὸν κατατμήσεως, τὰ τῶν περιορισμῶν καὶ κυρώσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅρων καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

9. Ἐκτάσεις περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 1 καί 4 τοῦ Ν. Δ. 221/74 «περὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. 203/68 περὶ παραχωρήσεως ἢ ἐκμισθώσεως ἐποικιστικῶν ἐκτάσεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς Περιφερειακῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, δύνανται νὰ παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως Α.Ε. (ΕΤΒΑ) κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων τούτων ὁριζομένην διαδικασίαν πρὸς δημιουργίαν Βιομηχανικῶν Περιοχῶν ὑπὸ ὅρους καθοριζομένους εἰς τὴν κοινὴν Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν.

Ἐπὶ τῶν οὕτω γενομένων παραχωρήσεων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ παράγραφοι 5. 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 221/1974 οὐδὲ ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένη οἰκονομοτεχνικὴ μελέτη καὶ ἄδεια σκοπιμότητος». Τὰ ἀνωτέρω ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένων παραχωρήσεων πρὸς τὴν ΕΤΒΑ Α.Ε διὰ τὴν δημιουργίαν Βιομηχανικῶν Περιοχῶν.

10. Ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δι' ἀποφάσεως τῆς Ε.Α. πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργοκτηνοτρόφων, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἔλαβε μὲν χώρα διανομὴ τῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων, οὐχὶ δὲ καί τῶν βοσκησίμων τοιούτων, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ἀποκατασταθέντες προυτίμησαν τὸ σύστημα τῆς ἀναμὶξ βοσκῆς τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς κτηνοτροφικῶν κλήρων, οἱ ἀποκατασταθέντες γεωργοκτηνοτρόφοι ἑκάστου χωρίου ἀναγνωρίζονται ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριοι τῆς ἀπαλλοτριωθείσης βοσκησίμου ἐκτάσεως κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ὧν ἕκαστος ἐκρίθη δικαιοῦχος.

11. Συμβόλαια ἀνταλλαγῆς καταρτισθέντα καὶ ὑπογραφέντα μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ πρὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ, καὶ δι' ὧν ἀντηλλάγησαν ἰδιωτικὰ δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις μὲ δασικὰς ἢ μὴ ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου, εἶναι ἔγκυρα καθὼς καὶ αἱ εἰς αὐτὰ περιεχόμεναι συμβάσεις ἀνταλλαγῆς, ἐφ' ὅσον κατηρτίσθησαν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 86/1969.

12. Δασικαὶ ἐκτάσεις, ἀγορασθεῖσαι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1969 δι' ὁριστικῶν συμβολαίων παρ' οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ὑπαχθεῖσαι εἰς τὸ σχέδιον πόλεως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1970 διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Γεωργίας, μεταβιβασθεῖσαι δέ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διὰ ὁριστικῶν συμβολαίων εἰς τὰ μέλη των, θεωροῦνται ὡς μὴ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον.

13, Ἰδιωτικαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἐφαπτόμεναι ἐγκεκριμένου σχεδίου Δήμου ἢ Κοινότητος καὶ τῶν ὁποίων ἔχει ἀρθεῖ ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς ἀναδασωτέων, ἐντάσσονται εἰς τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ προεδρ. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δημ. Ἔργων καὶ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχει ἐγκριθεῖ ἡ ὑπαγωγή των εἰς τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ὑπὸ τοῦ ρυθμιστικοῦ σχεδίου καὶ τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, μετὰ τὴν γενομένην προηγουμένως παραχώρησιν ἄνευ ἀνταλλάγματος εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα τῶν προβλεπομένων κοινοχρήστων χώρων τοῦ σχεδίου.

Ἄρθρον 76.

Εἰδικὸς λογαριασμὸς Κ.Τ.Γ.Κ.Δ.

1. Ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἔσοδα ἢ εἰσπράξεις τοῦ Δημοσίου ἐκ πωλήσεων, παραχωρήσεων, ἐπιβολῆς χρηματικῆς εἰσφορᾶς, ἢ ἀποζημιώσεως διὰ χρῆσιν ἢ φθορὰν δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὰ τέλη διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὑπὸ τῶν Συμβουλίων Ἰδιοκτησίας Δασῶν περιέρχονται εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν διατίθενται δὲ ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἀγορᾶς ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτῶν ἢ ἄλλων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν ἢ τὴν ἐξαγορὰν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου δύναται νὰ χρηματοδοτηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπείγοντα προγράμματα ἀναδασώσεων εἰς περιοχὰς περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος νόμου, ἢ προμηθείας τεχνικῶν μέσων πρὸς ἀντιμετώπισιν δασοπυρκαϊῶν εἰς τὰς αὐτὰς περιοχάς.

2. Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας καθορίζονται τὰ τῆς διαδικασίας εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χρηματικῶν ποσῶν, αἱ λεπτομέρειαι τηρήσεως τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου χρηματοδοτήσεως τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων σκοπῶν.

Ἄρθρον 77.

Ἐπίλυσις χρηματικῶν διαφορῶν.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προβλεπόμεναι πράξεις ἐπιβολῆς χρηματικῆς εἰσφορᾶς ἢ καταλογισμοῦ χρηματικῆς ὀφειλῆς εἰς βάρος οἱουδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου καὶ κοινοποιοῦνται δι' ἐπιδόσεως πρὸς ὃν βαρύνει ἡ ὑποχρέωσις. Προκειμένου περὶ ὑποχρέων ἰδιοκτητῶν ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ διακατόχων δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, μὴ ἐχόντων κατοικίαν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ, ἡ κοινοποίησις εἶναι ἰσχυρὰ ἂν γίνῃ πρὸς τὸν διορισθέντα καὶ δηλωθέντα εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν ἀντίκλητον ἢ πρὸς τὸν διαχειριστὴν τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως. Κατὰ τῆς καταλογιστικῆς πράξεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἀσκουμένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ρηθείσης κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον ἁρμοδίου διοικητικοῦ πρωτοδικείου. Οἱ λόγοι ἀναιρέσεως καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἐν γένει πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν καὶ τὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων ὡς καὶ οἱ λόγοι ἀναιρέσεως ρυθμίζονται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ προεδρικοῦ διατάγματος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 702/1977.

Ἄρθρον 78.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ρυθμίζονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

2. Τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 ἕως καὶ 10 τοῦ παρόντος συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς μετεχόντων, ρυθμίζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 754/1978.

3. Πρὸς μελέτην τῶν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου προκυπτόντων ζητημάτων, τὴν κατάρτισιν καὶ συντονισμὸν τῶν ὑπ' αὐτῶν προβλεπομένων κανονιστικῶν πράξεων ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἐνοποίησιν τῆς ὅλης δασικῆς νομοθεσίας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ αὐτῆς καὶ προσαρμογῆς της πρὸς τὰς συνταγματικὰς διατάξεις ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ συγκροτηθῇ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας εἰδικὴ νομοπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπή, διαρθρουμένη ἐνδεχομένως καὶ εἰς τμήματα μέχρι τῶν τριῶν καὶ ἀποτελουμένη ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν, μελῶν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Εἰς ταύτην δύναται νὰ διορισθοῦν καὶ μέχρι δύο καθηγηταὶ ἀνωτάτων σχολῶν ὡς καὶ μέχρι δύο δικηγόροι ἢ ἰδιῶται ἔχοντες εἰδίκευσιν εἰς τὰ συναφῆ πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἔργον θέματα. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἅτινα μετὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰ ἕνδεκα καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 79.

Σχέσεις πρὸς κειμένας διατάξεις.

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου:

α. Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, 8 ἕως καὶ 31, 33, 34 παράγραφοι 1, 3 καὶ 4, 35 ἕως καὶ 40, 43 ἕως καὶ 48, 53, 153 ἕως καὶ 159, 188 ἕως καὶ 199, 202, 206 ἕως καὶ 208, 210 ἕως καὶ 218, 281 καὶ 283 ἕως καὶ 285 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. τ. 7Α/18.1.69).

β. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου 177/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν.Δ. 86/69 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. τ. 205Α'/27.9.75).

γ. Τὰ ἄρθρα 212 (εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν καὶ τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν) 214 ἕως 216 καὶ 225 παραγρ. 3 τοῦ Π.Δ. 433/1977 «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 133Α'/18.5.77).

δ. Τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Νόμου 663/1977 «περὶ τροποποιήσεως κλπ.» (Φ.Ε.Κ. τ. 215Α'/5.8.77).

2. Ρυθμίσεις τοῦ δασικοῦ κώδικος ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν δασικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὰ δικαιώματα τρίτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, τὴν διαχείρισιν τῶν δασῶν καὶ τὴν ἄσκησιν τῆς δασοπονίας, τὴν δασικὴν φορολογίαν, τὸ δασικὸν προσωπικόν, τὰ δασικὰ ἔργα, τὴν θήραν καὶ τὸν ποινικὸν κολασμὸν τῶν δασικῶν ἀδικημάτων, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἀνωτέρω θέματα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ παρόντος δὲν θεσπίζεται ρητὴ παρέκκλισις ἀπὸ ταῦτα.

Ἄρθρον 80.

1. Ὅπου ἐν τῷ Νόμῳ 248/1976 «περὶ φύλλου καταγραφῆς, Μητρώου Ἰδιοκτησίας καὶ ὁριοθεσίας τῶν δασικῶν ἐκτάσεων κλπ.» ἀναφέρονται αἱ λέξεις «δασικαὶ ἐκτάσεις» νοοῦνται αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 3 παράγραφοι 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 ἐδάφιον β' καὶ γ' τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμεναι ἐκτάσεις καὶ ἐδάφη.

2. Τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Νόμου 248/1976 καταργεῖται.

Ἄρθρον 81.

1. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 248/1976 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 7.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συντάξεως τοῦ φύλλου καταγραφῆς (κτηματικοῦ χάρτου) περιοχῆς τινος, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου κτηματογραφήσεως, διὰ δημοσίας προσκλήσεως, ἀναρτωμένης εἰς τὸ οἰκεῖον Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν κατάστημα καὶ εἰς τὴν οἰκείαν Διεύθυνσιν Δασῶν ἢ εἰς τὸ οἰκεῖον Δασαρχεῖον, ἀνακοινουμένης δὲ καὶ δι' οἱουδήποτε μέσου ἐνημερώσεως, οἱ ἀξιοῦντες οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ὑπὸ κτηματογράφησιν δασικῆς ἐν γένει ἐκτάσεως ἢ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ὑφισταμένων ἑτέρας μορφῆς χρήσεως ἢ φύσεως ἐκτάσεων, ἔστω καὶ ἂν διὰ καλλιεργείας ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἤλλαξαν μορφὴν ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναρτήσεως τῆς προσκλήσεως εἰς τὸ οἰκεῖον Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν κατάστημα καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον Δασαρχεῖον, διατυπώσουν τὰς τυχὸν ἀξιώσεις των δι' ὑπομνήματος κατατιθεμένου ἀτελῶς καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ συνεργείου κτηματογραφήσεως ἢ τὰς οἰκείας ὡς ἄνω δασικὰς ἀρχάς, ἢ τὸν Διοικητὴν τῆς πλησιεστέρας Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναγράφονται λεπτομερῶς ἡ ἔκτασις, αἱ πλευρικαὶ διαστάσεις, τὰ ὅρια, τὸ ἀξιούμενον δικαίωμα, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος κτήσεως αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ κτηματολογικὰ στοιχεῖα τῆς διεκδικουμένης ἐκτάσεως. Ἡ ἀνωτέρω πρόσκλησις κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προβολὴν τῶν τυχὸν ὑφισταμένων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου».

2. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 248/1976, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 11.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν ὁρίων τῶν δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου κτηματογραφήσεως οἱ διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος προσκλήσεως ἀξιοῦντες οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῆς κτηματογραφουμένης δασικῆς ἐν γένει ἐκτάσεως ἢ τμήματος ταύτης, ὡς καὶ οἱ ἀξιοῦντες τοιοῦτο δικαίωμα ἐπὶ τῶν ὁμόρων αὐτῆς ἀκινήτων ἑτέρων μορφῶν χρησιμοποιήσεως γῆς, ὅπως ἐμφανισθοῦν ἐπὶ τόπου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐξουσιοδοτουμένου ἀντιπροσώπου καὶ συνεργασθοῦν μετὰ τοῦ συνεργείου κτηματογραφήσεως. Τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ δασῶν ἢ τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ τῶν

ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἢ τῶν ὑπὸ τούτων ἐντεταλμένων δασικῶν ὀργάνων. Ἐὰν οἱ ὅμοροι συμφωνήσουν περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς δασικῆς ἐν γένει ἐκτάσεως, συμπληροῦται ἡ τυχὸν ἀπαιτουμένη σήμανσις τῶν ὁρίων καὶ ἀναπαριστῶνται ἐπὶ τοῦ χάρτου αἱ οὕτως ὁρισθεῖσαι ὁριοθετικαὶ γραμμαί.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ὁμόρων ἢ ἐγέρσεως ἀμφισβητήσεων, ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου συμβουλευόμενος τὰ εἰς τὴν διάθεσίν του ὑφιστάμενα στοιχεῖα φωτογραφήσεως καὶ χαρτογραφήσεως, ὡς καὶ ἐκπρόσωπον τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ ὄργανον τῆς Ἀγροφυλακῆς, ἢ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 10 ἀναφερομένους ὁριοδείκτας προσδιορίζει τὰ πιθανὰ ὅρια κατὰ τὴν κρίσιν του ἅτινα ὡς τοιαῦτα ἀποτυποῦνται ἐπὶ τοῦ χάρτου. Ἐπίσης ἀποτυποῦνται ἐπὶ τοῦ χάρτου ἢ τοπογραφικοῦ διαγράμματος καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν ἀντιλεγόντων».

Ἄρθρον 82.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 248/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 14.

1. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος ἀντιρρήσεων ἢ αἰτήσεων καθίσταται ἁρμόδιον τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ὑπὸ κτηματογράφησιν περιοχή.

2. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἑκάστης κατὰ τὸ ἄρθρον 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος ἀντιρρήσεων ἢ αἰτήσεων, ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῶν ἄρθρων 739 καὶ ἑπόμενα τοῦ Κ.Π.Δ. «περὶ διαδικασίας ἑκουσίας δικαιοδοσίας».

3. Τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενον Εἰρηνοδικεῖον δὲν ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως τῶν ἰδιοκτησιακῶν δικαίων δασικῶν ἐκτάσεων, δι᾿ ἃς ἐξεδόθησαν ἤδη Δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τακτικῶν ἀγωγῶν ἢ πράξεις τῶν κατὰ Νόμον ἁρμοδίων ἑκάστοτε Διοικητικῶν Ἀρχῶν, δι᾿ ὧν ἐκρίθησαν αὗται ὡς Δημόσιαι ἢ Ἰδιωτικαὶ ἢ διακατεχόμεναι, ἐπιτραπείσης τῆς καρπώσεώς των παρ᾿ ἰδιωτῶν ἢ δι᾿ εἰδικῶν Νόμων παρεχωρήθησαν κατὰ κυριότητα ἢ νομὴν εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας ἢ καλλιεργητὰς ἢ παρεχωρήθησαν πρὸς οἱανδήποτε κάρπωσιν, μέχρι τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 καὶ τέλος τῶν περιπτώσεων καθ᾿ ἃς ἐκκρεμοῦν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Πολιτικῶν Δικαστηρίων τακτικαὶ ἀγωγαί».

Ἄρθρον 83.

Τὸ ἄρθρο 15 τοῦ ἄνω Νόμου 248/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 15.

1. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος ἀντιρρήσεων ἢ αἰτήσεων τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἢ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ Παρέδρου ἢ Δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἢ παρὰ δικηγόρου τοῦ Δημοσίου.

Συντρεχόντων ἐξαιρετικῶν λόγων, δύναται νὰ ὁρίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας Δικηγόρος, ἀμειβόμενος κατὰ τὰς περὶ Κώδικος Δικηγόρων διατάξεις. Ἐπίσης πᾶς ἀντιλέγων δύναται νὰ παραστῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι᾿ ἀντιπροσώπου νομίμως ἐξουσιοδοτουμένου, δικαιούμενος ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ φακέλλου, ὡς καὶ νὰ αἰτήσηται ἀντίγραφα κεκυρωμένα τῶν ἐν αὐτῷ σχετικῶν ἐγγράφων.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδικείου χωρεῖ ἔφεσις ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον ἁρμοδίου Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου, ἀσκουμένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐκδικαζομένη κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν.

3. Ὅπου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 248/1976 ἀναφέρεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 ὁριζομένη ἐπιτροπή, ἐφεξῆς νοεῖται τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ ὅπου ἀναφέρεται Συμβούλιον Ἰδιοκτησίας Δασῶν, νοεῖται τὸ Πολυμελὲς Πρωτοδικεῖον».

Ἄρθρον 84.

Ἔναρξις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ᾿ Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ **ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**	ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ **ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ **ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ**	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ**
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ**	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**
ΓΕΩΡΓΙΑΣ **ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ**	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΑΝΙΑΣ**
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ **ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ**	ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ**
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ **ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ**	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΛΚΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
6. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
8. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ		4.000
9. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν		1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000
ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ